

F H H 78+

14/321

DE STEPHANO ALEXANDRINO

HERMANNI VSENERI

COMMENTATIO

BONNAE

APVD A. MARCVM

CIOCCCLXXX

UNIVERSITY OF LONDON
MANZURG INSTITUTE

VALENTINO ROSE

BEROLINENSI

HERMANNVS VSENER

D · D · L · M

Stephanus Alexandrinus, de quo commentaturi sumus, ingrauescente barbarie postremus ueterem scholae mathematicae Alexandrinae famam sustentauit. qua re quod eius memoriam paene obliteratam quantum licet reprezentare animum induximus, gratum eis omnibus facturi esse nobis uidemur, quibus litterarum artiumque Graecarum historia cordi est. nam ut iueundum est artem nascentem et ad summa fastigia ascendentem sequi, ita necessarium historiae est descendenter quoque et labentem nosse, quippe quae rudioribus mediis aeuis saeculis magistra fuerit.

Philosophi Stephanus et nomine utitur et munere publico funetus est. hunc enim eius titulum testantur eclogae codicis Vaticani n. 1059, quas in libello academico quo ad historiam astronomiae symbolam dedi p. 7 indicauit, f. 523^r Στεφάνου μεγάλου φιλοσόφου τοῦ Ἀλεξανδρέως καὶ καθολικοῦ διδασκάλου et f. 529^r Στ. φιλοσόφου καὶ μεγάλου διδασκάλου, liber de tabulis astronomiae manualibus cod. Vatic. 80 f. 14 Στεφάνου μεγάλου φιλοσόφου καὶ Ἀλεξανδρέως, dissertationis apotelesmaticae exempla tum Στ. φιλοσόφου Ἀλεξανδρέως tum Στ. φιλοσόφου καὶ οἰκουμενικοῦ διδασκάλου τοῦ Ἀλεξανδρέως; librorum denique chemieorum codex antiquissimus Marcianus 299 in indice Στ. Ἀλεξανδρέως οἰκουμενικοῦ φιλοσόφου καὶ διδασκάλου (cf. H. Koppii *beitraege zur geschichte der chemie* fasc. II p. 261). similiter in tractatu chemicō codicis Vindobonensis medieci n. 14 f. 53^r artis sacrae auctores sic recensentur, ut memoratis Mercurio Ioanne Demoerito Zosimo haec addantur: οὗτοι οἰκουμενικοὶ πανεύφημοι φιλόσοφοι καὶ ἔξηγηται τοῦ Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους διαλεκτικῶν τε θεωρημάτων Ὄλυμπιόδωρος καὶ Στέφανος· οἱ τινες οὐτοί. (u. Lambecii commentt. t. VI p. 398 ed. Koll. et Koppii l. i. p. 345): nam hoc elogium neque alio quam ad Olympiodorum Stephanumque referri posse et citra fidem postea tantum non omnibus chemicis auctoribus exhibitum esse (ut in Gothano codice apud Koppium p. 349) luce est clarius.

audit igitur aut οἰκουμενικὸς uel καθολικὸς διδάσκαλος aut μέγας φιλόσοφος uel διδάσκαλος. similem constat Georgii Choerobosci fuisse dignitatem, cuius scholis Theodosianis Γεωργίου διατόνου καὶ χαρτοφύλακος μεγάλου γραμματικοῦ καὶ οἰκουμενικοῦ διδασκάλου in eo-

dice Marciano 489 (cf. Villoisonis aneed. Gr. II p. 103 Gaisfordi Choerob. p. v), ἀπὸ φωνῆς Γεωργίου διακόνου οἰκονομεικοῦ διδασκάλου in cod. Parisiensi, ut Leo Allatius testatur de Georgiis n. XIV (Fabricii bibl. Gr. X p. 626), orthographiae Γεωργίου τοῦ Χοιροβοσκοῦ Βυζαντίου γραμματικοῦ καὶ οἰκονομεικοῦ διδασκάλου (Crameri aneed. Oxon. II p. 167), libello de tropis in uno saltem libro Parisino 2008 τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιστάτου καὶ οἰκονομεικοῦ (sic) διδασκάλου κριτίου Γεωργίου τοῦ Χοιροβοσκοῦ (cf. Walzii rhetorum Gr. t. VIII p. 802) inserbitur. Etiam aliorum uirorum hoc titulo ornatorum extat memoria, quos Cangius in glossario p. 304 indicauit: τοῦ οἰκονομεικοῦ διδασκάλου· Ἰγνάτιος οὐτος ἐνάλειτο, cuius epigramma in Sigmate portie regiae Theophilus imp. (829—842) inculpi insserat (cf. Theophanes continuatus p. 143, 11 ed. Bonn.), et Ἀλεξίου φιλοσάφου γεγονότος μεγάλου διδασκάλου saeculo XI exeunti adscribendi, cuius uersus duos Leo Allatius diatr. de Symeonibus p. 168 edidit. Difficile est infinitas imperii Byzantini dignitates et honores accurate definire: οἰκονομεικοῦ uel ζητούκον uel μεγάλου διδασκάλου quod fuerit munus, aut egregie fallor aut dubium non est. pertinebat illud ad litterarum uniuersitatem imperialem unicam quam Theodosius alter a. 425 in ipsa imperii arce instituerat: οἰκονομεικός igitur erat professor publicus, ut legis uerbis utar, ‘ex eorum numero qui uidentur intra Capitoli auditorium constituti’ uel ‘qui in Capitolio tantum docere praecepti sunt’ (cod. Theod. XIV 9, 3 et cod. Iustin. XI 19). uolgo sane Cangio auctore (Constantinop. Christ. II 9, 3 in scriptorum Byzantin. sylloge Veneta t. XXI p. 118) οἰκονομεικόν dicunt quasi rectorem quendam uniuersitatis et inter professores principem fuisse, Zonarae maxime auctoritate freti, qui hist. XV 3 facinus atrox a Leone Isauro a. 725 in orthodoxos imaginum defensores commissum sic coepit narrare: οἶκος ἦν ἐν τῇ καλούμένῃ βασιλείᾳ ἔγγυστα τῶν Χαλκοπρατείων βασιλείῳ, ἐν φῷ καὶ βίβλῳ τῆς τε Θύραθεν σοφίας καὶ τῆς εὐγενεστέρας καὶ θειοτέρας πολλαὶ ἐντάκτειντο· ἦν δὲ οὐτος ἀνέκαθεν τοῦ προύχοντος ἐν λόγοις οἰκητήριον, ὃν οἰκονομεικόν ἐνάλουν διδάσκαλον, δις καὶ δώδεκα εἰχεν ἑταῖρους συνοικοῦντας αὐτῷ, κάκεινος τῆς λογικῆς παιδείας μετέχοντας κατὰ τὸ ἀκρότατον. τούτοις καὶ σιτήσεις ἀνέτιντο δημόσιαι, καὶ παρ’ αὐτοῖς ἐφοίτειοι οἰς ἔμελε λογικῆς παιδείας καὶ γνώσεως, οὓς καὶ δι βασιλεύων συμβούλους ἐν τοῖς πρακτέοις πεποίητο. sed duodecim illos ἑταῖρους constat professores publicos non fuisse. ἑταῖρος uiri docti alieius uel γνώμως is quoque est qui eius doctrinae se applicauit. ac locupletior quam Zonaras saeculi XII scriptor nunc Ed. Muralti opera testis prodidit Georgius monachus saeculi IX medii, cuius haec est illius facinoris narratio I. IV p. 634 φασὶ δέ τινες πιστότατοι ἀνδρες ὅτι πρὸς τὴν βασιλείην καλούμένην κατοτέρην τὴν οὖσην πλησίον τῶν Χαλκοπρατείων παλάτιον ἦν σεμνόν, ἐν φῷ ἐπῆρχε κατὰ τίποις ἀρχαῖον οἰκονομεικὸς διδάσκαλος ἔχων μετρίαν ἐντοῦ ἑταῖρον μαθητὰς αὐτοῦ καὶ συλλήπτορας τοῖς, πᾶσαν ἐπιστήμην μετεργομένους καὶ τὰ ἐξκλησιαστικὰ χρατύνοντας δόγματα, βασιλικὰς διαιτας καὶ βίβλους φαντίτως ἔχοντας, ὡν ἀνεν οἱ βασιλεῖς γνώμης καὶ βονῆς οὐκέτιστον. τούτοις δὲ ἀρισταῖς θήρος καὶ δισάγριος βάνανθος προσπαλεσάμενος ἐπειράτο πειθεῖν αὐτοῦ τὴν ἀθείαν. τῶν δὲ τοῦτο μή καταδεξαμένων ἄλλα μᾶλλον ἐλεγχάντον αὐτοῦ τὴν ἀσέβειαν προσέταξε συρρομένους αὐτοὺς ἀτίμως ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ τοῦ διδασκαλείου αὐτῶν ἐγκλεισθῆναι. τούτου δὲ γενομένου τὴν νυκτὶ πάλιν ἀποστείλας ὁ ἀνήμερος λέων ἦν δράκων τυπεπάρχους τιτάς καὶ ἀπηνεῖς ἀνδρας προσέταξε συναχθῆναι πλῆθος ξύλων καὶ τούτων ὑπαναφέντων καταπαγῆναι τοὺς ἀνδρας μετὰ τῶν οἰκημάτων καὶ τῶν βιβλίων καὶ τῶν λοιπῶν τῶν αὐτοῖς ὑπαρχόντων. οὐ γενομένου ἄρδην

πάντες κατεφέρθησαν. ἔχοτε οὖν ἡ τῶν ἐπιστημῶν γνῶσις ἐν Ῥωμανίᾳ ἔπανασεν τῇ τῶν βασιλευόντων γνωσιμάχων ἀπονοίᾳ μειούμενη ἔως τῶν ἡμερῶν Μιχαὴλ καὶ Θεοδώρας τῶν εὐσεβῶν καὶ πιστοτάτων βασιλέων [a. 842—859], cf. Cedrenus t. I p. 795, 19 et Leo grammaticus p. 177, 7 ex Georgio pendentes. fabulatores quomodo postea rem auxerint, uidere licet in Glyca p. 522, 6 Ephraemio n. 1697 sqq. p. 78 Constantino Manasse u. 4257 sqq. p. 182 sq. Codino p. 83, 3¹, itaque testibus non numeratis sed examinatis hunc oecumenicum nemo non intellegit clericum esse theologiam et fortasse philosophiam Aristotelicam professum, adiunctos illi fuisse apostolorum numerum aequantes, qui simul ab illo ad maiora instituerentur et illum adiutarent sine adulescentulis erudiendis siue alio modo. sic demum perspicitur tantum imperatoris interfuisse, illorum assensum ut aucuparetur. quasi seminarium quoddam theologorum dixeris, ab imperatoribus sustentatum, sub patriarcha (tunc Germano) constitutum. quin translate etiam patriarcha CPolitanus οἰκουμενικὸς διδάσκαλος dictus est, ut Ioannes Chrysostomus a Georgio inde ab a. 620 archiepiscopo Alexandrino in codice Vindobonensi historico n. 5 f. 135^r et Theodorus Studita a Naucratio in Combefisiī historia haeresis monothelitarum (Par. 1648 p. 857^a), cum eum magis proprie, ut uno exemplo defungar, Theophylactus hist. p. 24, 19 τὸν μέγαν τῆς ἀπανταχόθινον οἰκουμένης ἀρχιερέα καὶ πρόεδρον ονειτ.

Philosophiae nec minus ceterarum artium studia cum sub Phoca intermortua torpuissent, Heraclius imperator ad uitam expergefecit. et quantumuis detraxeris adulatori laudationi, haerebit aliquid ueri in uerbis quae Theophylactus Simocatta Philosophiam ipsam in historiarum prologo loquentem introduceit p. 24 ed. Bonn. καὶ γὰρ δὴ τότε (sub Phoca) τῆς βασιλέως στοᾶς ἐξωστρατείσθην χρόνῳ δὲ ὑστερον Ἡρακλεῖδαι διέσωσαν καὶ τὴν πολιτείαν ἀπέδοσαν καὶ τὸ ἄγος τῶν ἀνακτόρων ἀπεδιοποιήσαντο. καὶ δῆτα καὶ πρὸς τὰ βασιλέων τεμένη εἰσφύγειν, καὶ περιλαλοῦ τὰ βασίλεια καὶ ταῦτα δὴ τὰ ἀρχαῖα καὶ Ἀττικὰ μουσανογῷ κελαδήματα. his flosculis si praeter fauorem imperatoris certa rei memoria exornatur, quod equidem existimo, significatur cathedram philosophiae imperialem a Phoca neglectam ab Heraclio instauratam esse inposito qui nomine dignus esset philosopho. quod munus cui imperator dederit, iam liquet: Stephano Alexandria ab antiqua mathematon arce arcessito. quo etiam familiariter imperatorem usum esse postea apparebit.

Orbem artium quas Stephanus Constantinopoli professus sit satis patulum scriptor libelli quem infra edemus p. 17^a 16—^b7 indicat. cui si fides habenda est, complectebatur ille cum Platonis Aristotelisque explicatione geometriam arithmeticam musicam [chemiam astrologiam]

I hi demum librorum supellectilem, qua studia clericorum illorum carere non poterant, sciunt bybliothecam fuisse maximam, illam si dis placet quam Julianus apostata condiderat, instaurarat Zeno: nempe 33500 volumina Manasses, 36500 Glycas incendio absumpta esse somniant; nam Homeri carmina in pelle draconis scripta praermitto. de oecumenico eiusque adiutoribus Manasses haec habet

u. 4264 τὸν τηλικούτον κῆπον δὲ καὶ τὸ τοσούτον ἄλσος (bybliothecam dicit)
θεῖος ἀντρὸς πεπλούτου προσέχων ἐν σοφίᾳ.

4270 τούτῳ συνήσαν ἔτεροι καὶ συνδιῆγον ἄνδρες
καθάπερ ὑποστράτηγοι γενναῖοι στρατηγέτη —

4274 ἄμισθοι δὲ ἡσαν παδευταὶ τοῖς ἕρασταῖς τοῦ λόγου κτέ.

Codinus quae propria habet, non minus futilia sunt.

astronomiam. seclusi ab hoc indice scholarum chemiam et astrologiam non solum ordine inepte turbato quam maxime suspectas. nam altera certe harum artium astrologia uel eam ob caussam releganda erat, quod scriptor ipse eis artibus quas publice profiteri soleat statim ^b7 astrologiam opponit, ut qua nunc demum discipulos initiaturns sit; de chemia mox suo loco dicetur. In reliquis nihil est quod iuste addubites. nam coniungi mathematon et philosophiae disciplina multum ante coepita erat. signum ni fallor Platonici olim dederant, inter recentiores Proclus utrinque generis scriptis eminuit. Alexandriae quo Syriani doctrinam Atticam Hermias transulerat, eius filius Ammonius non solum philosophus sed etiam geometra astronomusque (cf. Damascius Photii bibl. 242 p. 341^b 25) atque arithmeticus (cf. Photius bibl. 187 p. 145^a 36 cf. 181 p. 127^a 7) celeberrimus uergente saeculo quinto et ineunte sexto habebatur idemque, quod Stephani caussa moneo, Ptolemaei syntaxim praelegere solebat (cf. Damascius Photii p. 127^a 9). Stephanique aetate Ioannes Philoponus etiam de arithmeticā astronomiaque libros edidit. quid? cum Vopianus digg. L 13, 1 philosophos et geometras discernat diuersamque utrorumque condicionem ostendat, in Theodosii II academia CPolitana mathematis ne locus quidem relinqueretur, nisi illa philosophiae adiungerentur, cui unam saltem cathedram imperator edicto supra indicato concessit. qua re cum Hesychius uir inl. onomatologum suum conscriberet, fieri non potuit quin mathematicos industres inter philosophos recenseret. quae cum ita sint, consentaneum est artes mathematicas non potuisse omnes ubique eodem loco haberi parue fruatu tractari. si quis enim astronomiae potissimum operam dabat, ei cum arithmeticā et geometria necessariae essent, musica neglegi poterat. ac musicae qui status saeculo sexto fere medio fuerit, pretiosum Olympiodori testimonium docet quod Dauides seruauit in scholiorum Aristot. sylloge Brandisiana p. 16^a 40 ιστέον δὲ ὅτι φησίν ὁ Ὄλυμπιόδωρος, ὡς τῶν μὲν ἄλλων μαθηματικῶν εἰδῶν μέχρι τοῦ νῦν φιλάσπεται λειψανον, οἷον τῆς ἀριθμητικῆς, τῆς γεωμετρίας, τῆς ἀστρονομίας· περὶ δὲ τῆς μουσικῆς φησίν “ἵμεῖς τῆς ψλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν”. οὐδὲν [οὐτε ed.] γὰρ σφύζεται, φησί, λειψανον τῆς μουσικῆς. ιστέον δὲ ὅτι εἰσὶ μέχρι τοῦ νῦν βιβλία μουσικά. at docere musicam ne Byzantini quidem magistelli desierunt, quod nono saeculo Ignatius diaconus in Bollandi actis sanctorum mart. II p. 707^d, undecimo saeculo ineunte Romanus Selencensis eodemque iam uergente Michael Psellus in Sathae bibliotheca Graeca t. IV p. 121 testantur. hi igitur hanc doctrinam perinde atque ceteras compendi factam minus minusque in diem intelligentes tradebant ut poterant.

Praelectiones Platonicas crunt fortasse qui in suspicionem uocent. nam sublata schola Platonica a. 529 disiectisque eius auctoribus ipsa philosophia Platonis extincta esse eo magis uideatur, quo magis infesta ecclesiae habebatur. sed cum CPoli Agathias lectionem Platonicam prae se tulit, tum uero Alexandriae illa studia, etsi prae Aristotelicis paullatim refrigerescabant, tamen saeculo sexto minime neglecta sunt. Ammonium Hermiae f., cuius disciplina uirorum optimorum feracissima fuit, constat etiam Platonis dialogis enarrandis operam dedisse, cf. Damascius Photii p. 127^a 8 et 341^b 22 (ubi tamen addit μᾶλλον δὲ τὰ Ἀριστοτελῶν ἐξήσαντο) et Zacharias p. 84. 98 al. Boiss. atque ex huius discipulis Olympiodorum et Aristotelis et Platonis interpretem assiduum, quando quidem is in commentario Arist. meteor. f. 12^a de stella crinita mense augusto anni 565 p. Chr. obseruata accurate rettulit, potest senem attigisse adulescens Stephanus. quin etiam Ioannem Philoponum, qui de Aristotelis phys. IV 10 p. 217^b 29 se a. d.

III non. mai. anni 617 commentari ipse memorat, ferunt Platonem tractasse cf. Fabricii bibl. Gr. IV 37, IX t. IX p. 366 ed. pr. post Heraclii tempora etiamsi manifestum est Platonem neglegatum esse, tamen a. 895 extitit qui codicem unicum nunc Bodleianum Ioannis calligraphi manu scribendum curaret Arethas. dein inde a saeculo undecimo Pselli potissimum exemplo Plato resumptus multumque tractari denuo coepit est. itaque quod praeter libelli apotelesmatis scriptorem etiam fragmentum chemicum Vindobonense (supra p. 3 propositum) Stephanum Platonis interpretem dicit, fide carere mihi quidem non uidetur.

De Aristotelicis scholis scriptor iste parum dicit: eos enim tantum Aristotelis libros indicat qui in philosophia naturali uersabantur, τὰς Ἀριστοτελίας φυσιολογίας. unius id genus commentarii in libros de caelo scripti certum praesto est testimonium in scholiorum huius operis farragine qualem codex Vaticanus 499 et Ottobonianus 45 exhibent²: hinc Brandisius in scholiis Arist. p. 467^b 34 locum protulit et Symeon Seth Antiochenus in cod. Monacensi Gr. 105 f. 266^c sustulit: καὶ πάντα μὲν τὰ σώματα ἐν τόπῳ εἰσὶ πλὴν τῆς ἀνάστροφου σφαιρᾶς τῶν ἀνωτάτων ἔκεινη γέροντος διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἔξωθεν αὐτῆς τὸ περιέχον αὐτὴν οὐκ ἐν τόπῳ ἔστι: λέγεται δὲ εἶναι τὰ μέρη αὐτῆς ἐν τόπῳ διὰ τὸ ὑπὸ ἀλλήλων περιέχεσθαι, ή δὲ ὄλότης οὕτως. ὁ δὲ Ἀλεξανδρεὺς Στέφανος ἔξηγούμενος τὴν περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν περὶ τούτου ἐπαπορεῖ [ἔξαπορεῖ Sym.] λέγων εἰ ὑποθέμεθά τινα ἀνελθόντα ἅχρι τοῦ ἀφοτάτον μέρους τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὴν γείρα ἐπιχειροῦντα ἐνβαλεῖν ἐπὶ τὰ ἔξω τοῦ οὐρανοῦ, ἀρά γε ὠθοῦσα [sic S. ὠθοῦσι Br.] ή γείρα ἔξελεύσεται ἀνωθεν ή καλεθήσεται ἔξελθεῖν [hoc u. om S.]; εἰ μὲν οὖν εἴπωμεν [hoe u. om Br.] ὅτι ἔξελεύσεται, ἔσται [ἔστιν S.] ἔκεισθε [ἔκειται S.] τόπος δεκτικὸς σώματος [δεδυκὼς σώματα S.] καὶ τι περὶ εἰ δὲ μὴ [δ' οὐκ S.] ἔξελεύσεται, ἔσται ἔκεισθε τὶ σῶμα ἀντιτυποῦν καὶ καλέσον τὴν γείραν. μάκενος μὲν ἐπαπορήσας οὐδὲν ἐπελίσσατο κτλ. sed Stephanus etiam logicen Aristotelicam disciplulis non potuit non praeire. leguntur hodieque in codice Parisiensi n. 2064 saeculi undecimi f. 36^r σχόλια σὺν θεῷ ἀπὸ φωνῆς Στεφάνου φιλοσόφου εἰς τὸ περὶ ἐρμηνείας Ἀριστοτελίους (finiuntur f. 87^a): quae cum olim Cramerus anecd. Paris. t. I p. 389 indicasset, nuper Hermannus Diels noster sua manu descriptis edetque ex decreto academiae Berolinensis, ea quominus recentiori alicui Stephano vindicentur, obstat Muhammedis ibn Ishāq auctoritas, qui in libro *Fihrist* Syris potissimum auctoribus usus inter libri περὶ ἐρμηνείας commentatores etiam Stephanum refert, cuius summam adnotationum⁴ memorat p. 249 (cf. A. Mueller *die griechischen philosophen in der arabischen überlieferung* Hal. 1873 p. 14). idem categoriarum interpretem p. 248 (Muell. p. 13) Stephanum nuncupat Alexandrinum, ut quin idem philosophus quode nos disputamus dicatur, iam dubitandi caussa non relinquatur⁵.

2 non recte in illis codicibus scholia ex Damasco excerpta esse indicatur. nam una cum Stephano etiam Iohannes Philoponus adhibitus est, cf. Brandisius in commentationibus academiae Berolinensis a. 1831 p. 69.

3 hucusque Symonis lectionem integriorem expressi, discrepantia Brandiziana non adnotata.

4 Mueller uertit *compendium des Stephanos, selten und nicht vorhanden; außerdem eine erläuterungsschrift von Galenos.* sed illud, rarum esse librum nec inueniri, dubium est quo pertineat: Fihristi codices ad Stephanum, scriptores Arabes posteriores ad Galenum referunt. de compendii uoce Arabicā GILDEMEISTERVS interrogatus hoc mihi respondit: *das arabische heisst wörtlich zusammenfassungen, kann daher stehen und wird gebraucht von gesammelten bemerkungen, miscellaneeen u. s. w. quod optime quadrat in librum superstitem.*

5 cetera aut incerta aut aperte falsa quae uolgo ferunt (cf. Buhlius Aristot. I p. 313 ex Fabricii

sed ultra logice et physice Stephani studia Aristotelica promota esse non licet credere. etenim ethica quamquam docta rerum explicacione illustrauerat Adrastus, continua commentariis Aspasius Alexander Porphyrius⁶ explanauerant, tamen praelegere illa inde a saeculo IV nemo ausus est. post longam intercapelinam saeculo XII ineunte Eustratius Nicæensis ethica inani uerborum flumine diluere potius quam dilucidare conatus est itemque illo uix maior natu Michael Ephesius. ita euenit ut ad politica ne uestigium quidem eruditæ curae, ad ethica, quod quidem inter electorum ex antiquis exilitatem et saeculi XII loquacitatem medium intercedat, nihil diem tulerit. poetica grammaticis, rhetorica rhetoribus relieta erat: his Hermogenes, illis Proclus maxime satis erat: Aristoteli enucleando utrique pariter inpare. quo factum ut poetices unum tantum exemplar diem tulerit, rhetoricae non ante extremum saeculum undecimum commentatores extiterint⁷. Egregie cum his conuenit, quod inter artes, quibus Nicephorus patriarcha CPolitanus (806—815, mortuus 828) operam dederit, Ignatius diaconus duas tantum philosophiae partes recenset logice et physice (act. sanct. mart. t. II p. 705 § XVI). primus post Themistios et Eunapios rhetoricae artem cum philosophia Constans Psellus⁸ coniunxit saeculo undecimo, hoc ipsum identidem gloriatus (cf. Sathæ bibl. Gr. t. IV p. 120 sq. 434. v p. 175 sq. 476), qui aequalium studia profecto non mediocreriter excitanit, ac uenam fontis purioris, ut sibi uidetur, oppressam et absconditam suopte ingenio denuo apernit (cf. l. s. IV p. 122 sq. v p. 176): hic non dubito quin, ut lectionis Platonicae repetendæ auctor fuit, ita etiam ad ethicos et rhetoricos Aristotelis libros tractandos uiam saltem monstrauerit.

Ex scriptis Stephani superstitibus unum supra indicauit commentarium Aristotelicum. de reliquis acturo proficiscendum mihi esse nideo a testimonio quod in codice Chortasmeni nunc Vaticano (cf. symb. ad hist. astr. p. 7) f. 523^r legitur: οὗτος ἐστὶ Στίγμανος ὁ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως ὁ καὶ τὸ Ἐλληνικὸν πρόζειρον διασαρήσας οἰκείοις ἐποδείγμασιν ὁ τῆς

bibl. Gr. II p. 116. 119 ed. pr.) consulto omisi. nam Stephanos medicum, commentatorem rhetoricae, presbyterum Antiochenum (et ipsum astronomiae non radem cf. Cosmas topogr. Christ VI p. 264 sq.), alias procul habeo.

6 cf. *Fihrist* p. 252 in A. Muelleri l. s. p. 21, quae res a probabilitate non abhorret. sed quod ibidem Themistius in ethica commentatus esse fertur, ualde et V. Rosco Hermae t. II p. 194 et mihi suspectum est. neque aliter de Zachariae scholastici testimonio p. 123 Boisson. iudico: ἑρίζαντες (Ammonius) ἡμῖν ἔτερος Ἀριστοτέλους ἐξηγούμενος πραγματεῖαν, ἦν ἡθικῶν ἀρετῶν πέρι ἔχειος συνέγνωψε: non credo hoc ad ueritatem fictum esse.

7 de Stephani a Cramero editi in anecd. Paris. t. I deque anonymi qui a Neobario editore nomen traxit temporibus dictum est a Brandisio Philologi t. IV p. 39 sq. pretiosam antiquiorum studiorum reliquiam quae est de interrogatione et responsione ad rhet. III 18 poteram in hac caussa tacere. ceterum de rhetoricae commentatoribus cf. mus. Rhenan. t. XX p. 134 sq.

8 Psellus his philosophiae partibus se incubuisse tradit (in Sathæ bibl. Gr. IV p. 120): logicae, physicae, primæ philosophiae, sed mox p. 121 inter alteram et tertiam quattuor mathemata intercalat; primam ille philosophiam potius ex litteris arcana uelut Mercurii termaximi libris, oraculis Chaldaicis, Platonicae recentioribus repetebat quam ex Aristotele (cf. IV p. 121 v p. 478). philosophiam practicam in Xiphilini apologia t. V p. 185 sq. memorat amici caussa. Ceterum cause ne Pselli Ioannisque Itali titulum Ἰππατος (uel πρωτος uel ἕπετος καὶ διδάσκαλος) τῷ φιλοσόφῳ ad munus cathedrae imperialis referas, cf. Cangius gloss. p. 1636 sq. et Sathas l. s. IV p. LVI.

παραδόξου χρυσοποιίας εὑρετής τε ὅμοῦ καὶ ἔξιγγητής· ὁ καὶ τὸ περὶ Μωάμεθ τοῦ Θεομυσοῦς τε καὶ ἀσεβοῦς συστησάμενος θεμάτιον καὶ προειπὼν τοσούτοις ἔμπροσθεν χρόνοις περὶ τῆς αὐτοῦ διηγεστείας καὶ σὺν θεῷ δὲ ἐκπίζομεν καταλίσσεως. in his cum falsa a ueris secernenda sint, praeuertor libris spuriis arguendis.

In multis enim exemplis feruntur editaeque sunt a Iulio L. Idelero in physicorum et medicorum Graec. minorum uol. II p. 199 sqq. LECTIOINES CHEMICAES nouem ad Heraclium imperatorem datae; prima hoc insignitur titulo: *Στεφάνου Ἀλεξανδρίως οἰκουμενικοῦ φιλοσόφου καὶ διδασκάλου τῆς μεγάλης καὶ ἱερᾶς τέχνης περὶ χρυσοποιίας πρᾶξις σὺν θεῷ πρώτη;* rectius in tabula codicis Marcianni (u. supra p. 3) *Στ. Ἀλ. οἰκουμενικοῦ φιλοσόφου καὶ διδασκάλου περὶ τῆς ἱερᾶς τέχνης τῆς τοῦ χρυσοῦ ποιήσεως⁹.* nimiis hoc opus laudibus in codice Chortasmeni effertur, cum Stephanus elogio ὁ τῆς παραδόξου χρυσοποιίας εὑρετής τε ὅμοῦ καὶ ἔξιγγητής ornatur: quod tamen librarius scilicet nomini ac famae tanti auctoris parsurus eodem quo scripsit minio obduxit. namque inuentorem artis sacrae non Stephanum fuisse neminem fugiet. ars illa cum olim cum astrologia et magia arte coniuncta esset, ut erat in Nechepsi regis fabulosi farragine et fortasse in Africani cestis¹⁰, saeculo tertio singillatim exerceri librisque doceri copta est. neque enim caussam idoneam uideo, cur de Ioannis Antiocheni fide dubitemus Diocletianum in Aegypto artis sacrae uolumina uetusse et eremari iussisse testati exc. Vales. p. 834 (in Muelleri fragm. hist. IV p. 601 f. 165). quid quod circa medium saeculum quartum (c. 345) Firmicus *scientiam chimiae* memorat mathes. III 15, 9 p. 81 Bas. (cf. Koppius l. s. p. 44 sq.) et in commentis Lucani, quae eodem maxime saeculo et quinto orta esse alias demonstrabo, Nechepsos *antiquissimus poeta* eodem nomine, quo initiatos arte secreta ornare solebant¹¹, nuncupatur p. 48, 4? quinto saeculo exeunte quam floruerit ista chemia, Aeneas Gazaens indicat p. 67 et 71 Boiss., ut non miremur, cum a. 506 Ioannem Antiochenum impostorem *χυμευτήν* relegatum legimus in Theophane p. 231, 3 uel Cedreno t. I p. 629, 9. Chemiam igitur Stephanus etsi minime inuenit, potuit tamen (quis negauerit?) nosse et exercere. at non potuit artem se-cretam, immo uetitam publice profiteri, quod libelli apotelesmatici scriptor sive potius, ut p. 6 uidimus, interpolator p. 17^{b4} inepte significat; uide modo quanto rectius arcanam metallorum scientiam aliis interpolator profiteatur p. 19^{b5}. sane quisquis has nouem lectiones scripsit, non minus quam genethliaeus, quode statim dicemus, multus in eo est ut artem profanam cum religione Christiana conciliet orthodoxorumque odia molliat. at quis has homiliae potius et precatio[n]es quam lectiones, sacri furoris simulati plenas, quibus naturae mysteria et fidei christiana[m] miris modis permisceuntur, non dico perlegat sed inspiciat, quin prorsus illas a sobrio mathematice ingenio abhorre sentiat? sed melius accuratiusque quam mihi licet hanc rem VALENTINVS ROSE aget, qui dum bybliothecas rimatur, ne hoc quidem litterarum genus neglexit.

Deinceps in scholio Vaticano OPVSCVLVM APOTELESMATIVM indicatur, quo imperii

9 de hoc opere H. Koppius copiose ut solet materiam concessit *beitr.* II p. 437 sqq.

10 cf. Syncellus p. 676, 11 Bonn. eandem superstitionum mixtionem etiam papyrus Leidensis saeculi IV prae se ferre uidetur, cf. H. Koppii *beitr.* I p. 97 sq.

11 ποιητής quid in chemicorum sermone significet. Reinesius uar. lect. II 5 p. 154 sq. docet. de commentorum Luc. loco uide quae mus. Rhen. t. xxvi p. 157 sq. disputauit.

Arabici a Mohammedo conditi fata praedicta erant. eiusdem Cedrenus mentionem fecit histor. t. I p. 717, 7 his uerbis: *τῷ ίψῃ ἔτει [imp. Heraclii] ἥγουν τῷ σολα ἀπὸ κτίσεως κόσμου, μηρὶ σεπτεμβρίῳ γ, ἡμέρᾳ ἐγένετο θεμάτιον τῶν Σαρακηνῶν παρὰ Στεφάνου Ἀλεξανδρέως τούτοις κανονισαντος κρατῆσαι ἐν ισχύι μὲν ἔτη τῇ, ἐν δὲ συστροφῇ καὶ ἀκαταστασίᾳ καὶ συμφορᾷ ἔτερα ἔτη τῆς, ὡς εἶναι τὴν διαμράτησιν αὐτῶν ἄπασαν εὐτυχοῦσαν καὶ δυστυχοῦσαν ἔτη τῇς· ἐν τῷ ξ ἐνιαυτῷ, καθά φησι καὶ ὁ προφήτης Ἡσαΐας [c. 21, 16], “τάδε λέγει κίριος· ἔτι ἐνιαυτός ὡς ἐνιαυτὸς μισθωτοῦ, καὶ ἐπλείψει ἡ δόξα Κρήδαρ, καὶ τὸ πετάλοιν τῶν τοξευμάτων νίῶν Κρήδαρ τῷ ισχυρῷ ἔσται δλίγον”. λείπει οὖν ἥως τῆς * *, ἕταν ἄρα καλῶς ἐθεμάτισεν ὁ ἀστρονόμος Στέφανος ἀλλ’ ὡς οἷμαι λεπτὸν παχὺ ἔλαθεν ἐσεῖνον. χρὴ δὲ εἰδίναι ὅτι ὁ Κρήδαρ δεύτερος τὸς τοῦ Ἰουμαῆλ ἦν. haec Cedrenus aliunde sumpta excerptis e Theophane interposuit. alioqui debebat, qui regni initium secundum solitum sibi computum in anno mundi 6103 fixerat (p. 713, 20), duodecimum Heraclii imp. annum cum a. m. 6114 aequare. Heraclii autem annus XII a kal. sept. siue mauis in regni suscepit die sollemni calculum ponere, a non. oct. a. 621 currit: quem annum quin indicare Cedrenus noluerit, eo dubium non est quod statim res mense aprilii a. 622 (*ινδικτιῶν* ī h. e. sept. 621 usque ad extreum aug. 622: Theoph. p. 466, 3) gestas subiungit. ac re uera dies tertius m. sept. a. 621 in feriam quintam incidit. quae cum ita sint, apparent annum mundi non potuisse *σολα* dici, sed *σολ*, quo numero restituto notatio cum computo uolgari Byzantino congruet. igitur cum a. d. III non. sept. a. 621 indicium illud siderum factum esse dicatur, quo spatium CCCLXV annorum imperio Arabum datum esset, sequitur ut tempus istud fatale a. p. Chr. 986/7 euenturum fingatur, is autem cui locum Cedrenus debet, anno sexagessimo ante supremam, si dis placet, Arabum diem h. e. a. 926 scripserit. hiatum quo locus deformatur iam facile puto suppleri posse: adnotauerat scriptor ille mihi ignotus λείπει οὖν ἥως τῆς [*τετάρτης γενησομένης ινδ. τε*], h. e. reliquos etiamtum esse quattuor indictiōnum cyclos, quibus peractis ind. XV imperii Arabici finem fore. at Cedrenus qui historiam suam usque ad a. 1057 continuauit, uaticinii uanitate perspecta numerum omisit dubitationemque iniecit.*

Haec Cedreni et Chortasmeni testimonia si sola noueris, incertus haereas, uerene Stephanus rerum nouarum nuntio ex Arabia CPolim perlato siderum quaestionem instituerit neene. nunc felici casu accidit ut ipsum opusculum in eclogarum astrologicarum collectiones, quales plures etiam nunc exstant (cf. symb. ad hist. astron. p. 21), recipetur et sic ad hanç usque aetatem propagaretur. eius cognoscendi cupiditate cum anctores illi me incendissent, copiam mihi CAROLI HALMII officiosa uoluntas fecit codice Monacensi Gr. CV chartaceo saeculi XVI suppeditato: de quo nolo iterare quae Ign. Hardtius in catalogi t. I p. 560 sqq. rettulit¹². unde cum transcripsisse, exemplum meum postea cum codice Vindobonensi philol. Gr. CVIII char-

12 de codice Parisino Gr. 2419 chartaceo saeculi xv BONNETVS meus quae rettulit, desiderium eius adhibendi, licet eam Vindobonensi cognatus sit, non excitabant. satis erit titulum et initium libelli, ut in eo libro leguntur, attulisse: Στεφάνου γιλοσόδον ἀλεξανδρέως. ἀποτελεσματικὰ πράγματα, πρὸς τιμόθεον γραμματικὸν τὸν ταυτὸν μαθητὴν. περιστέλλετο τοῦ μολυτεροῦ: Τῶν ἥδη πεπονημένων τῶν παλαιῶν σοφῶν περιδιαπορούματας. ἐπιστημονικοὶ μυῆσεως βίβλοι; τηγ ἴσαγογὴν μεθοδον, πραγματευσμένοις ὡς κράτισθαι τιμόθεος τὸ παρὸν τοῦ ἀναγνωστάτου τρόπου τῆς ἐπιδεούς καὶ ὄγησμου διδασκαλίας, καθηγησάμυν κτλ. ceterum in hoc quoque codice Stephani libellus syllogae apotelesmaticae includitur ut caput κτλ.

taceo saeculi xv, qui summis regni nostri ministris beneuole intercedentibus mihi commodatus erat, accurate contuli. maturassem editionem, nisi alia circumspicienda esse subsidia in summa utriusque libri discrepantia intellexisset. haec mihi nuper VALENTINI ROSE amica liberalitas impertit: qui cum ante hos duos annos Florentiae Stephani libellum ex codice eeteris antiquiore Laurentiano pl. xxviii 14 chartaceo saeculi xiv descripsisset et apographon suum cum Laurentiano eiusdem plutei 13 integrum, cum Laurentiano xxviii 16 ibi tantum ubi illi inter se discrepabant contulisset¹³, ultiro mihi schedas suas transmisit paratisque frui iussit. hi libri praeter Monacensem omnes eclogas apotelesmaticas collectas continent. aucto sic instrumento fretus iam recensere libellum et eius originem fidemque explorare ausus sum.

namque Stephanum istum non ex stellis sed ex euentu Arabum fata uaticinatum esse, id liber ipse quem proposui clamat. praedicit astrologus xxiv fore Arabum reges (p. 23^b 25) iamque p. 26 sqq. singulorum regum formas mores res gestas, denique tempora definit. quae aut omnia aut pleraque cum rerum memoria egregie concinere nemo non uidebit, qui quidem cum rerum scriptoribus contulerit. quae comparatio quo facilius institui posset, regum nomina singulis capitibus adscripti, ut olim in libro seorsim edito factum fuisse interpolator p. 31^b 8 contendit: nam singula quaeque ad ueritatis normam ego quidem quantum potui exegi, sed exacta in commentario proponere inutile mihi esse uidetur, cum Weilii et Caussini opera publice pateant. hoc unum adnoto, uel in corporis habitu describendo, in qua re Arabum antores consentaneum est uariasse, hunc scriptorem cum Elmacino Erpenii (Lugd. Bat. 1625. 4) non numquam consentire, uelut Moawia p. 27^b 1 μαρθὸς τὴν ἵλειαν, Elmacino p. 57 procerus dicitur, Merwan hic p. 27^b 27 γκανός ἐρυθρομέλας, illic p. 68 oculis glaucis et capillito subflauo, Abd Almalik p. 28^b 6 μαρθορόσωπος ut apud Arabem p. 80 ore magno et hiante, Suleiman p. 28^b 26 πολυφύγος itemque illic p. 89 heluo, comedens singulis diebus circiter centum libras, Omar II p. 28^b 8 ἔχων ωτειλήν ἐν τῷ προσώπῳ perinde atque Elm. p. 91 in facie sua habens uestigium uolneris a bestia ei inficti, unde et 'cicatrice notatus' uocabatur, Hischam Elm. p. 97 mediocri erat statura, candidus quidem sed uergens tamen ad flauedinem, et pulchre luscus ut hic p. 28^b 24. sed non omnia uera ac monumentis probata poterat is genethliacus tradere, qui de numero regum deque temporis spatio mera somnia ederet. unde sequitur, ut partem euentu doctus, partem halucinatus dixerit. igitur commissuram si indagaueris, qua utraque pars conectitur, aetatem huius nebulonis teneas. atqui usque ad Manssurem alterum Abassidarum, quem undevicensimum numerat, omnia recte procedunt: nam Alim etsi omittit, nouit tamen et indicat p. 27^b 21, Hasanem et Muawiam II suo iure praeterit; Ibrahimum quod in numerum recepit p. 29^b 22, cum aliorum scriptorum Arabum tum Elmacini p. 104 sq. defendit testimonio cf. G. Weilii hist. chalif. t. I p. 681. sed postea inde a XXI regno omnia susque deque feruntur, ne Harunis Arraschid quidem, qui debebat XXII loco tractari, ullum est uestigium. principium turbarum in Mahdi Manssuris filio rege XX conspicitur, quem etsi patri successisse probe norat, tamen nihil sic memorauit ut certum sit eum res ab illo gestas nouisse. grauius

¹³ in codice quarto Laurentiano xxviii 34 ceteris longe antiquiore saeculi xii Stephani libellum olim infuisse argumentum tabula saeculo xvi addita testatur, nunc cum postremis schedis etiam hic libellus deperditus est; fuerat illius syllogae astrologicae caput poa. debeo haec V. Rosei schedis.

est quod Arabes in Asiam minorem inde ab a. 776 identidem irrupisse, a. 782 adeo Chrysopolin usque processisse et Marte propitio Irenen imperatricem ad turpes pacis condiciones conculisse ignorat. sufficient haec ut libellum nostrum regnante Mahdi, ut quam cautissime dicam, non post a. 776 scriptum esse demonstretur. sed accedit quod qui Mahdim excepit Hadi chalifa p. 30^b 6 contra usum dicendi eo modo notatur quo manifestum fiat scriptorem rerum futurarum ignaram hoc unum ausum fuisse praedicere ἐξ τοῦ αὐτοῦ γένους, uerba δὲ τούτον τὸν πόλεμον post adiecta esse quam filium Mahdis successisse conpertum esset. longe uero grauissimum argumentum in temporum rationibus situm est.

nempe regum tempora teete ea quidem et summatim sed satis recte definiri solent. neque enim solum imperii Arabici sed etiam singulorum regum fata in primis a Saturni per zodiaci signa motu repetuntur. cuius perihodum cum tricenum annorum genethliaci statuerint, sequitur ut per singula zodiaci signa Saturnus binis annis et dimidio transeat. iam uero cum regum anni fatales loco Saturni adnotato indicentur, quamquam, ut Firmici utar uocabulo, platicce hoc fit i. e. signo tantum, non partibus signi (nisi forte tali formula ἐπὶ τῷ τοῦ σκοπτινοῦ τέλος, ἐπὶ τοῦ τοῦ διδύμων ἀρχήν partes designantur), ne dicam minutis notatis, tamen quot fere annos cuique regi scriptor tribuerit, numquam dubium esse potest. atque regnorum XIX priorum fines ita constituuntur, ut non poterat nisi qui regum annos fatales accuratissime cognitos haberet. proficiscitur astrologus a cancri parte XXIV (cf. p. 21^b 23 cum 23^b 23), Mohammedem diem obiisse uolt p. 26^a 22, cum Saturnus ad extremum scorpium accessisset et intra suos fines h. e. scorpiorum partes XXV usque ad XXX uersaretur: itaque Mohammedi annos quater binos quattuor dimidia cum aliquot mensibus adscripsit. atqui Mohammed Medinae d. XIX sept. 622 susceptus, d. VIII iun. 632 mortuus nouem annis et paene nouem mensibus regnauit: hic scriptor a mense aprilii a. 622 profectus (cf. p. 21^a 9) decem annos duosque menses prophetae Arabum tribuit. sed in ceteris regibus Saturni loci multo neglegentius notantur, ut facilior sit temporum aequatio. sic idoneus planetae et regnorum consensus rationem ineuenti apparebit usque ad XIX Mansurem, qui cum a d. IX iun. 754 usque ad VII oct. 775 annis XXI mensibus quattuor imperium gubernarit, p. 30^a 8. 32 Saturno a capricorno usque ad libram uel per signa plus quam octo, minus quam nouem transeunte regnasse satis recte indicatur: nam ad annos XXI menses IV explendos opus fuit octo signis nonique partibus XVI percursis. non conuenit ratio in Mahdi. huic Saturni per sex signa meatum h. e. annos circiter XV genethliacus ascripsit, rerum memoria non amplius annos IX menses X tribuit. manifestum igitur tenemus impostorem mendacii ipso Mahdi regnante conpositi.

hinc aut egregie fallor aut tempus, quo hie libellus ortus est, etiam accuratius definiri poterit. nam cum consentaneum esset per duodecim Saturni revolutiones Arabum imperium duraturum esse (cf. p. 30^b 35), ut Saturno duodecimum in cancri partem XXIV reuerso cum ultimo rege regnum ipsum extingueretur, longe alia hic scriptor ex siderum observatione percepit: cum septimum Saturnus in arietis signum ingressus esset (cf. p. 30^a 29), propter damnum Saturni Venerisque (ib. ^b 32)¹⁴ fore ut finis esset imperii: sic fit ut anni CCCLX non expleantur, sed

¹⁴ hoc ipsum scriptor p. 30^b 34 memorat se iam in principio libri exposuisse. itaque aut intercidit aut deletus est de caussis imperii conlapsuri locus fortasse post p. 23^b 21.

desint perihodorum Saturni quinque integrarum anni CL et temporis spatium quod Saturni inde ab ariete usque ad caneri XXIV partem cursus septimus sibi poscit h. e. anni nouem et menses quinque quatuorue¹⁵. imperium igitur Arabibus non amplius ducentum annorum et aliquot (septem uel octo) mēnsium conceditur. sed ne hoc quidem tempore intactam fore Arabum potentiam genethliacus perspicere sibi uidebatur, immo per CLII tantum annos populum illum ualentem potentemque futurum esse (p. 23^b 19), inde per reliquos XLVIII annos eius uires debilitatum iri. hi anni prosperae fortunae si, ut necessarium est (cf. p. 12) a m. sept. a. 622 deducuntur, desinunt in m. sept. a. 774. cum autem Arabum in fines Romanos incursiones iam a. 776 coeptas scriptor ignoret, quid ueri est similius quam ab eo anno quo commentabatur eum tempora Arabum regno aduersa repetere uoluisse? quae si recte disputata sunt, ante finitum a. CLIII h. e. ante m. sept. a. 775 coepit scriptor commentari, commenta edidit anno 775 extremo aut ineunte proximo, postquam nuntium de mortuo Manssure et de filio successore accepit.

Sumpsimus modo nobis tempora Arabum ab eo mense et anno deduci, quo Mohammed regnare re uera coepit, neque profecto aliunde exspectaueris genethliacum computationem sideralem repetitum fuisse. sed hic ut est animo supino, rem secus instituit. cum enim fingat accessisse ad se Epiphanium Arabem mercatorem, qui Mohammedis principatum mense aprilii eiusdem anni emicuisse certiorem se faceret, iam non illius mensis diem ab hospite exquirit, ut eius diei constellationem calculo assequatur, sed eius potius diei horaeque, qua res nouas audiuerat, apotelesmata indagat p. 21^b 14. uel in hoc specimine cernas, temporum quam non diligens fuerit: indidem enim euenit ut in Mohammedis regno definiendo a uero aberraret (u. p. 12). in ceteris usque ad XIX regnis cum numeri cum Arabum annalibus concordant, discordant ab eo temporis momento, unde scriptor ipse profici sci se simulat. sed hoc ipsum quaeritur, uatinicia ista quo anno facta esse fingantur. in qua re non solum a Cedreno sed etiam inter se dissentire exempla uidentur. ea quaestio ut est spinosa, ita et solui potest nec fructu carebit. Vindobonensis enim codex solus in titulo opusculi annum mundi 6129 indicat, qui a kal. sept. a. Chr. 620 usque ad extreum mensem augustum a. 621 uertebatur, idemque p. 21^a 9 indictione IX, quae cum illo anno plane congruit, mense aprilii Mohammedem tradit emersisse. ipsa narratio poscit ut eodem anno labente Epiphanius hunc nuntium Stephano attulisse credatur. quod quoniam mense septembri accidisse dicitur, iam neque in annum m. 6129 neque in ind. IX cadit, cum kal. sept. proxima nouusque annus mundi incipiat. et ut hanc largiamur negligentiā, obstabit quod mensis thoth die v h. e. sept. d. II, nuntius adlatus esse p. 21^b 15 dicitur¹⁶, licebit enim locum in codice Vindob. turbatum et mancum ex eeteris libris corrigere: hoc enim non potest nisi ad a. 620 referri, quo re uera feria tertia uel Martis dies a. d. IV non. sept. fuit¹⁷.

15 de hac re quae uerba p. 30^b 35 sq. leguntur manea sunt, quod forsitan non casu factum sit. quo modo explenda sint, ex superiore disputatione patebit.

16 hunc diem recte indicari eo quoque confirmatur, quod scriptor tertia diei hora cancri partem xxii medium caelum obtinuisse tradit p. 21^b 19: quem locum satis accurate denotari Ed. SCHOENFELDIUS collega coniunctissimus me docuit.

17 multo certius quam quo supra usus sum argumento caussam opinoris examinata siderum positurā iudicatum iri, neque ego omisi astronomum amicissimum his quaestiunculis fatigare: qui interpellatorem importunum quam patienter tulerit, gratus meminero. sed computatio multis modis instituta hoe unum arguit,

ergo, nisi cui placebit eum sibi fingere scriptorem, qui nuntium fecerit septem mensibus ante euentum afferri, demonstratum est numeros codicis Vindob. falsos esse interpolatorique deberi. at veteri profecto interpolatori. nam ab eisdem numeris profeetus iam illius exempli editor, quod Cedreno siue eius auctori praesto erat, eo adductus est ut anni a creatione 6130 septembrem proponeret, isque eodem quo nunc cod. Vind. p. 21^b 15 laborat hiatu deceptus cum eius mensis non feriam sed diem III indicari putaret, scite et conueniente ratione feriam v adscripsit. Ceteri libri num ueriora docent? uno tantum loco p. 21^a 9, quo Mohammed prodiisse nuntiatur, annum memorant a Philippi Aridaei regno uel ab Alexandri magni excessu DCCCCXXXII, qui coepit d. XXIV mart. a. 608 p. Chr. quae notatio eatenus saltem aptior est, quatenus eiusdem anni finibus utrumque mensem, aprilem et septembrem comprehendit. neque uero cum rebus Arabum conciliari ullo modo potest, neque iam a. d. IV non. sept. in feriam tertiam incidit: id factum est d. II m. sept. 609, qui dies est anni 933 Philippici. Nodum facile expediet qui subsidia qualia genethliaco praesto fuisse oporteat meminerit. annales eum expressisse atque inde tempora regnorum petiisse eo magis necessarium est, quo minus curauit, ut utraque numerorum summa, et ea quae a principio Mohammedis et ea quae a constellatione ista colligitur, exaequaretur. porro quod tertia diei hora genituram regni Arabici sibi exploratam p. 21^b 15 dicit, non potuit siderum posituram in ipso caelo seruare, sed ex Ptolemaei tabulis manualibus computando eruere debuit. iam uero aut omnia incerta erunt aut hoc eertum est, ut uidimus, solum annum 620 p. Chr. posse indicatum esse. hoc anno uertente simul annus Philippi 944 a. d. XII kal. apr. coepit et annus Seleucidarum 932 kal. oct. atque hunc ipsum anni numerum codices Laurentiani et Monacensis testantur: cui quod falso addidit interpolator ἀν' ἀρχῆς Φτιάσσον furca expellendum erat etiam si nusquam spuria originis nota haesisset, quam unus ex Laurentianis seruanit. ergo in annalibus quibus utebatur genethliacus hegiram anno Seleucidarum 932 adnotatam inuenerat eumque annum tennit: cui cum duodecim annos sciret addendos esse, ut annus Philippi euaderet, quem nosse debebat qui Ptolemaei tabulas adhibitus esset, uideretque annum Philippi 944 extremo m. martio a. p. Chr. 620 initium capere, iam nil moratns utrinque anni principium diuersum anni 944 Phil. diem eum qui cum Alexandrinorum thoth die V congruit h. e. mensis mechir diem XIV—XV ad calculos uocauit Ptolemaei ope ponendos, sibique sine dubio uidebatur sapere, cum eodem anno et Arabum prophetam extitisse et sidera de ea re sibi consulta narrabat. Annorum a kal. oct. a. 312 a. Chr. deductorum inter omnes notum est diurnum apud scriptores Syros usum fuisse: summa igitur cum probabilitate ad Syri alicuius auctoritate cum anni notationem tum cetera quae ad rerum fidem hic scriptor memorat referemus. quod ideo moneo, quoniam hac uia testimonium ni fallor antiquissimum de hegirae tempore accepimus (m. apr. a. 621): quod etsi distat ab Arabum memoria, tamen examinandum erit peritioribus.

genethliacum Ptolemaei tabulis neglegentissime usum esse. secundum illas anno Phil. 944 m. mechir d. XIV hora XXI Saturnus in canceri parte decima, Venus in prima virginis parte uersabatur. sane diebus proximis, mechir XII et XIII Venus, ut p. 22^a 1. 23^b 8 traditur, in leonis signo fuerat. attamen uel sic intellegitur etiam siderum ratione annum 620 Chr. confirmari. nam etiamsi proximo anno 945 Phil. uel 621 Chr. Saturni positura melius cum mense dieque congruit, tamen Veneris locus longius abest: immo, quod tacere scriptor non poterat, cum Saturno Venus coniungitur in eadem canceri parte XXII.

Num ad Arabes quoque, quorum maxime intererat ista scire, hoc opusculum delatum sit ibique similia studia excitauerit, non meum est quaerere; interim conferri possunt quae *al Kindi* de Saturni coniunctionibus Arabum fata designantibus tradit, de quibus docte nuper O. Lothius commentatus est *morgenl. forschungen* (Lips. 1875) p. 263 sqq. sed Graeculi profecto mirum est dictu quo plausu has nugas exceperint quamque diu in sinu gestauerint. ei rei cum interpolationes in primis probuemii, tum uero mutationes documento sunt quas libellus subiit. quippe mendacia, qualia de regibus postremis scriptor ediderat, fieri non potuit quin mox rerum euentu detergerentur. igitur uacillans fides aliquo modo sustentanda erat. atque egregiam machinam is molitus est, a cuius exemplo codex Vindobonensis pendet: resecta paenultima libelli scheda regna sex inde ab XVIII sustulit et damnum de suo ingenio sic restituit ut duodecim regnis enarratis, ceterum laeunis identidem notatis plus XL reges efficerentur¹⁸, oblitus tamen est locis p. 23^b 19. 23 sq. mutandis fraudem celare: hoc factum esse statim post a. 861 Chr.¹⁹ apparet. sed has repugnantias, ut ex Cedreno scimus, extitit qui tolleret homo meherele callidus: is etiamsi duodecim Saturni perihodis inepte dierum annuorum numerum substituit, tamen non inperite et uitiosam diei annique in illo exemplo notationem correxit (cf. p. 10. 14) et prosperae fortunae annis CCCIX, aduersae LVI praeinitis effecit, ut diutius fides libello reficta haberi potuerit: huius mutationis testem, quem iam a. 926 scripsisse p. 10 uidimus, attulit Cedrenus²⁰.

etiam imitationis indicium habeo quod non uidetur omittendum esse. nullus, ut dixi, in hoc opuseulo rex Arabum futurus praedicitur, quin eius facies corporisque habitus accurate describatur. ouum ouo non est similius quam hae notationes descriptionibus heroum Graecorum Troianorumque illis sunt, quas praeter Daretem Phrygium Ioannes Malala Ioannes Tzetza Isaac Porphyrogenneta (in Hinckii Polemone p. 80 sqq.) alii exhibent; quippe eisdem plane uerbis utraequae definiuntur. alebant autem characterismos non solum physiognomiae studia sed etiam codices imaginibus illustrati. et heroum quidem descriptiones dubitari nix potest quin lineaenta coloresque earum reddant imaginum qualibus non minus historiae fabularis libros distinctos fuisse par est quam Aratea Dioscoridea alia. ne Stephanum quidem istum si quis saeculi mori et desiderio ita obtemperauisse statuerit ut exemplar suum imaginibus chalifarum pictis ornandum curaret, temere iudicauerit. quod quo iure dicam accipe. inter

18 hunc locum Vindobonensi proprium extremo libello seorsum subieci p. 31 sq.

19 primum regem quem interpolator tractat octauum esse significat a rege xvi, in quo continuus uaticinationis ordo hiatu interruptus erat. sed de hoc non tam certa praedicantur quam de sequente (xxvi) p. 31^a-21: quae nisi in Mutawakkilum in nullum cadunt. hic et ense imperfectus est m. dec. 861, eique bella intestina gerenda erant (cf. Weilius hist. chalif. II p. 356 sq.) et regnante eo Syria aliaeque orientis regiones terrae motu a. 856 iterumque a. 859 (cf. Elmacinus p. 189 sq.) uexatae sunt. huic qui antecedit Wathik frater d. x m. aug. 847 mortuus erat. regnauit igitur Mutawakkil annos XIV menses quattuor. at astrologus eius regnum cum Saturni per septem signa et aliquot octauai partes meatu exaequat, igitur Saturni perihodum tam ignarus artis est ut annorum bis duodenum taxet. reliqua non perlustres quin ex mero arbitrio ficta sentias. qua re cum post Mutawakkili mentionem lacuna ab interpolatore notetur, sequitur ut iste de successore Muntasiro nondum certi quicquam audierit, cum scriberet.

20 sciiri nequit, qua libelli forma scholii quod ex codice Vaticano p. 9 protulimus auctor usus fuerit, sed ne is quidem post a. 986 scripsisse potest.

fati Leoni Armenio imminentis signa hoc quoque memoratur in Theophanis chronographia continuata i 22 p. 35 sq. Bonn. (cf. Cedrenus t. II p. 63, 7 et Zonaras xv 21) καὶ γὰρ ἦν αὐτῷ δέος τῇ ψυχῇ ἐγκαθήμενον ἐξ τινος χρησμολογίας, ὡς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν κατὰ σάφεα γεννήσεως πᾶσαν τὴν αὔξησιν εὐδαιμονίαν καὶ βασιλείαν ἀποκείφεσθαι μέλλοντος. ὃ δὲ χρησμὸς ἦν Σεβιλλιακός ἐν τινι βιβλῳ εἰς τὴν βασιλείην βιβλιοθήκην ἐναποκείμενος, οὐ χρησμὸς μόνον ἀπλῶς ἀλλὰ καὶ μορφὰς καὶ σχήματα ἔχοντα [ἔχοντα ed. Theoph.] τῶν γενησομένων βασιλέων διὰ χρωμάτων. ἦν οὖν λέων θηρίον μεμορφωμένον, ἢ στοιχεῖον κεχαραγμένον ἀπὸ τῆς φάρεως μέχρι τῆς γαστρὸς αὐτοῦ· τούτον κατόπιν ἀνίρη τις ἐπιθέων δόρατι καιρίαν ἐδίδον πληργήν τῷ θηρίῳ διὰ τοῦ ἥπατος· πολλοῖς οὖν πρός σαρῆνειν τούτον δειγμένος ὁ τηνίατα τὴν τοῦ κονιστορος ἐπανηρημένος ὀρχήν μόνος διετρέψαν τὸ τοῦ χρησμοῦ, ὡς λέοντος οὔτες καλούμενον βασιλέως τινὸς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Χριστοῦ γεννήσεως θανάτῳ ὀλεθρίῳ μέλλοντος παραδίδοσθαι. uariat Genesius p. 21, 22 Lachm. ἦν γὰρ αὐτῷ ἐξ τινος σινιβολικῆς (sic) βίβλου ὃ ἀναρέσιμος χρόνος μεμνημένος, αἰνιγματιζόντος μεταξὺ τοῦ τε ἢ καὶ φ τῶν στοιχείων τὴν κατακλείδα λέοντος θηρός ξίφει διατεροντεῖσαν, ἵνα μεταξὺ Χριστοῦ τῆς γεννήσεως καὶ τῶν φύτων αὐτὸν ἀναιρεθῆναι τὸν θηριότροπον λέοντα, tacet Georgius monachus p. 691 Mur. itemque ceteri quos inspexi, Leo gramm. Symeo mag. Ephraemius Manasses, nisi quod Glycas p. 534, 12 notam sibi rem fuisse saltem indicat. Leo in uigilia natali saluatoris a. 820 imperfectus est. de qua re licet uaticinium ex euentu factum sit, non tamen multo post Leonis mortem ille oraculorum liber potest scriptus esse, ut pote quo tamquam fundamento fabula superstructa sit a scriptoribus proximi saeculi ineuntis narrata. quin largiar totam fabulam fictam esse. nam sic quoque constabit nono saeculo librum extitisse quo imperatorum qui-que fuissent quique futuri essent fata significabantur, imaginibus imperatorum inlustratum. quod institutum esse ad exemplum huius opusculi proeliis est ac paene necessaria conjectura.

Recensio huius libelli ad codices potissimum Laurentianos et Monacensem ex uno omnes archetypo oriundos exigenda est: quos multo quam exemplar Vindobonense propius a pristina forma abesse eis efficitur quae supra de temporibus deque retractatione disseruimus. at codicem Vindobonensem p. 15 intelleximus ab exemplo deduci, quod uix uno post ipsius libri ortum saeculo circa a. 862 factum esset. itaque non mirandum quod hic liber etsi audacissimam interpolationem, etsi plurimas uerborum mutationes mero ludibrio factas, etsi denique incredibilem orthographiae neglegentiam prae se fert ut seateat uitiis (quae ut par erat tunc tantum adnotauit, cum uaria lectio subest), tamen egregiam opem restituendo libello attulit non solum lectionibus ueris et genuinis sed etiam magis eo praestans, quod ab interpolationis labe saepe numero integer est. nec dubito quin plura hoc auctore recepturus sit cui licebit altero eiusdem generis libro meliore uel antiquiore uti: nunc prudentius erat ea tantum illinc adsumere quae necessaria essent. Ceterum planetarum signorumque non nomina sed notas tantum libri exhibere solent, neque aliter in aliis artis uocabulis fit: ego pro his notis quas plerique nostratum non satis norunt nomina scripsi.

Iam ipsum librum propono ea quam dixi ratione recensitum addita uaria librorum lectione. in qua adnotanda quibus signis usus sim, tabula infra p. 32 libro subiecta indicat.

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ

ἀποτελεσματική πραγματεία πόδες Τιμόθεον τὸν αὐτὸν μαθητήν, πρόσασν μὲν ἔχοντα τὴν νεοφανῆ καὶ ἀθεον τομόθεον τὸν Μωάμεθ, πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα τῶν μελλόντων προαγορεύοντα.

Τοῖς ἡδη πεποιημένοις τῷν πάλαι συφῶν βαβλίοις ταλήψεις, [πὰς χρηματικὰς ἀλληγορίας καὶ δυσειρέτους περὶ τῆς δι' ἀστρονομίας ἐπιστημονικῆς μνήσεως τὴν ἢ νοήσεις, τοὺς ἀστρονομικὸν κλιμακτήρας καὶ πολυθρυλλήτονς ἀστροματέας,] τὰς Πτολεμαϊκὰς * * καὶ συντάξεις καὶ δογματικὰς αὐτοῦ μαγγανίας, καὶ τὸν ἴμιν πειρῶμα γνῶσιν ἀριθμὸν διδόναι τῆς ἐνδεχομένης τε καὶ δυνατῆς ἀστροθεοίας, ἦν περ προσφήποδες δίκην δοκεν ἔχειν καὶ τατή τε κεχρήσθαι οὐχ ὡς νοητικῇ τε καὶ ἐντυχωμέτρῃ ἀλλ' ὡς δογματικῇ καὶ ἐπονοματικῇ τάξει, φναικῶς μὲν καὶ οὐ νοερῶς ἔχοντη τὴν ποιητικὴν δύναμιν, καθὼς ἡ τῶν στοιχείων πέφυκε ποιητῆς φύσει, θεωρίας διελείκανε, οὐ πειθοὶ λέξεων κομιγότητος, φυ- ιον ὃν γνώσει ποιεῖν· ὅπερ ἡ τὸν πυρὸς φυσικὴ κανοῖς ακῇ δὲ καὶ ὀδιαβλήτῳ ἀκολονθίᾳ, τὰς Πλατωνικὰς ἐρίδους, τὰς Ἀριστοτελικὰς φυσιολογίας, τὰς γεωμετρικὰς περινοίας, τὰς ἀριθμητικὰς ἀναλογίας, τὰς μονακὰς ἐπι-

1—3 στεφάνων φιλοσόφου ἀλεξανδρέως. ἀποτελεσματικὰ πράγματα· πόδες τιμόθεον γραμματικὸν τὸν αὐτὸν συμμαθητήν· καὶ τὸν φαρέτος μωάμεθ· δῆλονότι καὶ προφῆτην ἑντὸν καλέσαντος εἶτον ὑπάρχοντος τότε (τούτε εοδ., l. τῷ) καὶ φωματὸν (l.-ον) ἔτος (l. ἔτε) σοκὸν· εὐδεμοροῦντος ἡρακλείου τὸν βασιλέως rubro V inscribit capitū ρῆγη. Capitis numerum σμέν rubro adscribit A στρ C numero caret B et qui libellum ex syllinges compage solutum habet M || 1 φιλοσόφου ἀλεξανδρέως V : ἀλεξανδρέων φιλοσόφου καὶ οἰκουμενικοῦ διδασκάλον B φιλοσόφου καὶ ὀδικουμενικοῦ διδασκάλον τοῦ (καὶ articuli loco C) ἀλεξανδρέως MC || 3 μωάμεθ AV || 4 βιβλοῖς (sic) post 5 μυήσεως traicit V || 5 τῆς om V || 6 πραγματεύσαμένεος V || 7 οὐδενὸς V | ἀναγκαιότατον R | ἀναγκαιότατον τρόπον V || 8 τῆς ἐπι δε οὖς V || 9 συνυκονιστατε ετ ἔμον V || 10 ὅθεν οὖν καὶ V | alterum ξ om pr M || 11 ὀλοκληρωτὸν V : ὀλόκληρον RM | διδ. συνεστησάμην· ως οἱ [l. οἵσ] τε ἡμην καὶ δῆσης V omisso postea διεπέφανατ || 12 δυνάμειντος M || 13 ὑμῖν post μὲν V || 14 ἀφενδεστάτα· τρανότατε V. fort. l. ἀπερεστατα καὶ τρανότατα (deleto ἀφενδ.) || 15 καὶ post λέξεων inserit V | ἀλ(λ)α φυσική τε καὶ V || 16 καὶ in litura corr M | τάς V : τάς τε RM || 18 ἀναλογίας] ἐπαπορήσεις V | fort. ἀναλήψεις

4 χυμεντικάς V. de spuriis cf. p. 5 sq. 9 | δυσειρέτους V δησευτοτέτους M || 5 νοήσεις ex νοήσας corr M || 6 ιοσα-
bulo spatium relinquunt ABC, continuat sed in marg. notam quadrati (an τετραβλίους?) supplendam esse indicat M
επημάζε (στιγμάς τε?) V. intercidisse comicio κανονογραφεῖς || 7 μαγγανίας BCM : μαγγανίεις A ἐφευρέσεις V || 8 δι-
δόναι om R | τῆς] ἐτ τῆς V | τε] ἀλιθῆς V || 10 ίμιν] ἡ μὲν M || 11 νοήτη (τε om) V || 12 ἐψυχωμένη B : ἐμψυχωμένη
ACMV | τάξις ex τάξης corr M || 13 μὲν] fort. μήν, deleto glossemate καὶ οὐ νοερῶς | οὔχι V || 14 et 17 καθὼς M ||
15 ποιεῖν om V | ἡ post πινός V || 16 ἡ ποιητικὴ ὁμοῦ καὶ ἀριθμητικὴ A | 17 ποιητικὴν pr M | καὶ γέρ] καὶ τοις V

οικενάζει, οὕτως καὶ διὰ ἥλιον καὶ σελήνης καὶ τῶν λοιπῶν ἀστέρων ἐνεργεῖ τε καὶ ἐπιτελεῖ τός τε τῶν ὡρῶν διαφοράς καὶ τὰς τῶν τροπῶν μεταβολάς, οἵοις θέροις καὶ χειμώνος, θυρός τε καὶ μετοπώδον, ἐντὸν τε γενέσις καὶ ἀπογενέσις, ἀέρων εἰκόνασίας τε καὶ δυναμοσίας, βραχιονὸς γῆς καὶ θαλάσσης ἀστασίας, ἐθνῶν ἐλαναστάσεις καὶ βασιλέων πρᾶξεις, κυρίους πολέμων καὶ πόλεων ἀλώσεις, αἰγαλωδίας τε καὶ ἀρδοκτωδίας· τίτιον δὲ λίγιον ἀποτελουμένων ἐπὸ τῆς θείας καὶ μόνης φοιῆς διὰ τῆς τῶν ἀστέρων κυρήσεως, ¹⁰ γινώσκομεν καὶ αὐτῷ μόνῳ τὴν δημιουργίαν τε καὶ αὐτῷ τῶν ἀπάντων δημιουργῆ τὴν ποιητικὴν αἰτίαν ἀναπτύξεθα· οὐ μὴν τὴν πονηροτούρων αἰτίαν ἦγον τῶν ὑψ' ἡμῶν γινομένων, πλοπὴν τε λέγω καὶ πορείαν καὶ τὰ τούτων ὅμοια, ἀλλὰ τὰ ὑψ' ἡμῶν γινομένων κακὰ ἄμαρτίας χωρὶς, καθὼς καὶ τῷ Ἡσαΐᾳ δοκεῖ· ¹⁵ τῶν “οὐκ ἔσαι” φησὶ· “κακά ἐν πόλει ἢν δὲ κύριος οὐκ ἐποίησεν”, καὶ πάλιν· “ἔγω εἰμι” φησὶ· “κύριος δὲ ποιῶ ἀγαθὰ καὶ κακά·”.

Τοίτων οὕτως ἔχόντων δὲ τοῖς προκειμένοις φήσῃ ἀναγκαῖον καὶ ἀλλὰ πιὰ ὅμοια προσθέσθαι τὸ οὕτως καὶ δὲ² οὕτως ἀπάρξασθαι τῆς ὑποθέσεως ἡς ἐπηγγυείαν καὶ γὰρ σκοποῦντες ἡμεῖς τὴν τοῦ πόλου φορὰν καὶ τὴν κικλικὴν τοῦ ζῳδιακοῦ κίνησιν τὴν τε τῶν πλανημένων ἀστέρων κίνησιν καὶ τῶν ἀπλανῶν τὴν παγίσιν τὸν ἥλιον τε τὸν ἀπλάνητον φόρμων τὸ στοιχεῖον τὴν πεποιημένην καὶ ποιητικὴν διαφοράν, καὶ τῆς σελήνης [τὸν μητριαῖον πόρον, καὶ ἐκ τῆς τούτης ἐπιτηδειότατης πορείας τε

4 καὶ μετοπόδους καὶ ἱδρος V | ὑετῶν] ζώων V || 5 ἀέρων] φορὰς τέ καὶ φρονῖς· ἀέρων V | τε ομ V || 6 γῆς τέ καὶ V || 7 πρᾶξεις] ἀπρᾶξις V || 9 ἀπάγνωτον τελομένων V || 10 διά] καὶ διὰ V || 11 αὐτῶν V : αὐτοὶ RM | αἰτίαν] τῶν ἀπάντων αἰτίαν V || 13 τῶν — γινομένων] τὴν — γινομένην libri | πορείαν] μηχεῖαν V || 15 Ἡσαΐας: immo Amos 3, 6 dicit || 16 οὐκ] εἰ LXX | φησὶ] λέγοντες V | ὁ ομ LXX || 17 ἐποίησεν AV: ἐποίησε BCM. glossema κακά δε ἔτενεν ἡ κάκωσις γονέεον αὐτισμού V | πάλιν] Esaias 45, 7 λγω κύριος ὁ θεός ὁ ποιῶν εἰρήνην καὶ κτίσιν κακά | εἰμι φησι B | φησι ομ V || 18 καὶ M || 19 hic excursus (usque ad p. 20^b 4 vel potius 19^a 22) eis uerbis quibus praeparatur in interpolationis suspicionem vocatur, cf. ad p. 19^b 21 | τούτων] ταῦτην R: τούτων γάρ M τούτων δὲ V || 20 φήμεν ἀναγκαῖον προθείειν V || 22 καὶ γάρ] καίτοι V || 23 fort. τὴν κάκησιν delete nomine κάκησιν quod bis eodem loco dici non potuit || 25 τε ομ V || 26 τὸν] τὴν M | πόρον] τόνον RM φρόμον V

1 στοιχειώμενος R || 2 καὶ ante τεκμ. ομ V || 5 οεραπτούσι τούτοις V | γενομένον V || 6 νοητικοῖς R: νοητικήν M τοῦτην V || 10 αὐτῶν καὶ μόρια τηγ ποιητικὴν τε καὶ ἐπεργητικὴν δύναμιν παρέχουσην V || 11 διδόμεση σίσ RM cf. Lotte libri | σκέψος κατατίσαι V || 18 τῶν οργάνων V || 20 καὶ αιτομέτκοι V || 21 ἡγ. . . . 22 ἀκατασκεύαστος ομ V | προσθ. 16 || 25 πεποιημένην τέ V || 26 καὶ ἐπεργεῖται τοῦ (ἥλιον) τέ καὶ τῆς (σελήνης) V

ἥλιον καὶ σελήνης καὶ τὸν λοιπὸν ἀστέρων ἐποίησε τὴν γῆν βλαστάνει πᾶν χλωφὸν καὶ πᾶν δένδρον, ἵπειδή περ ὅπου ὁ ἥλιος οὐ λάμπει οἰδ' η σελήνη, κανὸν ἕδωρ ἀρδεύῃ τὴν γῆν, οὐδὲν βλαστάνει. εἶτα τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν ἐπέτρεψε γεννῶν ζῷα παντοῦ, καὶ τέλος τὸν ἄνθρωπον ἐποίησεν. ὅμοιος δὴ καὶ σήψεως γεγενημένης ἐν τε τοῖς ἑλεοῖς καὶ τοῖς καθέγοντις τόποις διὰ τε τῆς συμμέτερης θεομάρτυρος τοῦ ἥλιον κατὰ γένος ποὺς τὴν τῆς γῆς ποιότητα ζῷά τε καὶ φυτὰ τοιάδε ἀναδίδονται. καὶ τοίτον τὴν πίστοιν τὸ σῶμα ποιεῖν δέ την γένονταν γινόμενα, οἷον ἐκ τῆς ἔλαδον οὔνος ἔγχεινας καὶ ἄλλα ἰχθύων εἴδη, ἐκ δὲ τοῦ τοῦ βρού πτώματος μελίσσας, ἐξ ἐππων δὲ οφῆκας καὶ ἐξ ἐπλειών τοιχῶν τῶν κατὰ τὴν οἰχάντα φρεγάνεντων δρεις καὶ εἴ εἰκαστας κόποις τοῦ ποστράτου καὶ μειώσεις ποιοῦσα διαντῆς τε καὶ τὸν ἑδάπρον κανθάροις, ἐκ δὲ τῆς τοῦ δρυῶν τέφρας ἐκκανθειῶν προσφράτως καὶ παραστίκα νιφετοῦ γενομένου καὶ ἐπιχωνεύσης τῆς χιόνος τὸν κεκαμένον τόπον καὶ τὴν τέφραν ἔχειν καὶ ἀσπίδες γεννῶνται· καὶ μίες δὲν εἴκοις καὶ ἀγοῦς γεννῶνται μή ἐκ διαδοχῆς ἐπειδὴν διάδοσης τοῦ φωστήρας τὸν ἀπεξέννυτο δῆλονότι τὸ γένος τοῦ βρού ἀπόδειξις ἐστι τῷ παρελθόντοις εἰς πλάσματα τοῦ θεοῦ πρόσταγμα· V || 8 τε οἱ V || 9 τὰ ζῷα καὶ ταφτὰ δισματώθησαν· καὶ V || 11—12 εἰς μὲν τὰς ἔλαδες Πίνας (Πίνας Α) ABC : εἰς μὲν τὰς Πίνας Μ εἰς ὑλώδεις γεννώσας V || 12 ἄλλα . . . 17 καὶ] ἰχθύες· καὶ ἐκ τοῦ βρού πτώματος μελίσσας γεννῶνται· ἔξπον δὲ σφήκες· καὶ ἐκ τῆς μοσχείας κόπρου καὶ ἐκ τέφρας δρυῶν δένδρων ἐκταθέντων· καὶ V || 18 καὶ τὴν τέφραν οἱ V || 19 scribendum ἐχίδνες καὶ ἀσπίδας γεννωμένας || 20 δὲ εἰς γεννῶνται . . . ἔλεον οἱ V || 21 αὐτόματος πρ. γέν. αὐτόματος γενέσεις· V || 22 προάγεται libri | ἐπειδὴ . . . p. 20^b 4 ποιότητα οἱ V recte | μηδι γέ Λ

εἰδὼν διὰ σήψεως γίνεται καὶ πεποίωνται ποὺς τὰς τῶν γεννῶν διαιφράτες καὶ τὴν ἀστρομοιογικὴν θέσιν, ὡς τὰ μεταλλικά, οἷον χρυσός καὶ ἀργυρός χαλκός τε καὶ σιδηρός καὶ μόλιβδος καὶ ἡ τὸν λίθων διαιφρότητες καὶ οἵας τοιαύται· καὶ τούτοις μὲν τὴν γένεσιν οἱ ἐννοούασπα, καὶ τέλος τὸν ἄνθρωπον ἐποίησεν. εἶτα δὲ τὸν ἥλιος λέγεται ποιεῖν τὰς ἡμέρας, διατάσσειν τὸν ἡλιόπολον γῆς δρόμον ἀνύη, τὰς δὲ νύκτας, ὅταν ὑπὸ γῆν τὴν διάμετρον κίνησαν ἐποτρέχῃ· καὶ ἐπὶ τὰ βόρεια δὲ τὴν ἀνάβασαν ποιόμενος καί ταῦτα ποιεῖν λέγεται, τὰ νότια δὲ πατεροχόμενος χειμῶνα ἐπιτελεῖν, καὶ ταῦτα ποιεῖν λεγόμενος οὗτος ἀναίσθητος ἐπάρχει· θεομαίνει γάρ καὶ οὐκ οἶδεν διὰ θεομαίνειν, καὶ πάντα πεποίηνται καὶ θάλπει καὶ οὐκ ἐπίσταται. ὀνταίτος καὶ ἡ σελήνη τὰς μητριάς ποσότητας καὶ τὰς αἰτήσιτις καὶ μειώσεις ποιοῦσα διαντῆς τε καὶ τὸν ἑδάπρον καὶ τὸν ἥπατον καὶ τὸν ἐγκεφάλον οὐκ αἰσθάνεται. ἀλλ' οὐδὲ οἱ λοιποὶ ἀστέρες εἰς τὰς αὔτων ἀνατολὰς ποιοῦντες διαιρόντες ἐναλλαγὰς κατὰ τὸν κόσμον οὐκ ἐπίσταται, ὡς οὐδὲ τὸ πέρι διατάσσειν καίση καὶ καθέδειν οἴδη· ὅταν θεομαίνη ἡ διοῦν ἐψήσῃ καὶ εὐεργετήσῃ· ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἕδωρ, ὡς προεπομένη, ἀσθενοῦν ἡ ποιέσον τὰ ζῷα, ἡ πνήγον ἡ καταβαττίζον, ἡ πλημμυρῶν γενώσει. κατὰ τὸν διοικον τρόπον ὁ τε ἥλιος καὶ ἡ σελήνη καὶ οἱ λοιποὶ ἀστέρες εἰς τὰς γεννητακάς τε

3 ὅπου οἱ V || 4 γέν. CM | ἀρδεῖται A | βλαστάνει κατὰ τὸν προφήτην τὸν λέγοντα· ὅτι αὐτὸς εἰπεν καὶ ἔγενη ὅησαν· αὐτὸς διετέλεστο καὶ ἐκτίσθησεν [psalm. 32, 9. 148, 5]· καὶ πάλιν ἐποίησεν ὁ θεός τους δύο φωστήρας τὸν (ἥλιον) εἰς ἐπικάπιον· τὴν δὲ (σελήνην) εἰς κερούς· εἰς ἡμέρας καὶ ὥρας καὶ τὰ ἄστρα [?] οἱ δύο μέγας διδάσκαλος μωσῆς· [Gen. 1, 14—16] V || 6—22 de his fabulis cf. Sextus hypot. I 41 cum Fabricii commentario et Idelero ad Arist. meteor. t. II p. 409. ceterum bis eadem nunc res agitur, breuius u. 6—10, fusius u. 10 sqq., ut uterque locus eiusdem esse scriptoris non possit. repetita fortasse sunt ex commentario in prima Geneseos scripto: similia Basilis hom. in hexaemeron VII 1 βάτραχοι γάρ καὶ ἐμπίδες καὶ κώνοις εἰς αὐτῶν (sc. Πίνα) ἀπεξέννυτο δῆλονότι τὰ γένος ἐπι καὶ τὸν ὄργανον ἀπόδειξις ἐστι τῷ παρελθόντοις εἰς πλάσματα τοῦ θεοῦ πρόσταγμα· V || 8 τε οἱ V || 9 τὰ ζῷα καὶ ταφτὰ δισματώθησαν· καὶ V || 11—12 εἰς μὲν τὰς ἔλαδες Πίνας (Πίνας Α) ABC : εἰς μὲν τὰς Πίνας Μ εἰς ὑλώδεις γεννώσας V || 12 ἄλλα . . . 17 καὶ] ἰχθύες· καὶ ἐκ τοῦ βρού πτώματος μελίσσας γεννῶνται· ἔξπον δὲ σφήκες· καὶ ἐκ τῆς μοσχείας κόπρου καὶ ἐκ τέφρας δρυῶν δένδρων ἐκταθέντων· καὶ V || 18 καὶ τὴν τέφραν οἱ V || 19 scribendum ἐχίδνες καὶ ἀσπίδας γεννωμένας || 20 δὲ εἰς γεννῶνται . . . ἔλεον οἱ V || 21 αὐτόματος πρ. γέν. αὐτόματος γενέσεις· V || 22 προάγεται libri | ἐπειδὴ . . . p. 20^b 4 ποιότητα οἱ V recte | μηδι γέ Λ

1 πεποίηται R ex ποιέσαι corr M || 7 ὅταν τὴν R | γῆς R γῆν M || 8 γῆν BCM : γῆς A || 21 ὡς προεπομένη πεσοί quo referatur nisi ad p. 17^b 16, sed haud scio an ex fonte tralatum sit | fort. καὶ ποιέσαι et 22 καὶ καταβαττίζον || 22 πνήγον libri || 24 ἡ om pr M

καὶ βιωτικὰς ἀποτελέσσεις λαμβανόμενοι αὐτοὶ μὲν οὐκ αἰσθάνονται οὔτε τὴν γέννηταν οὔτε τὴν οἰαν δή ποτε πρᾶξιν· ὁ θεὸς δὲ δι' αὐτῶν, καθὰ πολλάκις εἴπομεν, ταῦτα ποιεῖ, καὶ αὐτοῦ μόνον ἐστίν ἡ ποιητικὴ αἵτια.
 καὶ διὰ τούτων οὓς ὄργάνων πάντα ἐπιτελεῖ, οὐχὶ
 ὡς δίχα τούτων μὴ δυνάμενος ποιεῖν τα, ἀλλ' ὡς οὕτως
 θελήσους διὰ τῶν ποιόντων πάντα γίνεσθαι. πάντα δὲ
 τῇ ίδιᾳ φύσει ἐμμένεται καὶ ἐν τῷ ἑαυτῶν γένει διαπορέ-
 πει· οὐπού γάρ ὁ λέων ἵππος γενέσθαι δύναται οὔπού ὁ
 ἵππος ἄνθρωπος οὔπού ἡ βαλανος πείνη. αἱ μέντοι περὶ τοῦ
 ταῦτα συμβεβηκυῖαι ποιότητες δύνανται ἀμείβεσθαι· ὁ
 γάρ ἐν σκῆνῃ καθήμενος καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τὸ ψυχό-
 τεον διακείμενος ἐπὸ τὰς τοῦ ἥλιου ἀκτῖνας γενόμενος
 θεομανθῆται δύναται. εἴ τοι δὲ συμβάνεται ἐκάστῳ τῶν
 ἀνθρώπων καὶ πᾶσι τοῖς ἐν γενέσει καὶ φύσιοῖ, καὶ τοῖς
 πᾶσας ἡ τε καθολικὴ τούτων διάθεσις καὶ ἡ κατὰ μέ-
 ρος ἐκ τῆς συγκρατῆς τῶν ἀστέρων ποιότητος καθί-
 σταται· καὶ ἀς ἡ τῶν μορφαμάτων ἀλλοιαστικὴ ἔντευξις
 γνωρίζεται, οὕτως καὶ τὸν ἔξεων αὐτὸν ἡ παντοδαπῆς
 ἐπιτελέγεια ἐπιγινώσκεται· καὶ ἐπὶ καθὼς ὁ Ἡρακλεώτης ω^ν
 κρίνατο. Τί οὖτις μάλιστα ἐνήργησε, ἐφη, τοῖς φιλοσό-
 λιθοῖς ὁ καὶ Μαγνῆτης λεγόμενος πρὸς οὐδὲν τὸν ἐν
 τῆς Ἐλλῆς συγγενεικὴν ἔχει σχέσιν εἰ μὴ πρὸς τὸν οἰδη-
 ρον, καὶ δὲ τοῦτον ἐπιπλάταν, οὗπος καὶ τὸν ἀν-
 θρώπων Εισιτος κατὰ τὴν ἀστρομοιχικὴν αὐτοῦ κατα-
 σκευὴν ὁ μὲν ἐπιπλάταν σοφίαν τὸν ἄλλων ὄχτούντων ω^ν ἔγα.
 Οὐ δέ τοι δηλοῦσθαι τὸν ἀστρολαβὸν διεργάτην ἐπί-
 καὶ μὴ τυγχανόντων, ὁ δὲ πλοῦτον, ἐπερος βασιλείαν,
 ἄλλος ἔξονταν καὶ ἄλλος δυναστείαν, καὶ οὐκ ἔσπει
 οὔπού τοῦ θέλοντος οὔπού τοῦ τρέχοντος, ἐπει πάντες ἀν-

θρωποι πλούτετεν θέλονται ἀλλ' οὐ πλούτονται, καὶ ἄλλοι
 βιωτέονται καὶ οὐ βιωτέονται, ἀλλ' οἷς ὅμοισται, τοῦτο
 δέδοται παρὰ θεοῦ κατὰ τὴν οὐσιωθεῖσαν ἐκάστην διὰ
 τοῦ ἀστέρων ποιότητα].

Ταῦτα διὰ βροχέων ὑπεδείχμενοι διὰ τοὺς περὶ
 τῶν ποιόντων ἀμφισθητούτας, τοῦτο σαφῶς ἐπιστάμενοι
 καὶ τοὺς ἄλλους εἰδέντας θέλοντες, ὅπις ἡ τελεία γνῶσις
 καὶ ἀγνευθεστάτη θεοῦ καὶ μόνου ἐστίν, ἀνθρωποι δὲ διὰ
 στοιχείων καὶ δι' ἀστέρων τεκματιζόμενοι ἐκ μέρους γι-
 νόσκονται καὶ ἐκ μέρους προλέγονται. τοῦ δὲ πρὸς τὸ
 ἐπηγγελμένον μοι τῆς ἐποδέσσεως μετελεύσομαι.

Ως οὖδα, ὁ εὐτελέστας Τιμόθεε, ἡμῶν τὴν δια-
 τομὴν ἐν τῷ παιδευτηριακῷ κηρυδίῳ ἔχόντων ἐπέστη
 ἡμῖν ὁ ἀδεσμώτατος Ἐπιφάνιος ὁ Ἀραβικὸς ἐμπορος,
 ἃροι τῆς εὐδαιμονίους Ἀραβίας ἀριχόμενος· καὶ γαλόεν
 ἡμᾶς προσαγορεύσαντας ἀσμένιος αὐτὸν καὶ ἡμεῖς καὶ
 φιλοφρόνως ἀντηρπασάμεθα. ἔφαμεν δὲ πρὸς αὐτὸν·
 εἴ της ὡς φίλε, καὶ τοῖς καλοῖς ἀγνογίμοις ἡμᾶς ξέ-
 νιζε. Οὐ δὲ πρὸς ἡμᾶς καὶ μάλα φιλοτίμως ἀνταπε-
 λίθος ὁ καὶ Μαγνῆτης λεγόμενος πρὸς οὐδὲν τὸν ἐν
 τῆς Ἐλλῆς συγγενεικὴν ἔχει σχέσιν εἰ μὴ πρὸς τὸν οἰδη-
 ρον, καὶ δὲ τοῦτον ἐπιπλάταν, οὗπος καὶ τὸν ἀν-
 θρώπων Εισιτος κατὰ τὴν ἀστρομοιχικὴν αὐτοῦ κατα-
 σκευὴν ὁ μὲν ἐπιπλάταν σοφίαν τὸν ἄλλων ὄχτούντων ω^ν ἔγα.
 Οὐ δέ τοι δηλοῦσθαι τὸν ἀστρολαβὸν διεργάτην ἐπί-
 καὶ μὴ τυγχανόντων, ὁ δὲ πλοῦτον, ἐπερος βασιλείαν,
 μοῖραν γνῶθι παρουσιμενος καὶ τὴν τὸν ἀστέρων
 κίνησιν καὶ πόρον κέντρων τὴν διευκριτιμένην βεβαιώσαι,

8 Ιεντῶν BCM : αὐτῶ A | διατοξει M || 18 οὐ] καθὼς M || 19 παντοδαπῆς sic libri, cf. F. Bastius comment. palaeogr. p. 891 G. Dindorfius thessauri Didot. VI p. 171d || 21 λόθος καὶ M | μαγνῆτης sic libri seruata forma usitatiore || 24 ἀστρογραμμικῆς libri. tu cf. p. 19b 2

1 θέλονται pr M | ἀλλ' οὐ] fort. ἀλλ' οὐ πάντες || 3 ἐκάστη] αὐτῶ libri. αὐτῶν coniciebat Rose || 5 τοὺς ταῦτα
 ἀμφ. V || 7 καὶ ἄλλος κηρύττοντες ὅτι V || 8 τοῦ θεοῦ V | καὶ μόνου BCMV : μόνου A || 9 προγνωσκουσι M || 11
 μετελεύσομαι] ηθοιμι· V || 12 οὐ; οἰσθε : cf. p. 21a 20 || 13 παιδευτηριακῷ BCM : παιδευτηριακῷ A παιδευτηρικῷ V ||
 14 ἀραβικὸς et 15 ἀραβίας AMV corr C || 16 πρὸς ἀγορεύσαντος V | καὶ ἡμεῖς post ἀγητον. traicit V || 17 ἀστροπασά-
 μεθα M | Ιεντῶν V || 18 ἡμεῖς φίλε V || 19 ἀστελεκούντατο M, om V || 20 οὐρ μάλιστα] γοῦν V | ἐφη . . . ἡμεῖς] τῷ φι-
 λόσοφῳ σὺ ἐπιστάς πρὸς αὐτὸν V || 21 ύμεν R | φάντα libri | τὸν ἐπιθημον V | μέντοι R | καὶ om V || 22 μάλιστα . . . 23
 ἔχω] ζετεῖ ὃν ιεθέμει τὴν ξένηγδον ἔπει ἀλλοιαστῆς ἐτόμος ἔχων V || 23 ἐτόμος cf. V : ἐτοίμην RM | ἡμᾶς RM om
 V || 24 ἀπαγγεῖλαι om V | πᾶς . . . 25 πρὸς] πᾶς δὲ αὐτῇ ἡν· δεύοσ σὺ ὡδε πρὸς V || 25 et p. 21a 3 ἀστρολαβον : in
 accepta libri consentiant | διαφέτειν pr M || 26 σῶν om V | ὠφοσκοπική] ὠφοσκοπούσαν σὺ V || 27 μοίραι V cf.
 p. 21a 23 : δραν RM | παρασημονενη M | τῶν om V || 28 τὸν κέντρων R : τοῦ κέντρου V τῶν κανόνων M

διότι κανὸν τὸ διῆγημα καὶ ξένον τὸ ἐπιχείρημα. Παραχρῆμα δὲ τῷ ἐμῷ Σωφρονίῳ ἐνειλάμην διαιτῶν τὸν ἀσφύλαβον. αὐτοῦ δὲ διαιτῶντος καὶ τὴν ὥραν πολυπραγμονούντος ἀνοίξας τὸ στόμα ὁ ἐμπορος δηγεῖτο ἡμῖν, ὅτι κατὰ τὴν ἔργμον τῆς Ἐθρίζων ἐφάνη⁵ καὶ τοὺς οὓς ἀνηρ ἐκ τῆς τῶν λεγομένων Κορασιανῶν γυλῆς, τῆς τοῦ Ἰαμαὴλ γενεαλογίας, δύομα δὲ αὐτῷ Μωάμεθ, καὶ ξαντὸν εἶναι λέγει προφήτην. ἐφάνη δὲ ἐν μηνὶ φεβρουαρίῳ, δις λέγεται Ρωμαιῶν ἀποῦλος, τοῦ Διδρέτους [ἀπ' ἀρχῆς Φιλίππου]. ἄγει δὲ καινοφωνίας καὶ τοῦ ζωδιακοῦ τὴν κέντωσιν καὶ τῶν ἀστέρων τὰς ἐποχὰς διδασχὴν ἐξῆλλημένην, ὑποχρεῖται δὲ τοῖς δεσμομένοις αὐτοῦ τὴν διδασχὴν πολέμων νίκας καὶ ἐγχώρων ἐπιχειτίας καὶ παραδείσουν τρυφῆν. ἐγὼ δὲ ταῦτα παριστοργῆς καὶ ἐμφοβος γεγονώς ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκιμῆσι, πᾶς δεξιὴ κέχορται τίχη καὶ ἐν ἀρδημαθίᾳ⁶ τοῦ κορασιούται, ἐθέμην σκοπὸν ἀναθέσθαι σοι ταῦτα τῷ φιλοσόφῳ, δικιασθεῖσας δικαιολάβῳ ενδομενοῖς τὴν εἰς αἴτιον τοῦτον τὸν ἀνδρα γνῶσιν. Πεπυμένος δὲ γὰρ ταῦτα παρὰ τοῦ ἀνδρὸς σύντονος τε γέγονου παραγῆμα καὶ διαλίσας, ὡς ολόθα, κατ' ἐκεῖνο τὸ ταπετοῦ φιλοτήτων καὶ τὸν ἀνδρα προπέμψας διτριχιωσάμην τὴν διὰ τοῦ ἀστρολάβου ἀναδοθεῖσάν μοι ὁροσκοπικὴν μοῖραν, καὶ δῆ τὰ κέντρα εὐ διατηξάμενος καὶ ἐπιγνοὺς τὰς ἐποχὰς τῶν ἐ πλανωμένων ἡλίου τε καὶ σελήνης ἐπὶ πολλὰς ἐπηροληθῆτην ἡμέρας ταῖς ἀποτελεσματικαῖς⁷ Ἀφροδίτης, αὐτῆς δὲ τῆς Ἀφροδίτης ἀγαθοδαμανούσις

βίβλους, καὶ μετὰ πολλοῦ μόχθου καὶ κύπον ἡδυνήθη γνῶναι τὴν τῶν μελλόντων διασάφησιν περὶ τε τοῦ προοριζέντος ἀνδρὸς καὶ τῶν αὐτῷ ὁμοφύλων, ἦγουν τὴν ποσότητα τῶν ἐπάν τῆς αὐτῶν ἐπικρατείας καὶ τοὺς χρόνους τῶν ἐν αὐτῷς βασιλευόντων μετὰ τῆς αὐτῶν ἐπισυναγωγῆς καὶ ἄλλα πινά συμβηδόμενα καθεξῆς ἐν ἴδιοις καρδοῖς.

Πρὸς δὲ τὸ γινώσκειν σε τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ ὃν ἐπεβαλόμην τρόπον εἰς τόδε τὸ χρῆμα, ὑπερέμειν τοῦ ζωδιακοῦ τὴν κέντωσιν καὶ τῶν ἀστέρων τὰς ἐποχὰς καὶ τὴν ἔησης ἀποτελεσματικὴν ἐπίνοιαν, καθὼς ὑποτέταπται.

[interponitur thema]

Ο προοριζέντος ἐμπορος εἰσήι ποὺς ἡμᾶς μηνὶ κατ' αἰγεπτίοντος θάθ ἐ, ἡμέρα γ, ὥρα δ. καὶ εὐδομεῖτε ἐπέχοντα τὸν ἥμορον ἐν τῇ παθέσθιο μοῖραν ὃ ἐξηρκοστὰ ε· ταῦτας εἰσαγαγόντες ἐν τῷ ἀστρολάβῳ ενδομενοῖς ὥραν γ ἡμεριήν, καὶ ἀνέτελλε ζευσοῦ μοῖρα δ, ἐμεουραντεῖ δὲ καρκίνου μοῖρα εβ. διούιας καὶ δίνοντα μὲν ἦν κριοῦ μοῖρα ε, ὑπόγειος δὲ αἰγάκεω μοῖρα κβ. ὃ τῆς ἐπιγωγῆς, φεύ τῆς τῶν προγμάτων ἐναλλαγῆς· ζυγὸς ἀνατέλλει ἡμέρα ὑψηλα καὶ τρήνων Κρότον, αὐτοῦ τοῦ Κρότον μεσουραντούντος ἐγγιστα κατ' αὐτὴν τὴν τοῦ μεσουρανήματος μοῖραν καὶ ἐν δρίοις ἐτος ἐπὶ πολλὰς ἐπηροληθῆτην ἡμέρας ταῖς ἀποτελεσματικαῖς⁸ Ἀφροδίτης, αὐτῆς δὲ τῆς Ἀφροδίτης ἀγαθοδαμανούσις

2 δὲ τῷ ἔμῷ] γοῦν V | διετειλάμην R || 3 τούτον δὲ V | καὶ] τὲ καὶ V || 4 ἀνοίξας . . . 5 ἡμῖν] κέχηνε του διῆγεισθαι ἡμῖν ὁ ἐμπορος V || 5 τῆς ἐθριβών ABC τοῦ ἑθρίβου V || 6 τις ABC | κορασιανῶν BC || 7 τῆς οὐ V | μωάμεθ AB || 8 προφ. ante εἶναι V | δὲ οὗτος ἐν V || 9 δὲ . . . 10 ἄγει] ἡγουν ἀποῦλ(λω) ἵν(δικτιῶν)ος ἔης. ἄγει V || 10 ἀπ' ἀρχῆς φιλεπτον in marg. B cf. p. 14 || 11 προσῆστε δὲ V || 12 παριστορσας εχ παριστορσα corr M || 14 ἐμφορος M pr V || 16 σκοπὸν . . . φιλοσόφῳ] αὐτόδι τοι το φιλοσόφῳ ἀναθέσθαι ταῦτα· V || 18 τὴν] εἰπεῖν τὴν V | τοῦτον οὐ V | πεπνημ. . . 20 καὶ] σπειτούμενος δὲ ἐγὼ τοῦ ἀνδρὸς τείτη σύντονος γέγονα· καὶ V || 20 καὶ ἐκείνον τὸν ἀνδρα καὶ τοπιδευτήνον· διηρ. V || 22 τὴν post ἀστρ. traicit V || 23 μοῖραν post 22 μοι V || 25 πολλάς V : πολλαῖς RM, dum ἡμέρως nota solita 66 indicant

3 αὐτῶν V : αὐτοῦ RM | ἡγουν οὐ V || 5 τῶν βασιλέων αὐτῶν· V | αὐτῶν] αὐτῆς V || 6 αυμβάματα ἐν κεροῖς ἕδιοις καθεξῆς· V || 6—7 ἐνδιαὶ pr M || 8 ἐπεξεργαλει pr M ἐπεξεργασταν V | καὶ δὲ] fort. καὶ δὲ || 9 ἐπεβαλόμην M | τρόπον] μόγον V || 11 Ιξ ἡς M || 13 thema h. l. ACMV exhibent, post uerba u. 8 σε τὴν in extrema pagina B. ceterum alio modo ABCM, alio V thema exhibent. quod quoniam eis quae secuntur satis superque explicatur, imagine exprimendum non curauit || 14 μην θάθ τοιτέστι σεπτεβρ(ιω) ἡμέρα γ' ὥρα γ' V || 16 μοῖραν solita nota, μ cui oī super ponitur, libri indicant | ἐξηρκοστά] εὖ ABC :: M λεπτά V || 17 ταῦτα V || 18 καὶ ἀνετύλειν ζυγὸς μοῖρας V || 19 κερκίρος μοῖρας V | ὥρας . . . 20 κβ οὐ V || 20 μην R || 21 ὡ V || 22 ζυγὸς ἀνατέλλον V | ἡμέρας] 6 A "6 B(C)M solita nota : (κρότον) V | (Κρότον) αὐτοῦ τοῦ R : αὐτοῦ V, οὐ M || 23 ἐγγιστα . . . p. 22a 2 λέστε] μοιρικῶς καὶ οίκος ἀφροδίτης· καὶ αὐτῆς μεγάλος εὐδαμονούσιν ἐν το ἀναβιβάζοντι συνδέσμῳ γίνεται ἐντο λεστε· V || 24 τὴν οὐ M

οὺν τῷ ἀναβιβάζοντι οὐνδέσμῳ καὶ οὕτης ἐν ζωδίῳ τῷ λέοντι. σημαίνει οὖν ἡ ὁροσκοπικὴ πρότασις ἔθνος Κρονικὴν ἔχον αἴρεσσιν καὶ Ἀφροδίσιον πολίτευμα, ἐπεοχόμενον αὐτίκα καὶ δεσπόζον πολλῶν ἔθνων· ζεῦς γὰρ ἀνατέλλων δοντελας ἐπιμέρει πάσιν ἀνθρώπους· Κρόνος γὰρ νότος ὑπάρχων φύει καὶ ἡ Ἀφροδίτη τοτὶ δινοίως ἔθνος ἀπὸ νότου σημαίνονται ἐν ἰοχί μεγάλῃ καὶ ἀνυποτάκτῃ δομῇ καὶ κυρήσι μονίμῳ καὶ χρονιστάτῃ κινησίᾳ, μάχας ἀνθίμοις καὶ ἀνδραγαθίας λαμπροτάταις διαπρέπονται πολιτείᾳ τινὶ κεκα-¹⁰ τονογγέμην σεμινύψειν· καὶ γὰρ διὰ μὲν τὸν τὸν Κρόνον μεσοειδεῖν ἐψηλὸν καὶ ἀνυπότακτον ἔχει φρόντιμα καὶ ἐπιχείρημα ἀπειπεῖντον· καὶ ἀπινάσσεται τοῖς τὸν Λίὸς καὶ Ἀρεος ἔθνεσι μέχρι τῶν ἡμιακῶν σχήματον· αὐτὸν γὰρ τὰ ἡμιακὰ ἔθνη μόνον ὑπεξαιρεῖ¹⁵ τινι τὸν ξυγοῦ τὸν τοιούτον ἔθνους κέχορηται δὲ ἀπαλότηται καὶ διαφαίνεται διάτητη καὶ ποτῷ ἀποκέφαλος καὶ ἀδιορύσσων· οἶνον γὰρ ὃς ὄντα τὸν ἥλιον οὐ ἔθλουν πίνειν. καὶ χοιρίσις κρέασιν ὃς οἷς τὸν Ἀρεος οὐ κέχορηται.

λαοῦ τοιούτον· διὰ δὲ τὸ εἰλικρινέστερον [τὸν Ἀρη] ἐν τῷ περιεπιμόνται δὲ τὴν ἀκροβυστίαν δι' αὐτὸν τὸν Κρόνον μεσονθανήματα ή βιαστέαν τὸν ὑπ' αὐτὸν ἔθνων διατονούνται τὸν τοιούτον τὸν Ρωμαίων καὶ ἡ τῶν Τούρκων μέν ἐσπειρόμενος ζεῦς, ταῦτης δὲ ἐν δόσις διατονούνται τὸν τοιούτον τὸν Ρωμαίων καὶ τὸν Χαζάφων καὶ Βούλγαρων καὶ τῶν τούτοις διοιών. Κρόνος ἐστὶ· λάγνον γὰρ τὸ ἔθνος καὶ καταφερές πόδες ἔτι γε μήν καὶ διὰ τὸ εἰλικρινέστερον τὸν Λία ἐν τῷ αὐτοῦ τατε τονονόμιος γυναικῶν καὶ ἀρρενομανίας ἐστι. καὶ πειρύματα, ἦγουν ἐν τῷ αἰγάλεωρ, ἡ τῶν ἀνατολιπαντοῖς γρύματα καὶ παντοδαποῖς ἔθνη καὶ πο-²⁰ κανὸν ἔθνων καὶ αὐτῶν τῶν Περσῶν βιαστέαν παντε-

1. *τὸν τὸν Μ || 3 χρονικὸν Β || 4 ἀπεοχόμενον Μ || 5 δουλείας* ξυγὸν δουλουλείας *Β || 7 ὁμοίως* ίμπο ὁμοίως οὔσον | ἀπὸ νότου] ἀπαντάν *Μ* | σημαίνονται· *ἐν Μ*, ομ *Β || 8 ομη̄ κανεῖ*· καὶ ἐπιμονήματα καὶ χρονιστάτων *Β*, qui ἐπιμόνῳ rectius tradere uideatur | 9 μάχας] μέσαις *Β || 10 πινοεργημένη λαυρουνόμενον*· καὶ τί γε διὰ τὸ *Β || 13 ἐπιχείρημα* ομ *Β* | καὶ ομ *Β || 14 τοῖς . . . μέχρου* γάρ τα τοι διός καὶ τα τοι ἄρεος· μέχρι *Β || 15 ὑπεξήρητε μόνα Β || 16 δὲ* γάρ *Β* | ἀπλότητι sic *Β*: ἀπαλωτάτη *RM || 17 δαιμόνιον Μ* φηλὴ *Β* | πότοι libri | ἀδιονύσιον *Μ* ἀδιονύσιον *τονούντων*. *Β || 18 οἶνον Β* οὐ . . . 19 καὶ] ἀθετεῖ· *Β || 19 κείσονται*· *Β || 20 διὰ τον* *Β || 22 ταῦτη Μ || 23 τὸ Β*: ομ *RM || 24 τε ομ* *Β* | συνονόται *Β* | καὶ ἄρρον· ἐστι· καὶ ομ *Β || 25 παντοδαπὴ Μ*

1. *Ἐπαυδόντεται Α Ἰναρινόμενον Β* | διάτην *Β || 2 διὸ ομ* *Β* | αἰτήσ...3 ἡ] ἡμέραν αὐτοῦ ἦγουν την̄ ἔκτην· ἡ της ἐστι (ομ. ἡ) *Β || 3 πυρὰ ομ* *Β* | καπιτλούντε *Β || 4 πλένειται* ετ ἀγνόστων *Β || 5 μὲν ομ* *Β* | ἔξεις] ἐντεξεῖς *Β* | καὶ μπλακ, ομ *Β || 6 καὶ ἀρρενωποῖς*: *Β || 7 πάσης . . . 10 Ἐρμοῖς*] την̄ πάσην αἰγυπτον̄· καὶ την̄ λιβύην· αἰγυπτον̄ μὲν ὡς οὐσιαν ἔρμον· λιβύην δὲ ος οὐ τον̄ ἄρεος· συσταὶ δὲ καὶ της παλαιστίνας ος οὐσιαν ἔρμον καὶ της σελήνης· *Β || 12 ἀποκένει ABCM cf. Sturz de dial. Maced. p. 119. 128 : ἀποκένει Β* | αἰχμαλωτεύσει *Β* | λυκίαν *Β || 15 τὸ τὸν Ἀρη εἰρνα*] τὸ τὸν (*Ἄρη*) *RM* τοῦ (*Ἄρεος*) εἰρνα *Β || 16 τοῦ . . . τὸ* τοῦ τοπεινόμενος· καὶ διὰ το ἐτι *Β || 19 τοιότου*] καὶ καπιτλονηθῆσονται addit *Β* | τὸν Ἀρη ομ *Β || 20 αἰτῶν Α αἰτὰ V || 21 τοιέστιν*] οἶνον εἰ *Β* | καὶ τούρκων *Β || 22 ςαίνων* *Β* | fort. ὄμόδων || 23 ἐν] συν *Β* | αἰτοῦ *B*: αὐτοῦ *ACMV || 24 ἡ τῶν . . . 25 βασιλεία . . . ἀφανισθῆσεται* *Β*: την̄

λώς ὑπὸ τούτων τὸν ἔθνος ἀφανισθήσεται· κυριεύσει γὰρ πάσης τῆς ἀνατολῆς καὶ ἀπολεῖ τοὺς τῶν Περσῶν δυνάστους καὶ αὐτὴν τὴν βασιλείαν αὐτῶν πρόσφατον ἐκτεμεῖ· πᾶσα δὲ ἡ Περσίς ὑποταγήσεται ἄχοις Ἰνδῶν, καὶ ἕπι διὰ τὸ εἶναι τὸν Λίαν ἐν τε τῷ ἑαυτοῦ ταπει-⁵ νόματι καὶ ἐν τῷ ὑπὸ γῆν Ἀρμενίᾳ τε καὶ Ιβροίᾳ καὶ Κοιλίῃ καὶ τὰ μέρη τῆς Σκυθίας διὰ τὸν Ἀρη-¹⁰ ἐπεὶ δὲ καὶ τὸν κλῆρον τῆς τόχης ἔφορον ἐν τῷ ὑπο-γείῳ κέντρῳ συνόντα τε αὐτῷ τὸν Δίαν [ἐν τῷ ὑπογείῳ] καὶ αὐτὴν συμπαροῦσαν τὴν σελήνην μετ' αὐτῶν, ἐπι-¹⁵ θεωρούντων Κρόνου τε καὶ Ἀρεος διαμέτρῳ οχήματι, ἐνεκαὶ πάσιν ἡ τοῦ ἔθνος εἰδαμονίᾳ ἀπὸ μα-χαιρας καὶ ἐποταπακῆς ιοχίνος αὐτῷ περιέσπατι.

Ἄριγχαῖον δὲ φήμην πρὸς τούτους πάσι ποιῶτον μὲν διακριθεῖν τὴν τοῦ ἔθνος ἐπικράτησιν ἥγουν τὴν ιού ποτὲ δὲ τῷ Ἀρει, ποτὲ δὲ τῷ Δίᾳ, ἐνίστε δὲ τῇ Ἀφρο-²⁰ δίτῃ, καὶ ἡ μὲν Ἀφροδίτη ἐπὶ τὸν ἀναβιβάζοντα ἀμείδα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀλαζίστων αὐτῆς κύκλων ἥγουν τὸν ἡ ἀνεκαλήσατο ἐπὶ τὴν τοῦ ἀναβιβάζοντος ἐντεκαΐδε-²⁵ καστηρίδα, ἥγουν ὅκτακος ἦθ. ὅγι. ταῦτα ἐστὶ τὰ ἔτη τοῦ ἔθνος ἐπικρατήσεως ἐν δυνάμει καὶ ιοχίν καὶ ἀπτερηποτὸν ἐπικρατείᾳ. Κρόνος δὲ τὴν τῶν βασιλέων ἀπα-ρίθμηταν δῆλοποιήσει ἐκ τῆς τῶν αἴτοῦ μοιρῶν ἐποχῆς ἐν τῷ μεσονορθήματι· ἐπέχει γὰρ τὴν καθ μοιραν τοῦ καρκίνου, ἡ τις ἐστὶν ἐν δρίσις Ἀφροδίτης, καὶ διὰ τοῦτο καθ μοιραίτει τοὺς ἐπικρατήσοντας τοῦ ἔθνος τού-

1 τούτον post ἔθνος ponit V || 2 ἀπολέσται libri, sed cf. ad l. 4 || 4 ἐκτεμεῖ V : ἀπολεῖ ceteri | ὑποταγ. καὶ ἄχοισι-^νται. V uerbis 5 καὶ . . . 6 γῆν omissis || 5 ἑαυτὸν BCM : αὐτὸς Α || 6 ἀρμενία Α | τε καὶ et proximum καὶ om V || 7 deesse aliquid uidetur || 8 ἐπειδὴ ἔφορον τὸν V || 9 τε] δὲ M (V?) | αὐτῷ et ἐν τῷ ὑπογ. om V || 10 μετ' αὐτῶν om V || 11 τε et διαμ. σχῆμ. om V || 13 ισχύος γενήσεται. V || 14 δὲ om V | πρὸς] πρὸς Επι τοῦ V || 15 ἥγουν τὴν . . . 16 ἐξ] ἥγουν τον χρόνον τῆς αἵτινας ἔσονται ἀξιοῦ ἀπαριθμήσεως. V || 16 fort. τῶν χρόνων || 20 τρόπον M | καὶ κατὰ πρό-²⁵βασιν V || 21 διεκρινήσει M διεκρινήσαι μ V || 22 εἰδίσιν M | ὡς . . . ὁ et 23 οὖν om V || 24 γιγνώσκετε et 25 κέ-²⁶ρητε V

2 ὧς] καθὼς V | Πτολεμ. tetrab. III p. 127 sq. || 3 τού τε ὠροσκοποῦντος σημαντον (νε supra ἡμ scribitur, l. ση-²⁷μενον?) καὶ τον δύνοντος καὶ τοῦ δόντον τού τόπου· καὶ τον μεσονορθήματος. V participiis etiam infra l. 5, non l. 8 pro nominibus usus | τοῦ τε ὠρ. RM cum V || 5 τόπους] τόπους των ἀφέσεων, πλὴν V | τε om V || 6 uerba in-²⁸clusa om V | ἐπέσχον B : ἐπέχειν ACM ισχον V | 7 (χρόνον) ἀστηρ καὶ corr B | ὁ ante τῆς Ἀφρ. om V | ὁ μὲν] το μὲν V || 8 τοῦ om M || 9 τὸν] τον V τὸ RM || 10 αἴτη πον libri | ἑταῖρ] ἀφετῶν V || 11 πως V : πρὸς RM | 13 καὶ βασιλικὸν] πάντει (νε supra τι scripto) V | τρόπον M || 14 τοῖς om M || 15 ὧδε καὶ ποτὲ V | δὲ καὶ τῇ V || 16 ἐπὶ om R | αφιέμενη V || 17 τῶν ἀλάζιστον V | κύκλου ἥσος τὸν V || 18 ἴννακαδ — M || 19 τὰ ἰθ V | ἐστι V : εἰσι RM | τὰ ἔτη om A || 20 τῆς om V | δυνάμει] δίσι (δυνήσι?) V || 21 ἐπικρατήσει ut uidetur M | βασιλεών] βιβλίων V || 22 ποιήσει (δηλο- om) V | ἐποχῇ M || 23 ἐπέχει γάρ] ἐπειδὴ γάρ ἐπέχει V || 24 καὶ om V || 25 τοιων V | ἐπικρατούντας V

του, περὶ ὃν ὑστερον τὴν ἀπόδειξην μὲλλω πουεῖσθαι τάς τε προβολὰς αὐτῶν καὶ τὰς ἔξεις καὶ τὰς τῶν θανάτων ποιότητας, καὶ μὴ δόξῃς, ὁ Τιμόθεος, ἐντυγχάνων τῇ ομικροτάτῃ μον ταύτη πραγματείᾳ λέγειν ἐν τοξότην, καὶ διὰ τὴν τοῦ ἡλίου τριγωνικήν τε οἰκοδέσμαντῷ, ὃν ἐν διλυοστῷ χρόνῳ καὶ εὐμαρεστάτῃ χρήσει σποτίαν καὶ αὐτῶν τῶν πόνων τὴν ἐπιβολὴν νοημάτων συζήζουν καὶ αὐτῶν τῶν πόνων τὴν ἐπιβολὴν καὶ τοῦ τρόπου τὸ δυσέρικτον.

Οἱ ὠροσκόποις τόπος ἐστὶ τῆς ζωῆς· καὶ γοῦν ὅς περ ἐπὶ γενέσεως τὴν ἐκτροπὴν ἐκάστον ἀπὸ τούτου τὸ ἀντιπότακτον καὶ ἀπαθάσευτον καὶ συμπνέοντον καὶ τοῦ τόπου τὸ δυσέρικτον.

Τοίτον οἵνοι ἐκτροπὴν Κρονικὴν τε καὶ Ἀφροδιτιαστικὴν ἀρρηγήσει, αὐτοῦ τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἐπιθεωρούντων, τοῦ μὲν ἐκ τριγωνών σχήματος, τῆς δὲ ἐξ ἔξαγωντῆς μαρτυρίας, καὶ ὥσπερ τὸ πατεῖον ποῶτα μὲν ἐν σπιργάνοις καὶ γάλακτι τὴν ἐκδοχὴν λαμβάνει, τὸ πεντηκοστὸν δῆπονθεν τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς διάστημα, καὶ εἰς οὕτως περιπτεῖν ἀρχεῖαι καὶ σπεριδεῖς τροφῆς μεταλαμβάνειν, καὶ ταῦτα ἐν ταῖς μητρικαῖς ἀγκάλαις, ἐπειδὴ τοῖς ἀπὸ θεραπαινῶν, δύσιοις ἐπ' ἀγαθῷ αὐτῶν διὰ ζῳδίον ἐστι σκορπίος, οἶκος δὲ τοῦτο τὸν Ἀρεός, καὶ τὸ ἀπειθεωρεῖται τριγωνικῶς ὡς ἀπὸ τοῦ οἰκοδεσπότου [αὐτοῦ, ἦγουν τὸν Ἀρεός], δηλοῦ τὴν τοῦ ἔθνους ἐκ τοῦ τόπου τοῦ Κρόνου καὶ τοῦ Ἀρεός,

πολεμικῆς ἐπιθέσεως σκύλευσαι καὶ κτῆσαι ἐξ ἀρπαγῆς καὶ ἄλωσεως πόλεων καὶ ὑποταγῆς ἐθνῶν.

ὅ τοίτος τόπος ἀδελφῶν τόπος ἐστι, ζῳδίον ἐπέχων τοξότην, καὶ διὰ τὴν τοῦ ἡλίου τριγωνικήν τε οἰκοδέσμαντῷ, ὃν ἐν διλυοστῷ χρόνῳ καὶ τριγωνικήν αὐτοῦ μαρτυρίαν πολλοῖς καὶ συνασπισταῖς εὑρήσει τοῦτο τὸ ἔθνος· εἴρουσαι δὲ αὐτῷ καὶ συμπνέονται καὶ τῷ νόμῳ αὐτοῦ φέρονται· καὶ πολιτεύονται θέσει καὶ οὐ φύσει, σχέσει καὶ οὐκ ἐπιμιξίᾳ διὰ τὸ τοῦ Κρόνου πορείαν, οἷοίσι τοῖς ἀπειθεωρεῖται τοῦτο τὸ τόπον τοῦ Ληρίου ἀντιδιαστολὴν.

ὅ τείᾳτος τόπος πατοφής τόπος ἐστι. διὰ δὲ τὸ ἀρρηγήσει, αὐτοῦ τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἐπιθεωρούντων, τοῦ μὲν ἐκ τριγωνών σχήματος, τῆς δὲ τούτων γάρ οις ἐπιγενέσεως ἐξ μὲν τοῦ ὠροσκόπου δύσιοις τὴν ὡς ἐκτροπὴν γιγομένην τοῦ ἔθνους· τὸν δὲ τοῦ πατεῖον ποῶτα μὲν ἐν σπιργάνοις καὶ γάλακτι τὴν ἐκδοχὴν λαμβάνει, τοῖς ἀπὸ θεραπαινῶν, δύσιοις ἐπ' ἀγαθῷ αὐτῶν διὰ ζῳδίον ἐστι σκορπίος, οἶκος δὲ τοῦτο τὸν Ἀρεός, καὶ τὸ οἶκον εἴναι τοῦτο τοῦ Κρόνου.

οὐκ εἰαριθμήτων τέκνων πληθὺν ἔσσοθα σημαίνει αἱ μεταλαμβάνειν, καὶ ταῦτα ἐν ταῖς μητρικαῖς ἀγκάλαις, οὐν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ τὸν καταβιβάζοντα καὶ ἐπιθεωρεῖται τοῖς ἀπὸ θεραπαινῶν, δύσιοις ἐπ' ἀγαθῷ αὐτῶν διὰ ζῳδίον ἐστι σκορπίος, οἶκος δὲ τοῦτο τὸν Ἀρεός, πολλῶν καὶ βει καὶ ἐκβιβάζεται καὶ δομᾶν αὐτόθεν μελετᾶ. οὐκ εἰαριθμήτων τέκνων πληθὺν ἔσσοθα σημαίνει αἱ μεταλαμβάνειν, καὶ ταῦτα ἐν ταῖς μητρικαῖς ἀγκάλαις, οὐν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ τὸν καταβιβάζοντα καὶ ἐπιθεωρεῖται τοῖς ἀπὸ θεραπαινῶν, δύσιοις ἐπ' ἀγαθῷ αὐτῶν διὰ ζῳδίον ἐστι σκορπίος, οἶκος δὲ τοῦτο τὸν Ἀρεός, πολλῶν καὶ βει καὶ ἐκβιβάζεται καὶ δομᾶν αὐτόθεν μελετᾶ.

οὐκ εἰαριθμήτων τέκνων πληθὺν ἔσσοθα σημαίνει αἱ μεταλαμβάνειν, καὶ ταῦτα ἐν ταῖς μητρικαῖς ἀγκάλαις, οὐν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ τὸν καταβιβάζοντα καὶ ἐπιθεωρεῖται τοῖς ἀπὸ θεραπαινῶν, δύσιοις ἐπ' ἀγαθῷ αὐτῶν διὰ ζῳδίον ἐστι σκορπίος, οἶκος δὲ τοῦτο τὸν Ἀρεός, πολλῶν καὶ βει καὶ ἐκβιβάζεται καὶ δομᾶν αὐτόθεν μελετᾶ.

οὐκ εἰαριθμήτων τέκνων πληθὺν ἔσσοθα σημαίνει αἱ μεταλαμβάνειν, καὶ ταῦτα ἐν ταῖς μητρικαῖς ἀγκάλαις, οὐν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ τὸν καταβιβάζοντα καὶ ἐπιθεωρεῖται τοῖς ἀπὸ θεραπαινῶν, δύσιοις ἐπ' ἀγαθῷ αὐτῶν διὰ ζῳδίον ἐστι σκορπίος, οἶκος δὲ τοῦτο τὸν Ἀρεός, πολλῶν καὶ βει καὶ ἐκβιβάζεται καὶ δομᾶν αὐτόθεν μελετᾶ.

1 ὁ[ν]τον μισθὸν V | 2 τοῦ (sed τοῦ corr.) θαράτου Α || 3 ποιότητας] deest δηλῶν vel ἐκτιθεμένος || 4 λεγον V || 5 δημιστεῖ M (V?) | 9. 22 etc. locorum numeri rubro codicum ABCM marginibus adscribuntur ἢ τόπος etc., in V signorum notae minio praescribuntur | Ὁ . . . 12 ἐκτροπὴν] ἔργος ὁ τῆς ζωῆς τόπος· καὶ τούτων γάρ οις ἐπιγενέσεως ἐξ μὲν τοῦ ὠροσκόπου δύσιοις τὴν ὡς ἐκτροπὴν γιγομένην τοῦ ἔθνους· V || 15 ἐξ om V | καὶ . . . 16 μὲν] καὶ τα πρώτα μὲν ὥσπερ τὸ πατεῖον V || 16 καὶ ἐτ V || 17 τὸ om V || 19 μεταλαμβάνον V || 20 οὕτω V | τούτῳ om V | αὐτοῦ B: αὐτοῦ ceteri | διατρίβει om V || 21 δύσιον] οφεῖ καὶ V || 22 ὁ . . . 28 Ἀρεός] σκορπίος· τόπος πιμάτων διὰ το εἴναι τὸ διὰ αὐτὸν οἶκον (ἄρεος)· V || 24 τριγωνικῶς] τριγωνικῆς ἐποπτείας V || 25 glossema remotum om V | τῆς] γὰρ τὴν V

1 καὶ πτησίαι] ἐξ τῆς V || 2 ἀλιστεῖν M || 3 ὁ . . . 5 αἴτοι] + τοξότης· ἀδελφῶν τόπος· διὰ τὴν τοῦ ἡλίου τοιγωνικῆν δεσποταῖν· καὶ αἴτοι τοῦ ἡλίου V || 6 ἀδελφοῖς καὶ ἄλλοις V || 7 τὸ om V | εὔρουσταις αἴτῳ καὶ συμπνέονταις· καὶ αἴτῳ τω αιτιον φέρονται· καὶ V || 8 fort. συμπεριφέρονται | φίστει καὶ οὐ δέσει V || 10 αὐτιθάσσευτον A | διὰ om V || 12 ὁ . . . 13 ἐπιτεῦθε] + ὁ αἰγάλειρος τόπος πατεῖος αὐ (huc usque rubro) διὰ το εἴναι τὸ διὰ αὐτόθ(ι)· V || 13 ἐπιτεῦθε τὸν διὰ A | αἴτοι libri || 14 αἴτῳ post πατεῖ. V || 15 διὰ . . . ἀστέρα] ως ὅπται τοῦ αἰτεῖος ἀγαθὸν V || 16 συνόπται V || 17 εὐτεῖθενται B | μεμιγέται V || 18 ὁ . . . οὐν] ὁ ἰδροχόος· τόπος τέκνων διὰ το εἴναι V || 19 τούτῳ . . . 20 ἐξ] τον καταβιβάζοντος· καὶ ἐπιβλέποντος τὴν ἀρεοδιτην] ἐξ V || 20 fort. πολλὴ — εἰαριθμήτων || 21 διεσεῖται et αἴτοις om V || 22 δύσιοις AV: δύσιοις BCM | ἕτα' ἀγαθῶν διὰ τον τον κρόνου οἶκον· V || 24 ὁ . . . 25 Ἀρεός] + ἵζθεται τόπος δοῖλον· (huc usque rubro) διὰ το τριγωνικῆν τον (κρόνον) καὶ τον (ἄρεον)· V | ξατί· M: leg. τόπος ξατίν

σημαίνει τὰς κατὰ καρφοὺς εἰς τὸ ἔθνος συμβήσομένας ἀκαπνοστασίας καὶ ἀνωμαλίας. δεήσει γὰρ εἰς αὐτοὺς γενέσθαι διχόγοναν καὶ μάχην πολλὴν· ὅν τὴν διασάμην εἰς τοῖς ἐφεξῆς γινομένοις καὶ παραγνομένοις πράγμασιν ἐποδείξω.

ὁ ἔβδομος τόπος γάμου τόπος ἐστί. διὰ οὖν τὸ εἶναι τὸν κριόν ὑψώματα καὶ τρίγωνον τὸν ἥλιον (τριγωνίζεται δὲ ὁ τόπος καὶ ἐπὸ τῆς Ἀρροδίτης σὲν τῷ ἀναβιβάζοντι), τὰς γαμετὰς ἀγοντι διὰ πάσης πηῆς καὶ πάσῃ πολυτελείᾳ καταγεμαίρουσι. διὰ δὲ τὴν τοῦ κριοῦ¹⁰ ἀρχικωτάτην καὶ ἀνέργαστον ιδιότηταν αἱ γυναῖκες αὐτοῦ ἀνέργαστοι ἔσονται. διὰ δὲ τὸ τὸν οἰκοδεσπότην αὐτοῦ ἥγουν τὸν Ἀρη ἐν τῷ ἰδίῳ τυπεινώματι εἶναι καὶ φαίνωνται τὰς ἑαυτῶν ἀπολύνονται γυναῖκας.

ὁ ὕδος τόπος θανάτου τόπος ἐστί. διὰ οὖν τὴν τριποικήν τοῦ ταύρου κακοπάθειαν καὶ ὑπομονητικήν ἡμερότητα τὸν θάνατον ἀδειλάνθρωπος φέρονται· κατατολμῶσι γὰρ αὐτοῦ καὶ φυσοκινδέτως τὰς ἐπιφορὰς προσιενται.

ὁ ἔντος τόπος ξενιτείας τόπος ἐστί. διὰ δὲ τὸ οἴ-²⁰ κον εἶναι Ἐρμοῦ, πυκνὰς ἐπιτελούνται ξενιτείας καὶ ἐκστρατείας, ὅθεν καὶ τὰς ξενιτείας πατοίδας ἥγεται.

ὁ δέκατος τόπος, ὃς ἐστι τὸ μεσουράντημα, πρά-

ζεως τόπος ἐστί. καὶ ἐπεὶ οὐκέτι ἐστι τῆς σελήνης, ἐκάστοτεν τῶν κρατούντων τοῦ ἔθνους ἡ ἔξονοια ταχεῖα καὶ ὀλιγοχρόνιος ἐστι· οὐδεὶς γὰρ τῶν ἐν τῷ ἔθνει βασιλευόσθων πλέον τὸν ἴθι χρόνων τοῦ ἀποκαταστατικοῦ σεληνιακοῦ κύκλου βασιλεύει, δύον δὲ αὐτὴν τὴν σελήνην. πλὴν διὰ τὸ τὸν Κρόνον ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ μάρτυρος μοίρᾳ ἐπάρχειν τινὲς τῶν βασιλέων φθάσουσι τὰ κεῖται. ἡ μέρτοι βασιλεία ἐκάστοιν δι' αὐτὸν τὸν Κρόνον τοιαύτην καὶ ἴσχυραν καὶ ἀντοπότακτος γενήσεται.

ὁ ἑνδέκατος τόπος τοῦ ἀγαθοῦ δαίμονος τόπος ἐστί. διὰ γοῦν τὴν φυουκήν τοῦ λέοντος ιδιοτροπίαν καὶ τὴν τῆς Ἀρροδίτης ἐν αὐτῷ παρονοίαν καὶ σὲν αὐτῇ τοῦ ἀναβιβάζοντος ἐποχὴν ἐν πᾶσιν εὐδαιμονήσουσιν, ἐν τε τροφαῖς καὶ δισθήμαισιν καὶ ἔξονοίαις καὶ ἐμπορίαις ἐκτὸς θαλάσσης· ἐν θαλάσσῃ γὰρ τοσοῦτον οὐκ ἐπιφατήσουσιν.

ὁ δωδέκατος τόπος τοῦ κακοδαιμονήματος τόπος ἐστί. διὰ οὖν τὸν ἥλιον καὶ τὸν Ἐρμῆν πολλοὺς κτήσονται θεράποντας, καὶ οἱ δυστυχοῦντες εὐτυχήσουσιν

Καὶ ταῦτα μὲν διὰ τῶν ἴθι τόπων καὶ τῆς κεντριώσεως ὑπεστήσαμεν. τὰ δὲ νῦν περὶ τῶν αὐτοῦ τοῦ ἔθνους βασιλέων πραγματεύσομαι καθεξῆς αὐτοὺς ση-

1 κεφόν V | συμβήσομένας οἱ V, post καρφοὺς dat M || 2 δεήσει] ἔχει V | εἰς M || 3 διχόγονα καὶ μάχη πολλὴ RM | ἔριν πολλὴν· ἀλλὰ καθεξῆς πρὸς το γινομένους V || 5 ὑποδείξαμι· τὴν τούτου διασάρφησιν: V || 6 ὁ . . . οὖν] + κριός τοπος γαμου (adhuc rubro) διὰ V || 7 τοῦ . . . 8 σὺν] ἥλιον καὶ τριγωνίζειν] τὴν ἀφ(ροδίτη)ην τὸν τόπον συν V || 9 καὶ . . . 10 καταγετε. οἱ V || 11 καὶ ἀνέργη] ἔρουσιν καὶ ἀντεργαστον V | ιδιωτ(ά)τηην M οἱ V | αἱ . . . 13 καὶ] ἀνερίθοι καὶ ἀνέργαστοι τυγχάνουσιν αἱ γυναῖκες αὐτῶν· διὰ δὲ το τον δεσπότου τυπεινόματα ἥγουν τοῦ (ἀρεος): V || 14 ἀπολύνοσι V: ἀπολοῦσι RM || 15 ὁ . . . τὴη] + ὁ ταύρος θανάτου τόπος· (rubro) διὰ τὴν V || 17 ἀδειλάνθρωπον M | ἐποφέρουσε· V || 18 γὰρ αὐτοῖ] δὲ τον θανάτου V | προς σέντα M προς ἕγετε cum hiatu V || 20 ὁ . . . Ἐρμοῦ] + (διδυμο)οις τόπος ξενιτείας· (rubro) διὰ τὴν τον Ἐρμοῦ οἰκοδεσποτείαν· V || 21 ἐπιστρατείας V || 23 ὁ . . . ὁ 3 ξενί] (καρκίνον) τόπος πράξεος· (rubro) διὰ το εἶναι αὐτὸν οἴκον σελήνης· ἡ ἔξονσια αὐτοῦ ταχεῖα καὶ ὀλιγοχρόνιος· V | ὁ . . . ὁς ἐστι οἱ R | ὁς ἐστι τὸ μεσ. spuria uidentur

3 ὀλιγοχροία M | βασιλέων. . . 7 βασιλέων] βασιλέων ἐπιδημετε ἐν τη αὐτοῦ ἔξονσια· ἥγουν βασιλεύεσι πλεύω τὸν ἴθι χρόνον τον σεληνιακοῦ κύκλου· εἰ μη μιχόν τι καὶ οὐκόν διάστημα· πλὴν διὰ τον ἐπιτάρχον τὸν Κρόνον ἐν τη αὐτοῦ τον μεσουράντημας μοίραι· ίσος τινὲς αὐτοῦ τον βασιλευόντων V || 5 διὰ τὴν τὴν C M || 7 μοίραι οἱ A | τινὲς] unus tantum V Moawia, annos uiginti unum XIX Manssur || 8 ὁ . . . Κρόνον] κατει αὐτοῦ τον χρόνον· ἡ βασιλεία V || 10 ὁ . . . 11 τὴη] + λέων τόπος (rubro) τον ἀγαθοδαιμονος· διὰ τὴν V || 11 λέοντος] Κρόνον ποταν dat R | ιδιοτροπίαν] σύγχροντ V || 12 συμπαρουσίαν καὶ τοι ἀναβιβάζοντος συγχυταν ἐν V || 14 ἐν τε] καὶ εὐημερήσουσι ἐν το V | αἰσθήμασι M | καὶ ἐν ἔξονσιας V || 15 γὰρ] γὰρ ἐπι V || 17 ὁ . . . 18 οὖν] + παρθένοις τόπος· (rubro) τον κακοδαιμονούρτος· διὰ V || 19 οἱ οἱ V | 20 οἱ ει απανίνοις οἱ V || 21 διὰ . . . 22 τοῦ] διὰ τῆς τον ἴθον τόπου σεντρώσεως ἐνεστησαμην: - (hinc rubro) + τελος περι τα ἴθα ζώδια. + αρχὴ τανῆ δὲ περι τον αὐτοῦ V || 23 σημαίνων αὐτοὺς V

μαίνων μετὰ καὶ ἄλλων πινῶν ἐπισυμβανόντων κατὰ τὴν τοῦ ἔθνους τούτου ἐπικράτησιν. ἔχει δὲ ὁ περὶ τούτων λόγος οὕτως.

¹ Mohammed ^{† 632} Οἱ πρῶτοι αὐτῶν ἀφρηγησόμενος διὰ τὸ εἶναι τὸν Κρόνον ἐν ὄφιος Ἀφροδίτης, τὸ δὲ ὑψωμα τῷ Κρόνου καὶ τὸν οἶκον τῆς Ἀφροδίτης ἀνατέλλειν, αὐτὴν δὲ τὴν Ἀφροδίτην ἔψαν φάσιν ποιεῖσθαι ἀνὴρ ἵπαρχος Κρονικῆς συγκράτεως· οἱ δὲ τὴν Κρονικήν σύγκραταν ἔχοντες συνικειούμενῆς τῆς Ἀφροδίτης ἐψη-¹⁰ λὸν καὶ μετέώρον ἔχοντα τὸν τρόπον. διὸ δὴ ἔστιν ὁ ἀνὴρ σημεῖα τοῦ σώματος ἔψιν ἐκ μὲν τῆς Ἀφροδίτης διὰ τὸ εἶναι αἰτήτην ἀνατολικὴν εὐμήκης, τὸ εῖδος ὥραιος καὶ σποργῆλος, τὰ ἔμματα χαροπός, τὴν χροιὰν ἔκανθος, τὰ ἄκρα εὐτέπωτος, διασύστερος, ἡδονῆς συγκεκρα-¹⁵ μένος· ἐκ δὲ τοῦ Κρόνου σύνεσσιν [πλούσιον] καὶ ἐπιστροφικὴν οφείαν, ἐνθουσιασμὸν τε καὶ ἀνυποτάξιαν· διὰ δὲ τὸν Ἐρυζῆν οὐ πλείον ἡμίσεος ὥρδιον ἀπέζενται τῆς Ἀφροδίτης πολυλογίαν· σπανοτεκνίαν δὲ διὰ τὴν ὄλγυρονταν τοῦ λεοντος. ἀφρηγῆσται οὐκ τὸ ἔθνος παι-²⁰ δαγωγῶν καὶ διδάσκων καὶ ἐπιδραστῶν, ὅχρις ἂν ἐλθῃ δ τοῦ Κρόνου ἀστήρ ἐπὶ τὸ τοῦ σκορπίου τέλος ἐν τοῖς ἴδιοις ὄφοις· διὰ γὰρ τὰ ἔαντον ὅρια καὶ τὴν τριγω-²⁵ νῆτην μέθεξιν τῆς Ἀφροδίτης καὶ ἔχει καὶ πελευτῆσει.

² Abu Bekr
^{† 634}

τοῦ αὐτοῦ γένους διὰ τὴν τοῦ τριγώνου οἰκειότητα ἀνὴρ ἔχει τὸν κράσιν Ἐρυζῆν τε καὶ Κρονικήν, τὴν ἡλικίαν βραχύτερος τοῦ μετρίου, μικρόφθαλμος, στυγνός, καπηφής, ἐπόσπιανος, μελάγχοδος, τὰ ἄκρα εὐσητη-¹⁰ μος. καὶ ἔχει τοῦ ἔθνους ἐν τῇ ἴδιᾳ πατρίδι διὰ τὴν προσιδημένην αἰτίαν· καὶ ἀποβιώσει τοῦ Κρόνου ἐπὶ τὸν ἴδιον οἶκον ἐλθόντος ἦγουν τὸν αὐγίσκεων διὰ τὴν τοῦ Κρόνου οἰκειότητα καὶ τὴν τῆς Ἀφροδίτης τριγω-¹⁵ νῆτην ἐποχήν.

³ Omar
^{† 644} καὶ τοίτοις ἔσται τοῦ αὐτοῦ γένους ἀνὴρ ἔχων Κρονικήν καὶ Ἀφροδιτιαστικήν κρᾶσιν, τὸ εῖδος εὐο-²⁰ πιος, εὐόρθιαλμος, εὐπλάγων, ἀναφαλαριάς, λαού-²⁵ θριξ. καὶ κρατικήν ἔσται ὑπὲρ τοὺς ποδὸς αὐτοῦ· διὰ γὰρ τὸ ἰσχύειν τὸν Κρόνον ἐν τῷ ὑδροχόῳ οἴκῳ ὅπη αὐτοῦ καὶ τὴν Ἀφροδίτην ἐπὶ τὰ βόρεια εἶναι, ἐπὶ τὰ βόρεια μέρη τῆς Συρίας καὶ Παλαιστίνης καὶ Βαθυ-³⁰ λωρίας πέμψει τὰ ἔαντον στρατεύματα· διὰ δὲ τὸν τοῦ Ἀρεος καὶ ἐκεῖνο στριβίζοντα ἐν τῷ ἔαντον ταπεινώ-³⁵ ματα καὶ ἐπέχοντα τὰ βόρεια μέρη τοῦ καρπίνου, συνά-⁴⁰ γονοῖς πολέμους κατά τε τὴν Ἰδονειαν καὶ Βαθυλω-⁴⁵ ρίαν καὶ πικήσουσι, καὶ τρέμονται Ρωμαίους καὶ Πέρ-⁵⁰ σας, καὶ κρατήσουσι Συρίας τε καὶ Βαθυλωρίας καὶ Αιγύπτιους, καὶ κατικήσουσιν ἐν αὐταῖς καὶ σχληρυ-⁵⁵ νοῖσι τὸν ἤγριον αὐτῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. οὗτος δὲ νοῦς τὸν ἤγριον αὐτῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. οὗτος δὲ νοῦς τὸν ἤγριον αὐτῶν ἐπὶ τὴν τοῦ δεδύμων

1 Ἐπισυμβατίστων καὶ σεμπλικιστῶν γινομένουν κατὰ V || 2 ἔχει . . . 3 οὗτος] τούτων οὗτος ἔχόντων πέρι τον χρεπούντων καὶ δεσποσόντων τῆς τοικύτης βασιλείας τὸν ἐπιβάλλομεν λέγειν καὶ διάσπαρτον· V || 5 numeros regum in mg rubro adnotant ἀ βασιλεὺς etc. M ἀπ' etc. R | ἀφρηγούμενος V || 5 δόρας τῆς ♀ καὶ αὐτῷ τῷ ὑψ. V || 7 ὁ οἶκος RM οἶκος V | ἀνατέλλειν RM || 8 αὐτή δὲ ἡ ♀ (ἐνσέδη addit V) librī | παιέται· RM ποιούμενη· V || 9 ὑπάρχων V | τὴν . . . 10 ἔχοντες V : τῆς κρονικῆς συγκράτεως δύτες RM || 11 ἔχουσιν V || 13 ἐμάρκης] τὴν ἡλικίαν εὐμήκης V εὐ-²⁰ μήκης ὥρ RM | τῷ] καὶ τὸ V | ὥραλος καὶ σποργήλος· V : ὥραλον καὶ σποργήλον ἔχον RM || 14 χαροπός V : χαροπέ-²⁵ AM χαρωπή BC | σαρθόμαλος V || 15 ἐντύπωτα RM : εὐτύποτος· εὐστήθεος· V || 16 πλούτων om V | ἐπιστήμην καὶ ασ-³⁰ φλερ καὶ τροφ. V || 17 τε καὶ om V || 18 διὰ . . . 19 πολ.] μεγαλοφρόνησιν· πολυλογία δὲ διὰ τον (ἔρωτος)· V | Ερυζῆν] αριετis notam dat M || 19 σπανοτεκνίαν M || 20 ὀλγ. τοῦ λεοντος ὄλγυρονταν ἐπηδεῖ καὶ λεοντος ἔχει γένησιν· V | τοῦ δρος V : τοῦ δροντος οὗτος RM || 21 ἐπιφωτιστών R φενύνων V || 25 τοῦ ἐποτον V | ἔθνος V

t. I p. 607, 12 rara barba Elmacinus p. 21 Egr. | τὰ ἄκρα εὐσημος V : om RM || 7 οἶκον] τόπον A | ἐργομένου V | διὰ V : καὶ διὰ RM cf. mus. Rhen. t. XXV p. 602 || 8 τὴν om V | 9 μετοχήν V || 10 καὶ ὁ τρ. V || 12 ἀναφαλαριάς om V, sed calvus Elmac. p. 30, igitur λασιόθροις delendum erit || 14 γὰρ om V | τὸν τον (κρόνον) V | οἰκεῖ ὁ. αὐ. om V || 15 τὴν . . . 17 στρατ.] τον τῆς ἀφροδίτης ἐπὶ τὰ βόρεια μέρη τῆς συριας εἶναι καὶ τῆς παλαιστίνης· καὶ βαθυλώρος· μέμψει τα αὐτοῦ στρατόπεδα· V || 18 καὶ τρ. om V | αὐτοῦ V || 19 συνάδουσιν V || 20 βαθυλώρα· V || 22 καὶ κατα-²⁵ κρατήσουσιν συριας καὶ αἰγυπτιον καὶ βαθυλώρα· V || 24 αὐτὸν V | ἐπὶ πάντα λαῶν ἔθνος· V || 25 ἐργομένου V

ἀρχὴν διὰ τὸν Ἐφεσὸν καὶ ἐκεῖνο δυτικὸν διὰ τὸν θαυματηρόφορον ἐπέζοντα μοῖραν ἀναιρεθῆσεται.

⁴ Othman καὶ μετ' αὐτὸν ἀναστήσεται ἔπειρος τοῦ αὐτοῦ γέροντος διὰ τὴν τοῦ Κρόνου τριγωνικὴν οἰκείην. ἔσται δὲ ἀνὴρ Κρονικῆς τε καὶ Ἐφεσικῆς συγκάσσεως, εἰμιτήρης, εὐνόματος, εὐδόξους, μακρόδονι, λαυρίσθιες, μελάγχοντος. καὶ ἄρξει τὸν ἔθνος, καὶ γενήσονται ἐπ' αὐτοῦ αὐγοὶ καὶ ἀρδογοὶ καὶ λιμοὶ διὰ τὴν τοῦ Κρόνου ἐν τοῖς ἀπο τῷ φύσιος βορείων πάγοδον· ἐπιζήσει δὲ ἄχρις ἀνὸς ὁ Κρόνος ἀλλαγὴ εἰς τὸν ζυγόν· ¹⁰ οὐτίκα γὰρ δολοφονηθῆσεται διὰ τὴν τριγωνικὴν τὸν Ἐφεσὸν διάθετων, τὸν Ἀρεός τριγωνικὴν τὸν μοιρικὴν τε καὶ διοικητικὴν ἐπιστασίαν διαιρεισθῆσεται τὸν ἔθνος ἡ βασιλεία, καὶ γενήσοται εἰς αὐτοὺς διχό-¹⁵ νοια καὶ ἔρις καὶ διὰ μὲν τὸν Κρόνον, ὅπερ ἔσται τὸ τριγωνικὸν ἐν τῷ ιδίῳ ὑψώματι, συναναρμένου τὸν Ἀρεός, οἱ κατὰ τὴν Σερίαν ὑπερισχύσονται· διὰ δὲ τὸ εἶναι τὸ ζύδιον τοῦ ἥλιου ταπεινώματα καὶ τὸν Ἀρεά τὸν στριγυρὸν κατ' ἐκεῖνο πουσίδαν ταπεινωθῆσονται οἱ ἀνατο-²⁰ ^{All} λικοὶ καὶ ὁ ἐκεῖσες βασιλεύων δολοφονηθῆσεται διὰ τὴν Ἐφεσικὴν ἐπιστασίαν πολέμων καὶ ἀνδροκτιστῶν ἥδη γεγνημένων.

⁵ Moawia καὶ ἐπὶ τούτοις ἀναστήσεται τοῦ ἔθνους βασιλεὺς ἐκ τῶν ὄντων κατὰ τὴν Σερίαν, καὶ οὐκέπει ἐπὶ τῷ πόλεμῳ διὰ τὸ κατ' ἐκεῖνο στριγυρὸν τὸν Ἀρεά μετὰ τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐσται ἡ βασιλεία διὰ τὸ εἰς ἐπέφανον ἀνασύκλητον τῆς πενταμορφίας τῆς εἰς τὸ πλάτος τῶν ζυδίων ἀληλαύενων τὸν Κρόνον· ἔσται δὲ οὗτος ἀνὴρ

Κρονικήν τε καὶ Ἐφεσικήν ἔχων τὴν κρᾶσιν, μακρὸς τὴν ἡλικίαν, μακροπόδωσιος, μακρόδονι, εὐόρθαλμος, ἀναφαλαντίας καὶ ἡγεμονεύσει εἰδητικῶς ἐν Ιοχύι πολλῇ καὶ ὑποτάξει ἐπαρχίας πολλάς, μάλιστα δὲ τὴν Αιθύην διὰ τὴν τὸν Ἀρεός τριγωνικὴν νοτιότητα, ὡσαύτως Ὅρκαινιαν καὶ Παρθίαν καὶ Μαργαρήν καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς ἀνατολῆς ἃχρι τῶν Ἰριδικῶν ὁρίων, Μηδικήν τε πάσαν καὶ Ἀρμενίαν. καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς αὐτοῦ βασιλείας κατὰ τὸ τέλεον ἐργασθῆσεται ἡ τῶν Περσῶν βασιλεία διὰ τὸ τὸν Λίαν τὴν μέσην περίοδον ἐπιτειλεκέντων κατὰ τὸ τοῦ ταπεινώματος ζύδιον καὶ διὰ τὴν ἐπὶ τὰ νότια μέρη πενταμορφίην λόξωσιν. γενήσοται δὲ ἐπ' αὐτοῦ μέγις σεισμὸς κατὰ τὴν Σερίαν καὶ συμπεισούντων πλειστοῖς τόποις, καὶ γενήσονται λιμοὶ κατὰ τόπους. ἀποβιώσει δὲ τὸν Κρόνον τῷ τέλει τῶν δεύματων ἐφεστηκότος. καὶ διὰ τὴν τοῦ Λίανος πρὸς τὸν Κρόνον ιδίστητα καὶ οργηματικὴν ἔντευξιν καταλείψει τῷ ιδίῳ παιδὶ τὴν βασιλείαν.

⁶ Jeziel ^{7 080} ἔσται δὲ οὗτος ἀνὴρ Κρονικήν τε καὶ Ἀρεικήν ἔχων τὴν κρᾶσιν, τὴν δὲ ἡλικίαν μακρός, εὐόρθαλμος, λαυρίσθιες, ὡμὸς δυναστης, καὶ ἀποβιώσει τὸν Κρόνον τῷ λέωντι ἐπόντος.

καὶ μετ' αὐτὸν γενήσονται θόρυβοι κατὰ τὴν Περσίδαν καὶ τὴν ἐρημὸν Ἀραβίαν, καὶ πληθυνθῆσονται πόλεμοι διὰ τὸ κατ' ἐκεῖνο στριγυρὸν τὸν Ἀρεά μετὰ τῆς πατρίδος αὐτοῦ ^{7 Merwan} τὸν Κρόνον ἐν τῇ παρθένῳ· καὶ βασιλεύσει ἀνὴρ βραχύτερος τοῦ μετρίου, πλατύστερος, γλαυκός, ἐφυθρομέλας, Κρονικήν τε καὶ Ἀρεικήν ἔχων τὴν σύγ-

1 τον τον (ἐρμοῦ)ν V : τὸ τὸν (ἐρμῆν) RM | ἐκείνου V || 2 ἐπέζοντα ante τὴν V || 4 τριγωνικὴν ante τοῦ V || 5 ἔσται δὲ ὁ RM | κούστεως V || 6 μακρόδονις BCM μακρόδονος Α || 7 μελανόχρονος M(V) || 8 ἐπι τούτου V || 9 τὴν] το V | διόδον V || 10 ἐπιζήσετε δὲ μέχρι V | εἰς τὸν] ἐτοι h. e. ἐν τῷ V || 11 καὶ αὐτέτη (γάρ ομ.) V || 12 διάδ. καὶ τον (ἀρεός) διμητρικήν V || 13 ἐφοδον V | τότε δὴ V : τότε δὴ τότε AB(C) τότε M || 14 διοικητοδον V | διαιρετημθῆσεται V || 16 τον (κρόνο)υ V | τὸ] των V om RM || 17 συναναρμένου V || Martis signum ex corr M || 18 κατὰ] περ. V || 19 τοῦ ἥλου BCM : om AV | καὶ . . . 20 πο. V : om RM | καὶ τον V || 20 καὶ ἐσει V || 23 γεγενημένων A || 24 ἐπὶ τούτοις om V | τοῦ] τοῦ αὐτοῦ V || 25 τὴν om V || 26 αὐτῶν V || 28 ἀνὴρ V : ὁ ἀνὴρ RM

2 τη ἡλίσια· μάρσιον· V. fort. cf. extantibus oculis Elmæc. p. 57 | μακρόδονος RM || 3 ἀναφαλαντίας om V | μετ' εἰσήνης V || 4 ἐπαρχίες] γαλας V | δὲ om V || 5 την.] τοτότε V | 7 Ινδικῶν δίων μηδικόν τε M || 9 κατὰ τὸ τέλλειον Α τέλλειος V || 10 Αια] (διός) αἰτέρα V | περιόδον V : εἰποῦ πάροδον RM || 11 τοῦ] αὐτοῦ AV τοῦ αὐτοῦ BCM || 13 σεισμὸς μέγις V || 14 πλειστα R. fort. scer. πλειστα πόλεις || 15 τω τέλει V : τὸ τέλος RM || 16 ἐφεστηκότος V : ἐπιεισόντος RM || 17 ἐταξιν R | + καὶ καταλείψει V || 18 τὴν ἔξουσιαν· V || 19 οὗτος et τε om V || 22 ἐπερχομένου· V || 24 ἀρραβίαν Α ἀρραβίας M(V) || 26 τῷ] τῷ R || 27 βραχ. τ. μ.] διμοιριαῖος· V

κρουσιν. αὐτοῦ δὲ τὸν Κρότον δύτος ἐν τῇ παρθένῳ τελευτήσει.

^{8 Abd Almalik} καὶ μετ' αὐτὸν βασιλεύσει ὁ τούτου τοῖς διὰ τὸ τριγωνάτη ἐπεμβαίνειν τὸν Δια ἐπὶ τὸν Κρότον. βασιλεύσει δὲ μετὰ θυρίδων. εσται δὲ ἀνὴρ Ἐδοκοφονίχος, εἰμήκης, μακροπρόσωπος, ἔνωπτος, λασιόθριξ, πολύτεκνος, καὶ συνάψις πολέμους καὶ πληθυντεῖ νίκας, καὶ γενήσονται ἐπ' αὐτοῦ λησταρχίας πολλαὶ καὶ λιμοὶ καὶ πόλεμοι. συνθήκας δὲ μετὰ Ρωμαίων ποιήσει, καὶ πάντας τοὺς θμοφύλους ὑποτάξει¹⁰ καὶ εἰσηγείσει. καὶ βασιλεύσει, ἄχρις ἂν ὁ Κρότος ἔλθῃ ἐπὶ τοὺς διδίμους, καὶ τηνικαῦτα τελευτήσει.

^{9 Weld} καὶ μετ' αὐτὸν βασιλεύσει ὁ τοῖς αὐτοῦ διὰ τὴν τὸν Δίος τριγωνικὴν στάσιν ἐν τῷ ὑδροχώῳ. ἔχει δὲ τὴν κράτιν τὸν Δίος καὶ τὸν Ἀρεος, ἀνὴρ τοῦ οὐρανοῦ μικρὸν τῶν μετεφίσιον, ενωπτος, γρυπός, λασιόθριξ, ποδός, δεξίς, καὶ πληθυντεῖ νίκας, καὶ ἐποτάξει τὰ ἵστημα μέρη, καὶ τὸν Κρότον ἔλθόντος εἰς τὴν τῶν χρῆμάν ἀρχήν τελευτήσει, ἥλιον τριγωνικὴν στάσιν ἐν τῷ ὑδροχώῳ ἔχοντος, οἷον ὅπει τὸν Κρότον.²⁰

^{10 Saleiman} καὶ μετ' αὐτὸν βασιλεύσει ὁ τούτου ἀδελφὸς διὰ τὸ εἶναι τὸν Δια ἐν τῷ τοξότῃ καὶ ἔξαγονον ἔχειν στάσιν πρὸς τὸν Κρότον. ἔχει δὲ οὗτος τὸν κράτιν Ἀρεοφονίκην, ἀνὴρ μικρὸν βραχύτερος τοῦ μετεφίσιον, παχύς, εὐπλόκων, εὐόφθαλμος, σύνοφρος, οὐνοποτές, ποζίς, λευκός, οὐλος, εὐπάγων, στραβίζων διὰ τὸ τὸν λόθριξ, πολυτάγος, καὶ τὸν Κρότον εἰς τὸν σκορπίον.

ποιουμένου καὶ πολιορκοῦντος τὴν Ρωμαίων βασιλίδια πόλιν.

^{11 Omar II} καὶ μετ' αὐτὸν βασιλεύσει τὸν αὐτοῦ γέρους ἔτερος διὰ τὸ τὸν Δια εἶναι ἐν τοῖς ἰχθύσι καὶ τριγωνικεῖν τὸν Κρότον. ἔχει δὲ οὗτος τὴν κράτιν Ἐρματικήν τε καὶ ἡμιακήν. εσται δὲ ἀνὴρ μικρὸν βραχύτερος τοῦ μετεφίσιον, στυγνός, σύνοφραλμος, εἰπώγων, ἔχων ὠτειλὴν ἐν τῷ προσώπῳ καὶ στυγνός μὲν διὰ τὸν Ἐρμῆν, ὑψηλὸς δὲ τὴν διάνοιαν διὰ τὸν ἥμιον. τοῦ δὲ Κρότον εἰς τὸν τοξότην ἐργομένου τελευτήσει.

^{12 Jeśid II} καὶ μετ' αὐτὸν βασιλεύσει τὸν αὐτοῦ γέρους ἄλλος διὰ τὸ τὸν Δια ἐκ τοῦ κρονοῦ τριγωνικεῖν τὸν Κρότον. ἔχει δὲ τὴν κράτιν Ἀρφοδίτης καὶ Ἀρεος. εἴματικήν τε καὶ ἡμιακήν. εσται δὲ ἀνὴρ εἰμήκης, μελάγχρονς, εἰσόφθαλμος, εἰπώγων, χαρίεις, γυναικομανῆς, καὶ τιμαχήσεται ἐπ' αὐτοῦ τὸ αὐτοῦ ἔθνος [ἥγοντο οἱ κατὰ τὴν ἀπατολὴν] διὰ τὸ τὸν Ἀρεα ἐπεμβαίνειν ἐπὶ τὸν Κρότον. καὶ πάντας εἰσηγείσει. καὶ ἀποθύσει τὸν Κρότον δύτος ἐν τῷ αἰγάλοκεῷ.

^{13 Hirscham} καὶ μετ' αὐτὸν βασιλεύσει ὁ τούτου αὐτοῦ ἀδελφος διὰ τὸ τὸν Δια τριγωνικεῖν ἐκ τῆς παρθένου τὸν Κρότον. ἔχει δὲ τὴν κράτιν Ἀρφοδίτης καὶ Ἐρτηνήν κράτιν Ἀρεοφονίκην, ἀνὴρ μικρὸν βραχύτερος τοῦ μετεφίσιον, παχύς, εὐπλόκων, εὐόφθαλμος, σύνοφρος, οὐνοποτές, ποζίς, λευκός, οὐλος, εὐπάγων, στραβίζων διὰ τὸ τὸν λόθριξ, πολυτάγος. καὶ τὸν Κρότον εἰς τὸν σκορπίον. Κρότον κατ' ἐκείνον καροῦ ἐπὶ τὰς αὔγας εἶναι τὸν ἐργομένου τελευτήσει, τοῦ στρατοπέδου αὐτοῦ ἀπόπλειραν ἥλιον καὶ λοξῶς πος ἐπεξέληκυνθότα φάντα ποιεῖσθαι²¹ τὸν ποιεῖσθαι²² τὸν

1 αὐτοῦ δὲ RM: καὶ αὐτὸς V || 5 μετέ] μέσον V | ἔστω V ἔστι RM | ἀνὴρ BCMV: ὁ ἀνὴρ A || 6 εἰμήκειa pr M | μάκρωφις V. sed cf. p. 11 | εὐωπτος], αἰγαλός V || 8 ἐπι V | ληστίαl V || 9 καὶ συνθήκας (δὲ om) V || 12 τηνικαῦτα om V || 13 ὁ . . . 14 ὑδροχ.] ὁ τούτου τοῖς τοῦ . διὰ τὴν εἰν τω (ὑδροχώῳ) τως οἶκως αὐτοῦ του (κρότον)ου τριγωνικὴν στάσιν τοῦ (δε)ός· V || 15 κράσιν pr M | (δι)ος V: ιδίου πρᾶς MR || 16 βραχύτερος . . . γρυπός] διμοιραῖος· αἰγαλός V || 17 πληθυντεῖ δὲ (om καὶ) V || 18 ἐργομένου V | εἰς . . . 19 ἀρχήν V: ἐν τῇ τοῦ (ζυγοῦ) ἀρχῇ RM || 19 ἥλιον — 20 Κρότον om V || 21 μετά τούτον B || 22 καὶ . . . 23 τὸν] καὶ ἔστησετο τὸν V | ἔστησεν τὸν A spiritu ut plerumque uitioso || 23 οὗτος om V || 24 ἀνὴρ διμοιραῖος· ταχὺς· V || 26 (σκορπίον) V: (κρότον) RM inepitc || 27 ἀπόθεται V

1 τὴν Ρωμ. om V || 3 τοῦ] ἀπό τοῦ V || 4 ἔτερος V: ὁν RM || 5 οὗτος om V || 6 μικρὸν . . . μετεφίσιον] διμοιραῖος· V || 7 μέρης pr M || 10 τοῦ δὲ] καὶ τοῦ V || 12 βασιλεύσει] ἄρχει ἀπό V || 13 ἄλλος V: om RM | τὸ om V || 15 μελάγχρονς V || 16 ἐπι] εἰν V: καὶ ἐπ' R καὶ ἐπ' M || 17 τὸ τούτον V | inclusa om V || 18 διὰ τὸ AV: διὰ BCM | ἐπεμβαίνειν V: ἐπεμβαίνοντα RM | τοῦ (κρότον)ου V || 19 τω V: om RM || 21 αὐτάδελφος· V: ἀδελφὸς RM || 22 τὸν . . . 23 Κρότον] τριγωνικεῖ] ὁ δι(ος) τὸν (κρότον)ον ἐκ τῆς (παρθένον)· V || 24 μικρὸν . . . μετεφίσιον] διμοιραῖος· V. ceterum cf. Elm. p. 97 supra p. 11 || 25 οὐλος om V || 26 καροῦ V: om RM || 27 καὶ om V | ὑπεξέληκυνθότα M

οδια. βασιλεύσει δὲ εὐθετον καὶ ἀπόραγον βασιλείαν διὰ τὸ τὸν Κρόνον καὶ εὐθεῖαν γραμμὴν διοδεῖειν τὰ ζῷα. πλὴν διὰ τὸ τὸν Ἀρεα Κρόνον συνέσεσθαι ἐν ἰχθύαις καὶ ἐκεῖνο τὸ Σκυθῶν ἔθνος ταφάζει αὐτὸν ἐπιτρέψον καὶ λυμανόμενόν τινα μέσην τῆς ἀνατολικῆς αὐτοῦ χώρας. ἔσονται δὲ ἐπ' αὐτοῦ αὐχμοὶ πολλοὶ καὶ ἀνομβρίαι. καὶ ἀποβιώσου τὸν Κρόνον ἐπὶ τὴν παρθένον παρακύπποντος ἐπὶ βασιλέων.

¹⁴ Wolid II καὶ μετ' αὐτὸν βασιλεύσει ἑτερος τοῦ αὐτοῦ γένους διὰ τὴν τριγωνικὴν τοῦ Λιὸς ἐποφίαν ¹⁵ ἐκ τοῦ ταύρου, ἔχων τὴν κράσιν Ἐρμαϊκήν καὶ Ἀρφαδιαποικήν. ἔσται δὲ ἐνήλιξ, εὐόρυθαλμος, εννιφροῦς, οὐλοῦς, ἀναφαλανίας, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ παρθένῳ τὸν Κρόνον διατελοῦντος ἀναιρεθήσεται διὰ τὸ τὸν Ἀρεα ἀνατολικὸν ὅντα ἐν τοῖς ἰχθύαις εὐρεθῆναι καὶ δεύτερον στηριγμὸν ποιεῖν καὶ διαιτεῖν τὸν Κρόνον.

¹⁵ Jerid III καὶ μετ' αὐτὸν βασιλεὺς ἔσται τὸν αὐτοῦ γένους διὰ τὸ τὸν Λιὸν τεραγωνίζειν ἐκ τῶν διδύμων τὸν Κρόνον. ἔσται δὲ ἀνήρ εὐήλιξ, εὐόρυθαλμος, σινοφροῦς, λασιόθριξ, Ἐρμαϊκήν ἔχων τὴν κράσιν, καὶ πολιτεύματος ὑπάρχειν. καὶ ἐπόντος τὸν Κρόνον ἐπὶ τὸν πάροδον ποιεῖσθαι. τοῦ δὲ Κρόνου [καὶ ἐκεῖτο] τὸν ζυγὸν ἐπεμβαίνοντος καὶ τοῦ Λιὸς ἐπὶ τὸ ἕαντοῦ ὑψηλού ἐρχομένου ηγούν τὸν καρκίνον κατηγήσεται ἔθνος ἀπὸ ἀνατολῶν, Κροκικήν ἔχον τὴν ισχὺν καὶ τὴν τὸν Λιὸς ἐπίρουαν, ἐγκαυχώμενον τοῦ αὐτοῦ χώρας διὰ τὸ τὸν Κρόνον ἐπὶ τὰ νοτιώτερα μέρη τοῦ οκεανοῦ τὴν πάροδον ποιεῖσθαι. τοῦ δὲ Κρόνου

¹⁶ Ibrahim καὶ μετ' αὐτὸν βασιλεύσει ὁ τούτου ἀδελφὸς διὰ τὸ τὴν παρθένον δίσημον ζῷον εἶναι. καὶ τοῦ ἀστέρος δὲ αὐτοῦ ὅντος ἐν τῇ παρθένῳ ἀστρέστον διὰ τὴν ἀσυνθεσίαν αὐτὴν παραντίκα τῆς βασιλείας σεται, καὶ καταπονηθήσεται τὸ πρότερον ἔθνος ὑπὸ λείας ἀπογενήσεται. καὶ παραγθήσεται τητικαῦται τὸ ἔθνος

καὶ ἡ βασιλεία σαλευθήσεται, καὶ ἔσονται πόλεις τοῦ ἀκαταστασίας.

¹⁷ Merwan II καὶ μετ' αὐτὸν βασιλεύσει ἑτερος τοῦ αὐτοῦ γένους διὰ τὸ τὸν Λιὸν εἶναι ἐν τῷ καρκίνῳ μετὰ τοῦ Ἀρεος καὶ ἔξαγωντες τὸν Κρόνον. ἔχει δὲ τὴν σύγκρουν Ἀρεοκρονικήν. ἔσται δὲ ἀνήρ μικρὸν βραχύτερος τῷ μετρίον, παχύς, στρογγυλοπόδοστος, ἄγριος τὸ εἶδος, αἰγαλός, βαρύφωνος διὰ τὸ τηνικαῦται τὸν Κρόνον ἐπὶ τὸ ἴδιον ὑψηλού ἐρχεσθαι ηγουν τὸν ζυγόν. πληθυνεῖ δὲ πολέμους καὶ κατιστθέψει πόλεις ἐν Συρίᾳ διὰ τὸν τὸν Ἀρεος σχηματισμὸν πρὸς τὸν Λιόν καὶ στηριγμόν. ἐπὶ δὲ γενήσονται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σειραὶ καὶ καταλυθήσονται πόλεις καὶ ἐρημωθήσονται χώραι διὰ τὸ τὸν Κρόνον ἐπὶ τὰ νοτιώτερα μέρη τοῦ οκεανοῦ τὴν πάροδον ποιεῖσθαι. τοῦ δὲ Κρόνου [καὶ ἐπόντος τὸν ζυγὸν ἐπεμβαίνοντος καὶ τοῦ Λιὸς ἐπὶ τὸ ἕαντοῦ ὑψηλού ἐρχομένου ηγούν τὸν καρκίνον κατηγήσεται ἔθνος ἀπὸ ἀνατολῶν, Κροκικήν ἔχον τὴν ισχὺν καὶ τὴν τὸν Λιὸς ἐπίρουαν, ἐγκαυχώμενον τοῦ αὐτοῦ χώρας διὰ τὸ τὸν Κρόνον ἐπὶ τὰ νοτιώτερα μέρη τοῦ οκεανοῦ τὸν πάροδον ποιεῖσθαι. τοῦ δὲ Κρόνου

τὸ τὸν οκεανοῦ τέλος, Ἀρεος στρογγυλούς ἐν τῷ λέσχῃ

καὶ τῇ παρθένῳ καὶ ἐπιβλέποντος τὸν Λιόν ὅντα ἐν τῷ πεζῷ ὁ προσφρήτεις βασιλεὺς φρυγιανθήσεται ὑπὸ τοῦ

ἔθνος τούτου ἐπὶ τὰ ἐσπέραια μέσην κακεῖ ἀναιρεθή-

σται, καὶ καταπονηθήσεται τὸ πρότερον ἔθνος ὑπὸ

λείας ἀπογενήσεται. καὶ παραγθήσεται τητικαῦται τὸ ἔθνος

1 εὐθετος M || 2 καὶ V : κατὰ RM || 3 τὸ om V | τον (χρον)ον αινεσόμενον (ἐν om) V || 4 τὸ] το των V || 5 καὶ λυμ.] δι εὐωχίαν· καὶ λυμαίνον V || 6 γαλες· V | ἐπι αὐτὸν ἀλυχμοὶ καὶ πολλαὶ ἀρροζιαὶ· V || 8 παρακύπποτος επι βορ(ειό)τ(εω) RM || 10 ἐποπταν V ἀποφίαν M || 11 ἐκ τοῦ RM : εν τω V | (ταυρ)ω V : arietis notam dant RM | ερμαφροδισπατικήν V | καὶ R : τε καὶ M || 13 οὐλος ἀναφ. om V || 14 διὰ . . . 15 καὶ] διὰ τὴν τον (ἄρε)ος ἀνατολικήν ἐπιστασίαν ἐν τοῖς ἰχθύσιν· καὶ V || 16 ποιεῖν κτλ.] διάμετραζειν τον τον (χρον)ον· V || 17 βασιλεὺς ἔσται] βασιλεύσει libri, post γένους traiectum V | τον] ἐκτον V || 18 τριγωνίζειν V falso || 19 δὲ V : δὲ ὁ RM || 20 τὴν om V || 21 ὅντος ante τον V || 23 τὸ . . . 24 αὐτοῦ] το τῆς (παρθέν)ον δίσωμον, καὶ αὐτοῦ τον ἀστέρος V || 25 διαύτην τὴν ἀσυνθεσταν V | ἀσωδισταν M

3 ἄρξει V || 6 ἔσται V : ἔστι RM | μικρὸν . . . 8 εἶδος] διμορφέος ταχὺς στρογγύλος. (sic) V || 8 αἴγιοπος V : εὐθετος RM || 9 ὑψηλα V | τὸν] εἰς τον V || 10 κατατρέψει V || 11 πρὸς τὸν δία post στηρ. V || 12 ὑπὸ Α | τοῦ om V || 13 κατακλυσθήσονται V || 14 το τον (χρον)ον V | Κρόνον om M | τότια V || 15 καὶ ἐξ. om V || 16 τὸν ζυγὸν] τον ζωδ(ιον) V | ἐπι om V | τὴν ἀντοῦ διψασι τετεοχομένου V || 17 ἐν τω (ταφιν)ω V || 18 ἀνατολῆς V | 19 ἔχον post Λιός iterant RM | ἐπιτροπαν M || 20 καὶ ὅντος libri || 22 τῇ et alterum καὶ om V | ἐπιβλέποντα V | ὅντα V : om RM || 23 βασιλεὺς] in hoc uerbo filum abrupmit V, in quo quae loco praedictionum sequentium usque ad p. 30^b 26 leguntur, infra p. 31 sq. exhibui || 24 κακεῖ M : κακεῖστε R

Ἄββασιδας καὶ βασιλεῖσθαι ἑτερος βασιλεὺς ἐξ ἄλλου οἴκου διὰ τὸν τὸν Λίας μετωργματομόν¹⁸ ὃντος γὰρ τοῦ Λίας ἐν τῷ τοξότῃ εἰδετήσθαι αὐτοῦ ἡ βασιλεία διὰ τὴν τὸν Λίας εἰς τὰ βασιλεύεσθαι μέσην μετασήνησται, καὶ καταστρέψει πόλεις καὶ πληθυνεῖ πολέμους

^{18 Saifib + 754} καὶ ἀποκτεῖν δυνάστας. καὶ τὴν βασιλείαν εἰς Βασιλῶντα μετωνήσει διὰ τὴν τὸν Λίας ἀνακύλησιν. καὶ ὃντος τοῦ Κρόνου ἐν αὐγόκεφῳ καὶ βλεπομένου ἐπὸ τὸν

"Ἄρεος σπηλίζοντας ἐν τῷ σκοτοπόῳ ἀποθύσσει.

καὶ ταραχθήσεται μετ' αὐτὸν τὸ ἔθνος διὰ τὴν τὸν ἔχων τὴν κράσιν, εὐῆλας, σοβαρὸν ἔχων βλέμμα, τὸν καταβιβάζοντος συμπλαρουσίαν¹⁹. καὶ βασιλεῖσθαι ὁ

^{19 Mansur + 775} τούτον ἀδελφὸς διὰ τὸ εἶναι τὸν Κρόνον ἐν

πῷ ίδιῳ οἴκῳ, αὐτὸν τοῦ Λίας ἐκ τοῦ κραῖ τεμαχι-

νίζοντος.

^{Abd Allah ibn Ali pietus 704 m. nou.} οὖν αὐτῷ δὲ ἑτερος τοῦ αὐτοῦ οἴκου ἐπιβλέπειν τὸν Λίαν αὐτὸν τὸν Κρόνον, ἀνὴρ ἔχων τὴν ἐπέμβασιν κατὰ τῆς βασιλείας καὶ κυριεύεσθαι τῆς Συρίας μικρὸν χρόνον, καὶ ουράνει πόλεμον μετ' αὐτοῦ διὰ τὴν τὸν "Ἄρεος ἐπὶ τὸν Κρόνον ἐπέμβασιν τοῦ καὶ διάβασιν. αὐτοῦ δὲ τὸν Κρόνον ἐν τῇ παρθένῳ ὃντος τραπήσεται ὁ δυπικὸς καὶ ἀβασίλευτος γενήσεται τὸν παρθένον ἀγαπεθήσεται διὰ τὴν τὸν "Άρεος ἐπέμβασιν τὸν "Άρεος ἀσύρετον, ἢ δὲ τοῦ ἀνατολικοῦ βασιλεία σπριγχθήσεται. ἔσται δὲ οὗτος ἀνὴρ Ερμαϊκήν

^{Mansur} τε καὶ Κρονικήν ἔχων κράσιν, εὐῆλας, εὐόφθαλμος, ὑλιγοπώγων, ὄχρος, λοχνύμωτος, βαθύς, ἀλλα λέγων καὶ ἄλλα ποιῶν. καὶ πληθυνεῖ πολέμους, καὶ τοῦ εὐῆλας, καὶ βασιλεύεσθαι ἄχρις ἂν εἰς τὸ τέλος τοῦ αὐγοῦ ἐπαναστρέψειν αὐτῷ ἡτοιθήσονται. αὐτοῦ δὲ τοῦ κεφαλὴν ἐλθεῖ ὁ Κρόνος, καὶ ἀποψύξει.

Κρόνον ὃντος ἐν αὐγόκεφῳ πολλοὶ ἐπαναστήσονται αὐτῷ, ἐπὶ δὲ καὶ ἐν ἰχθύοις καὶ ἐν χρῶι· καὶ πάντας ἐποτάσσει μετ' ἀπόγυρων πολλήν· καὶ καποχύσῃ τὸν Ρωμαίον

^{20 Mahdi + 785} ἐν τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ διὰ τὴν τὸν "Άρεος ἥπατέουν ἀνὴρ τεθλημμέρος, οὐ πάντα μικρός, οὐδὲν διὰ τὸν ζεῦδοντας διάβασιν, βασιλεύει δὲ ὄχρις ἢ ὁ

Κρόνος ἐπὶ τὸν ζυγὸν ἐλθεῖ.

καὶ μετ' αὐτὸν βασιλεύει δὲ τούτον τοῖς, ἀνὴρ

ἔχων κράσιν Ερμοῦ καὶ Αρφοδίτης. καὶ βασιλεύει ἄχρις ἢ διὰ τὸν Κρόνος ἐλθεῖ ἐπὶ τὸν κραῖ. ἔσται δὲ ἐν τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ τὸν εὐόφθαλμος, οὐ πάντα μικρός, οὐδὲν διὰ τὸν ζεῦδοντας διάβασιν, τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Αρφοδίτης ἔσται θεὸς κακωθέατων καὶ τελείαν τὴν ἀνακίκλωσιν μη ποιησάντων, καθὰ διετεπωσάμηντο ἐν αὐτῇ τῆς συγγραφῆς.

εὐῆλας, εὐόφθαλμος, λευκός, λασιόθριξ, ἔχων κράσιν

λείπονται γάρ ἐκ τῶν ἑβδόμων τῶν Κρονικῶν

τοῦ Λίας καὶ τοῦ Κρόνου. ἐν θυρίβωις δὲ βασιλεύει διὰ τὸ τὸν "Άρεος σπηλίζοντα καὶ ἐκεῖνο ἐν τοῖς διδύμοις τριγωνίζειν τὸν Κρόνον, πληθυνεῖ δὲ πολέμους καὶ πάντας ἐποτάσσει καὶ εἰσηγεύει. καὶ τοῦ Κρόνου ἐρχομένην εἰς τὸν κραῖ τελευτήσει.

^{21 Masa Alhadī} καὶ μετ' αὐτὸν βασιλεύει ἐκ τοῦ αἰτοῦ γένους ὁ τούτον τοὺς διὰ τὸ εἶναι τὸν Κρόνον εἰς τὰ ἴδια ὅρα καὶ ἐξαγωνίζειν τὸν Λίαν ἐκ τῶν διδύμων. ἔσται δὲ οὗτος ἀνὴρ Κρονικήν καὶ Αρείκην

τοῦ μετ' αὐτὸν βασιλεύεις ἑτερος διὰ τὸ μὴ επιβλέπειν τὸν Λίαν αὐτὸν τὸν Κρόνον, ἀνὴρ ἔχων τὴν κράσιν τοῦ Αρφοδίτης καὶ Ερμοῦ. καὶ ταπεινωθήσεται ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ. ἔσται δὲ λευκός, εὐχρόος, γυναικοθήτης, οὐδὲν, μεγαλόφθαλμος, μικρὸν βραχύτερος τοῦ μετόπου. καὶ τοῦ Κρόνου ἐρχομένου εἰς τὴν ὄπιδένον ἀγαπεθήσεται διὰ τὴν τὸν "Άρεος ἐπέμβασιν.

²² καὶ μετ' αὐτὸν βασιλεύει δὲ τούτον ἀδελφὸς διὰ τὴν τὸν Λίας τριγωνικὴν στάσιν. ἔχει δὲ κράσιν Λίας καὶ Ερμοῦ, ἀνὴρ ὁραῖος, εὐόφθαλμος, λευκός, λέγων καὶ ἄλλα ποιῶν. καὶ τοῦ εὐῆλας, καὶ βασιλεύεσθαι ἄχρις ἢ τὸ τέλος τοῦ αὐγοῦ ἐλθεῖ ὁ Κρόνος, καὶ ἀποψύξει.

²³ καὶ μετ' αὐτὸν βασιλεύει δὲ τούτον τοῖς, ἀνὴρ ἔχων κράσιν Ερμοῦ καὶ Αρφοδίτης. καὶ βασιλεύει ἄχρις ἢ διὰ τὸν Κρόνος ἐλθεῖ ἐπὶ τὸν κραῖ. ἔσται δὲ ἐν τῷ αὐτοῦ τεθλημμέρος, οὐ πάντα μικρός, οὐδὲν διὰ τὸν ζεῦδοντας διάβασιν, τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Αρφοδίτης ἔσται θεὸς λείπονται γάρ ἐκ τῶν ἑβδόμων τῶν Κρονικῶν

6 fort. τὸ βασίλεια || 19 ἐν τῷ Α : ἐν B.C.M. || 28 ἐν αὐτῷ Ιχθ. om Α

6 sq. : cf. p. 12 | 9 δὲ R : δὲ M | οὗτος ὁ RM | καὶ R : τε καὶ M || 17 ἔστι libri || 19 μέτρον M || 27 hinc iterum in usum venit V || 30 ἀνὴρ om V | τεθλημμέρος libri | οὐδὲν θεῖς V | βλαρόφθαλμος V : κοντόφθαλμος M εὐόφθαλμος A. •όφθαλμος lacuna uacuo relieto indicata BC || 31 τελεαθήσεται V || 33 κακωμένον V | τὴν τελείαν ἀναγ. οὐ πληγώσει καθὼς V || 34 γραφῆς V. locum nunc frustra quaeras, cf. p. 12 adn. 14 || 35 λείπει V

οἱ ὑπὸ κριοῦ μέχρι καιρίου χρόνοι· ἐν γὰρ τῷ καιρίῳ ἔσπλεν ἡ συμπλήρωσις πᾶν τῆς γρόνων· ἀλλὰ διὰ τὴν πολλὴν τοῦ Κρόνου κάκωσιν Ἐλειπάσθησαν = χρόνοι. εἴση δὲ ἡ αἰτία αὐτῇ· ἡ τοῦ ἥλιου κατὰ ἐγνεακαδεκαετήριδα πρὸς τὴν αἰλήνην ἀπορατάστασις ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ πληροῦμένης δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ὑψώματος ἀρχομένης τοῦ ἐν τῷ κριῷ εὑρίσκεται καὶ ὁ Ἀρης ἐν τῷ ἴδιῳ ὑψώματι κατὰ τὸν αἰγάκεων ἐπέχων τὰ βόρεια μέσην τοῦ ζῳδίου. ὁ δὲ τοῦ Κρόνου ἐν τοῖς νοτιωτέροις μέρεσι κατὰ τὸ οἰκεῖον ταπείνωμα καὶ ἡ τοιούτης χοήσεως ἔξεσθμεθα]. σὺ δὲ ἐν τούτοις δοκεοθησόμενος διατέλεσον· καὶ παρ' οὐδὲ τίγεσθε τὴν μέτρησιν πατάπια τὸ ἔθνος· οἱ δὲ Ρωμαῖοι πρικατέται τὸν κρατούντων ὄμοτητα.

κυριεύοντι ἡ πᾶν Ρωμαίων βασιλεία διὰ τὴν τοῦ ἥλιου ἀποκατάστασιν.

Τῶν δὲ λοιπῶν τὴν εἰδῆσιν καὶ τῆς πᾶν Ρωμαίων ἐπικρατείας τὴν γρῶμαν οὐκ ἔχω τὸν γράφειν διὰ τὸ ἀσύμφωνον καὶ πολυάσχολον τὸν τρόπον τῆς ψηφηφορίας· εἰ δὲ καὶ τούτο δόξειν, ἐπὶ τοῦ μετὰ ταῦτα καιροῦ καὶ τούτων τὴν γνῶσιν μετὰ πολλῆς τῆς ἐγχειρήσεως ἐρθείσμεθα· [ἐν ἐτέρᾳ δὲ βίβλῳ καὶ τὰ ἐνόματα τῶν βασιλέων ἐνετάξαμεν καὶ τὰ ὑπόλοιπα τῶν ἐννοιῶν τοιούτης τῆς χοήσεως ἔξεσθμεθα]. σὺ δὲ ἐν τούτοις δοκεοθησόμενος διατέλεσον· καὶ παρ' οὐδὲ τίγεσθε τὴν μέτρησιν πατάπια τὸ ἔθνος· οἱ δὲ Ρωμαῖοι πρικατέται τὸν κρατούντων ὄμοτητα.

1 oī et χρόνοι om. V. locus omnino mutilatus est, fortasse consulto; scribi sic fere debuit λείπονται — [ὅλαι τε περισσοῖς ἐ καὶ τῆς ἑρδόμετες] oī [i uel ḥ] ἀπὸ κριοῦ μέχρι καιρίου χρόνοι, cf. supra p. 12 sq. || 2 συμπλήρωσιν M | 3 Ἐλειπάσθησαν χρόνοι hiatu indicato ABCM : Ελλειπάσθησαν τὰ ἔτη· V. intercidit numerus ḥε cf. supra p. 13 || 4 ἡ ante τοῦ om V | κατὰ] ἐπι την V || 5 πρὸς την σελήνην om V || 6 ἀπὸ τοῦ] ἐφ' V || 7 τοῦ om V | το V: om RM | καὶ om A | ὁ τοῦ (ἀρεος) ἀστήρ V || 8 ἐν τῷ (αγορεῷ) V || 9 τοῦ ζῳδ. om V || 10 κατὰ . . . ταῦτα] ἐν τῷ ταπεινώματι· V || 11 γενομένην V | ἐξασθ. 13 ἐκδιώξ.] ἐξασθεῖ το ἔθνος· διὰ τοτηκαύτα, τους ρωμαίους ἰσχύειν καὶ τους σκύθας καὶ ἐπιολεμηθῆσοντε καὶ ἐκδιώχθῆσοντε

3 δὲ ante τὴν V || 4 ἔχων M || 5 ἀσύμφωνον] ἀσυμ· lacuna uscaso spatio indicata AB¹ : ἀσύμφωνον B²CM δυσ-εργιτον V | ψηφωφορίας M || 6 δόξεις ἐπετε καιροῦ mediis omissis V || 7 τούτων] τούτου libri || 8 ἐν . . . 10 ἐξεθ. om V || 10 σὺ δὲ ἐν RM : ὅμος ἐν (σὺ post ἀρε.) V || 11 τίγει BCMV : δὲ A || 12 τοῦ καιροῦ V || 13 χρατούντων ὄμοτητα hiatu indicato om A | τέλος στεφάνου τοι φιλοσόφου ἀλεξανδρέως· rubro subscrimit V.

Eorum loco quibus supra p. 30^a 1 usque ad ^b 26 reges xviii—xxiii describuntur, haecce

codex Vindobonensis (cf. p. 15) exhibet *):

λείπονταιν ἀπὸ τῆς ἔως τὰ τέλεια τὰ ὀδειράταια. καὶ μετ' αὐτὸν βασιλεύεται ὁ τούτουν οὐλός διὰ τὸ βασίντιν τὸν Λα τῷ Ἀρει. καὶ εἰρήνης γενομένης ἔσται τὸ συμπλεοῖται τὸν Λα τῷ Κρόνῳ ἐν τῷ οἰκῳ τῷ ἴδιῳ. ἔχει δὲ τὴν κράσιν τοῦ Λαίος καὶ τοῦ Ἀρεος, ἀντὶ βραχίονος, τιτανεγμένα [Ι. τεταμέτα] ἔχουν τὰ ὅμματα, καταφεγγής πρὸς τὴν ἀφροδίσια· καὶ ἤζομένου τοῦ Κρόνου εἰς τὸν [Ι. τὸ] κροῦν τέλος ἀνταρθεσται.

καὶ μετ' αὐτὸν βασιλεύεται ἐτέρος τοῦ αὐτοῦ γέρους διὰ τὸ τὸν Λα τὸν ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ ἴδιον ὑψωμα. ἔχει δὲ τὴν κράσιν Ἀρεος καὶ Ἐρυμοῦ, πλάτονος, διμοιφαῖος, ἱδροθαλμοῖς, χειλέσ, λασιόθροις. καὶ ἐπειστήσεται αὐτῷ τον ἀγήρα ἔχων τὴν κράσιν τοῦ Ἀρεος καὶ τῆς Ἀφροδίτης. ἐμψύλιος πόλεμος διὰ τὴν [Ι. τὸν] τοῦ Ἀρεος πρὸς τὸν τε εὐμήκης, μεγαλόφθαλμος, εὐπώγων. καὶ τὸν βίον κατα-

Κρόνον σχηματισμόν. καὶ εἰρηνέσει πάντας ἐν τῷ ἐπεμβατεῖσιν τὸν Λα τῷ Ἀρει. καὶ εἰρήνης γενομένης ἔσται σεισμὸς μέγις τοῦ Κρόνου ἐν τῷ λέοντι ὑπάρχοντος, καὶ συμπλεοῖται πόλεις κατὰ τὴν Δυναν. τὸν βίον δὲ καταστρέψει ἔπει τοῦ Κρόνου εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ τοξότου ἤζομένου [cf. supra p. 15 adn. 19].

20 λείπονταιν [λοιποῖν cod.] καὶ ἐκ τῶν ὀδειράταια τῷ [τίμῳ ἦ] ἀπὸ τὰ τέλεια τῶν Λ.

καὶ μετ' αὐτὸν βασιλεύεται ἐξ τοῦ αὐτοῦ γέρους διὰ τὴν ἐσαγωνικὴν σχέσιν τοῦ Λαίος πρὸς τὸν Κρόνον ἀγήρα ἔχων τὴν κράσιν τοῦ Ἀρεος καὶ τῆς Ἀφροδίτης. ἐμψύλιος πόλεμος διὰ τὴν [Ι. τὸν] τοῦ Ἀρεος πρὸς τὸν τε εὐμήκης, μεγαλόφθαλμος, εὐπώγων. καὶ τὸν βίον κατα-

* diductis litteris exprimuntur quae librarius minio notauit. solita codicis uitia tacitus correxi.

στρέψει τοῦ Κρόνου ἐρχομένου ἐν τῇ παρθένῳ καὶ ἐπέ-
χοντος μοῖραν μίαν [μία cod.] ἐν τῷ ίδιῳ οἷκῳ ἥγουν ἐν
τῷ αὐγόνεῳ [terugnautia coniunguntur].

καὶ μετ' αὐτὸν βασιλεύσει ὁ τούτου ἀδελφὸς
διὰ τὴν τριγωνικήν τῶν διδύμων οἰκείοτητα τῷ τοῦ Κρό-
νου. ἔχει δὲ τὴν κρᾶσιν Κρονικήν τε καὶ Ἀφροδισιαστικήν.
ἔσται δὲ ἀνήρ εὐμήκης, πλάτονος, στραβός, καὶ ἐν σκο-
πῷ τοῦ Κρόνου ὄντος ἀποφίξει.

καὶ μετ' αὐτὸν βασιλεύσει ἐκ τοῦ αὐτοῦ γέ-
νους διὰ τὸ εἶτα τὸν Κρόνον ἐν ίδιοις ὅροις, ἔχει δὲ
τὴν κρᾶσιν Κρόνου καὶ Ἄρεος, εὐμήκης, εὐόφθαλμος, ἐπί-
σπανος, αιγαλόφωνος. ἐν τῇ παρθένῳ δὲ τοῦ Κρόνου ὑπάρ-
χοντος ἀναιρέθήσεται διὰ [τὸ αὖτε] συνέται τὸν Ἄρην
[ἄριν cod.].

καὶ μετ' αὐτὸν βασιλεύσει ἐκ τοῦ αὐτοῦ γέ-
νους ἀνήρ ἔχων τὴν κρᾶσιν Λιὸς καὶ Ἐρμοῦ, μαρρός, λε-
κός, αιγαλός, καὶ ἐν εἰσήγῃ καὶ ἡσυχίᾳ ἔσται αὐτοῦ ἡ βα-
σιλεία διὰ [τὸ αὖτε] τὸν Λαί τῷ βρόσι μέρη διοδείξειν.
ἀποφίξει [δὲ αὖτε] τοῦ Κρόνου ἐρχομένου τὸν αἰγό-
ζεφων.

καὶ μετ' αὐτὸν βασιλεύσει ἐκ τοῦ αὐτοῦ γέ-
νους διὰ τὸ εἶται τὸν Κρόνον ἐν τῷ ἑαυτοῦ οἴκῳ, κρᾶσιν
ἔχων τὸν Ἄρεος καὶ τὸν Ἐρμοῦ. σηθαλος [ναυτικήδεος?],
εὐπρόσωπος, μικρόφθαλμος. καὶ γενήσονται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ
ληστεῖαι καὶ ἀρπαγαὶ καὶ λιμοί. τοῦ δὲ Κρόνου ἐπὶ τὸν
λέοντος [τοῦ λέοντος cod.] ἐρχομένου ἀποφίξει.

λείπει καὶ ἐκ τοῦ ὕδει κεφάλαιον ἔτι.

καὶ μετ' αὐτὸν βασιλεύσει ἔτερος ἐξ ἄλλου
γένους διὰ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ἀναιρέσου ἀστέρος, ἔχων
τὸ εἶται τὸν Κρόνον ἐν ίδιοις ὅροις. ἔχων τὴν κρᾶσιν τοῦ
τὴν κρᾶσιν τοῦ Ἄρεος καὶ τὸν Ἐρμοῦ, μαρρός, μαρρόφων,
εὐπρόσωπος, ἔχει δὲ ἀνήρ εὐμήκης, ὠραῖος, μιγαλόφθαλ-
μος, λευκέρυθρος, χαροῖς. καὶ ἐν αὐτῷ τῷ κριῷ ὄντος τοῦ
Κρόνου τελευτήσει.

καὶ λιμὸς μέγας ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ, τοῦ Κρόνου
ὄντος ἐν τῷ ὑδροχόῳ. ἐστερχομένου δὲ τοῦ Κρόνου ἐς τὴν
ἀρχὴν τοῦ κριοῦ ἀποφίξει.

καὶ μετ' αὐτὸν βασιλεύσει ὁ τούτου νιὸς διὰ
τὴν συμπλασίαν τοῦ λιὸς μετὰ τοῦ Κρόνου, ἔχων τὴν
κρᾶσιν τοῦ λιὸς καὶ τῆς Ἀφροδίτης, ἀνήρ εὐποτος, μεγα-
λόφθαλμος, ἔχοντος, χαροπός, χειλάς, καὶ γενήσονται ἐπὶ²⁰
αὐτοῦ σημαὶ καὶ [sic] τοῦ Κρόνου ἐπὶ τοὺς διδύμους
ἐρχομένους καὶ ἐπὶ οὐν πλῆθος ὑδάτων γενήσεται τοῦ αὐ-
τοῦ Κρόνου σὺν τῷ λιῷ καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ ἐν σκορπίῳ εἰρ-
ηκούμενων, ὥστε πολλὰς χώρας κατακλυσθῆναι. καὶ τοῦ
Κρόνου ἐρχομένους ἐς τὸν τοξότην γενήσεται ἐν τῷ ἔθνει
Ἑμφύλιος πόλεμος, καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ [αὐτὸν cod.] τε-
λευτήσει.

καὶ μετ' αὐτὸν βασιλεύσει ἔτερος διὰ τὴν τοῦ
λιὸς ἀσύνθετον ὄρμην [ὑφενήρ cod.], ἔχων τὴν κρᾶσιν τοῦ
Ἄρεος καὶ τὸν Ἐρμοῦ, ἀνήρ κοντός, σπραγγύλωντος, γλαυ-
κός, σοβαρὸν [σοβαρὸς cod.] ἔχων τὸ ὄμμα. καὶ γενήσον-
ται ἐπὶ αὐτοῦ ληστεῖαι, καὶ αιγαλαπτισθήσονται ἐκ τοῦ λιοῦ
αὐτοῦ τότε [τὸ δὲ cod.] τοῦ Κρόνου κακουμένους ἐν τῷ
ὑδροχόῳ ὑπὸ τοῦ Ἄρεος. ὁ αὐτὸς δὲ τελευτήσει τοῦ Κρό-
νου ἐς τὴν ἀρχὴν τοῦ κριοῦ διερχομένου.

καὶ μετ' αὐτὸν βασιλεύσει ἔτερος διὰ τὴν τοῦ
Κρόνου κάκωσιν. ἔχει δὲ τὴν κρᾶσιν τοῦ Ἄρεος καὶ τῆς
Ἀφροδίτης. ἔσται δὲ ἀνήρ εὐμήκης, ὠραῖος, μιγαλόφθαλ-
μος, λευκέρυθρος, χαροῖς. καὶ ἐν αὐτῷ τῷ κριῷ ὄντος τοῦ
Κρόνου τελευτήσει.

καὶ μετ' αὐτὸν ὁ τούτου νιὸς βασιλεύσει διὰ
τὸ εἶται τὸν Κρόνον ἐν ίδιοις ὅροις. ἔχων τὴν κρᾶσιν τοῦ
τὴν κρᾶσιν τοῦ Ἄρεος καὶ τὸν Ἐρμοῦ, πλάτονος, εὐμεγέθης. καὶ τοῦ Κρόνου
ἐπίσπανος, ἔχος. καὶ ἀνώμαλος ἔσται αὐτοῦ ἡ βασιλεία.

iam cetera inde a p. 80^b 27 adduntur.

In adnotatione critica opusculi apotelesmatici his librorum signis usus sum

A	Laurent. 28, 14 quo V. Rose exemplo usus est s. XIV chart.
B	28, 13
C	28, 16 } apographa s. XV a V. Roseo conlati
R	apographon Valentini Rosei h. e. codices AB(C) consentientes cf. p. 11
M	Monscensis n. 105 s. XVI
V	Vindobonensis philol. gr. 108 s. XV

Stephani Alexandrini supra libros praesertim spurios tractauimus. restat, in quo maxime artem scriptoris et scientiam aestimare licet, de astronomia liber procul dubio genuinus idemque etiam uergente medio aeuo multum lectitatus. latent enim hodieque in bybliothecis non nullis eius uoluminis exempla, quo Stephanus tironibus astronomiae tabularum manualium usum et explicat et adpositis computationum speciminibus praeit. Eodem consilio cum Claudius Ptolemaeus tabulis suis commentariolum adiunxerat, tum Theo Alexandrinus duo opera ediderat, unum prolixius et ex ipso artis penetrali repetitum 'hypomnematis in Ptolemaei tabulas manuales' libros quinque ad Eulalium et Origenem (liber iv Epiphanio inscribitur), alterum multo brenius ad Epiphanius monobiblon, quo eorum quoque commodo, qui disciplina sphaerica initiati non essent, optime consulebat enarratis dilucide quae ad usum tabularum plane necessaria essent (editum olim ab Halma abate Par. 1822 non cum eura). huius opuseuli nestigia quin Stephanus secutus sit, dubium non est. quid quod in codice Vaticano Vrbinate gr. 80 f. 14^r Stephani liber hoc titulo ornatur Στεφάνου μεγάλου φιλοσόφου καὶ ἀλεξανδρέως διασάφησις ἐξ οἰκείων ὑποδειγμάτων τῆς τῶν προχειρών κανόνων ἐφόδου (cf. Theo p. 27 H. ψιλὰς τὰς ἐφόδους) τοῦ Θέωνος? sed commentarium in Theonis opuscolum qui Stephanus dixerit, errauerit. nempe ex illo siderum motus tabularum ope computare Stephanus didicerat; illud reueluebat, cum quid dubium erat: ipse crassiori saeculi sui ingenio prospiciens nouum proutere librum condidit, minus etiam quam Theo id agens, ut caussas praeceptorum ac rationes discipuli perspicerent, sed ut specimina conputi praeceptis subiuneta (τὰ ὑποδειγματα) sequi et imitari disserent. quid multa? scriptorem habes Byzantium ex artigraphorum grege, opificem potius quam artificem: tam diligenter in formulas uel stupido perspicuas praecepta redigit. nec desunt, quae non recte Theonis discipulum intellexisse appareat: uelut quae de revolutione anni Aegyptiaci p. 41^b 4—16 traduntur falsa facile explicantur tum Theonis uerbis p. 30 et 32 H., quae inperito fraudi esse poterant, tum calculi usu.

Stephanum Alexandrinum huius libri scriptorem non solum codex Vrbinas ille prae se fert, sed testis etiam est scholii in codice Chortasmeni Vaticano adscripti (in superiore commentatione p. 8 sq.) auctor: οὗτος ἐστὶ Στέφανος..... δὲ καὶ τὸ Ἐλληνικὸν πρόχειρον διασαφίσας οἰκεῖοις ἀποδείγμασιν, quod testimonium etiamsi his uerbis, quibus graecae tabulae orientalibus opponuntur, concipi non potuit ante saeculum XIV, tamen ipsum undecimo saeculo antiquius esse supra p. 15 adn. 20 probabam. accedunt quae in eodem codice Vaticano extant f. 523^r Ψηφοφορία παροελληνικῆς συζητίας ἀποδείγματος ἐν ἀποδείγματι. Στεφάνον μεγάλου φιλοσόφου τοῦ Ἀλεξανδρέως καὶ παθόλικον διδασκάλον, ὃς ἐν παλαιοῖς ἀντιγράφοις εὑρηται itemque f. 529^v Τοῦ αὐτοῦ Στεφάνον φιλοσόφου καὶ μεγάλου διδασκάλου ψηφοφορία συνοδικῆς συζητίας ἀποδείγματος οὐλόν τε σερῶς ἐν ἀποδείγματι ἔργηνευθείσης (cf. symb. ad historiam astronomiae p. 7), quarum apographon summa cum cura factum HERMANNI DE ROHDEN amicitiae debo: utraque computatio ad huius libri exemplar instituitur eiusque uestigiis inhaeret. in priore saltem duobus locis, quos infra p. 48^a 7. 25 adposui, quae in hoc Stephani libro docentur ad Stephanii auctoritatem uerbis conceptis referuntur. magnum est huius testimonii pondus. nam eclogas illas quisquis scripsit astronomiae non inperitus — neque enim Stephanum compilat, sed exercitandi caussa quae Stephanus proposuerat computi pensa sibi ipse denuo ponit illoque duce absoluit —, si qua fides est uerborum ὡς ἐν παλαιοῖς ἀντιγράφοις εὑρηται, scripsit ante saeculum instauratae apud Byzantios astronomiae h. e. non tantum ante s. XIV sed etiam ante Pselli tempora, si quidem uera sunt quae symbolae ad hist. astron. p. 25 sq. docuisse mihi videor.

Quaeres cur qui Stephani hunc librum recte diei contenderim, idem tamquam dubitem, testimonia nunc cumulem. opus profecto fuit his testimonii. mirum enim ac singulare huic libro accedit ut Heraclii imperatoris non solum feratur sed etiam quodam modo sit. Exempla manu scripta titulo pleraque carent. aut enim ab ipso capitum indice Όσα δεῖ προειδέραι κτλ. incipiunt et plane acephala sunt, ut eodex Vaticanus gr. 304 chartaceus saeculi XV f. 135^r¹, aut praescriptum in fronte gerunt trimetrum Byzantium Ἀρατος ἐστιν ἡ βίβλος Ἡρακλείου, ut codex Bodleianus inter Cromwellianos duodecimus saec. XV p. 1025 (cf. Coxii catal. codd. Bodl. I p. 438 n. 39) et Cantabrigiensis collegii Trinitatis, cuius memoriam apographon Gottingense ab A. WILMANSIO bybliothecae praefecto amicissime mihi commodatum² non dubito quin multa cum fide reprezentet. sed hunc non tam auctoris quam librarii uersum neque titulum quisquam dixerit et ex mera coniectura ortum esse suspiceris inspecta codicis paullo antiquioris inscriptione pleniore. nam MAXIMILIANO BONNETO meo cum sescenta alia officia, quae nisi animo

¹ De codice Laurentiano XXVIII 12 bombycino saeculi XIV, in cuius uno schedarum quaternione f. 393—400 Stephanum inesse olim intellexi, iam non constat, cum uix octaua totius libri pars diem tulerit; incipit post unam fere paginam capitulū XXIV, desinit capite XXX non expletō.

² hoc apographon saec. XVII exeunte aut XVIII ineunte ab homine neque rerum neque litteraturae perito scriptum est, ut tamen ei qui huic codicum generi assuefactus sit facilis opera liceat exempli scripturam discipere. inscribitur: 'Ex apographo, quod in collegio Trinitatis Cantabrigiae adseruatur. — Heraclii imperatoris commentarius in Ptolemaei canones προχειρού; itemque de paschate christiano. Liber emendate scriptus, rarus ineditus'. Dauentriae kal. apr. a. 1794 emptum esse in charta prima adnotatur.

grato quomodo exaequem nescio, tum hoc quoque debo, quod in codice Parisiensi n. 2492, quem saeculo XIII scriptum esse autumant, haec me docuit praescribi f. 116^r

*Ἄναπτος ἔστιν ἡ βίβλος Ἡρακλείου
[τῆς τῶν προγείρων ἐνθαδὶ θεωρίας.]
καὶ δῆλον ἔστιν ἐξ τε δὴ τῶν κατόνων
καὶ τῶν ἑτῶν ὁν φησιν ἀπὸ Φιλέλλου
ἴως εἰς αὐτὸν οὐτωσὶ ποσοῦμένων.*³

Sed quisquis hos trimetros siue priores duos siue omnes libro acephalo praefixit, non cum plane fecellit opinio. ‘Heraclii imperatoris fragmentum’ h. e. huius libri capita tria postrema iam olim H. Dodwellus ex codice Barocciano edidit in utilissima dissertationum Cyprianicarum appendice⁴: de Heraclio scriptore nulla umquam suspicio mota est, nec potuit nullus enim ex eius regno illuc annus indicatur, quin se dei gratia uel iussu imperatorem sollemni formula scriptor dicat (*ἔτος τῆς εὐδοκίᾳ Θεοῦ ἡμετέρας βασιλείας* c. 28 p. 49^a10 et c. 30: dei gratiae substituit *ζελεῖσει Θεοῦ* p. 49^a27, σὲν Θεῷ c. 30). obserues in extremo libro genus et docendi et dicendi. puero inerti et contumaci non saepius eadem ingeruntur praecepta quam in his fit capitibus. prae his ambagibus uel Stephani sermonem strictum dixeris et castigatum. uidere tibi uidearis hominem sero discentem, qui quae ut intellegeret misere se eruauerit, intellecta non facilius edat. Vel sermo diuersam originem prodit. ita cum in ipso opere (c. I—XXVII) *μεριζειν* ex antiquiore usu cum *παρὰ* praepositione iungatur, in postrema parte *μεριζειν εἰς* dicitur, ut fit in Maximi monachi computo sub finem anni p. Chr. 640 edito. Grauius est quod quae c. XXIX paene pueriliter docentur, eadem non hercle nimia breuitate p. 42^a8—^b21 exposita erant. epactas lunares inuenturo duae uiae c. XII p. 43^b13 sqq. monstrantur diuersae non rationibus sed anno, quo calculus referendus sit: tertia non magis diuersa c. XXX p. 52^a4 exponitur tamquam noua tam fuse, ut qui haec scripsit, illa scripsisse non possit. ceterum in hac ipsa re Heraclium facile agnoscas: cum enim hoe scriptor ageret, ut proprioris enneadecaeteridis principio posito numerum annorum in calculos uocandum minueret, cur antecedentis cycli Metonici quam uertentis principium ponere maluit? scilicet illud in Mauricii annum VIII, ind. VIII, quae coepit k. sept. a. 589, hoc in Phocae annum VII, ind. XII (inde a k. sept. a. 608) incidit, cauit igitur ne odioso decessoris nomine chartam inquinaret. Denique, id quod uerbo monuisse satis est, ab eo libro qui in astronomorum tabulis explicandis uersatur, ultimorum capitum argumentum plane abhorret, siue aliena tractantur, siue supra dicta otiose recoquuntur.

Itaque appendicem certo certius est a diuerso scriptore, imperatore Heraclio Stephani libro adiectam esse. sed quae scripsit Heraclius, num inuenisse eundem censemus? extat sane

³ hi quinque trimetri duorum uersuum spatium sic explent, ut in uno duo priores, in altero tres posteriores legantur: prior olim minio scriptus erat, euanescentem altera manus atramento instaurauit usque ad *ὑγείαν*, dein litteras *ἐρθαδὶ θ.....σ:* reliqua non tetigit, ut iam initium trimetri secundi dispici nequeat. secundum uersum h. e. trimetros 3—5 adiecisse Bonneto quidem altera haec manus uidebatur. uersus prior accentu caret praeter *ἴστην* et *ἐρθαδὶ*; in fine *οὐροῦ* codex exhibit.

⁴ hinc tria illa capita Halma repetit in Ptolemai tabulis man. t. III (Par. 1825) p. 101 sqq. operarum erroribus ultro neque paucis neque paruis maculata.

in codice Parisiensi gr. 1630 saecuti XIV f. 76^r laterculus tenuis et ineptus, cuius initium et finem BONNETVS mecum communicauit, Σύνταγμα Ἡρακλείου βασιλέως ἐν τῇσ δόστρῳας πινήσεως + μὴν ἀποθίλλοις ἦτοι Σανθινός: αἱ καὶ βἱ κοινός: γἱ καὶ δῃ τῷδεος: εἱ καὶ σἱ δίδυμοι: ζἱ καὶ ηἱ καὶ θῃ καρπίνος: ιἱ καὶ ιᾳ Μέων: ιβἱ καὶ ιγἱ παρθένος: ιδἱ καὶ ιεἱ καὶ ιζἱ Ζυγός: et quae secuntur usque ad uerba μὴν νοέμβριος ἦτοι διος, in quae laterculus desinit f. 77^r non perfectus — quis plura desiderabit? Sed haec rectene Heraclio tribuantur neene, operaे pretium non est quaeri. illa quae in appendice Stephani leguntur, Stephanus imperatori praeinerat, imperator scripsit. sic euenit ut eaedem res bis agerentur; sic fieri potuit ut qui e. XXX de epactis solis praecepta daret, idem ne sentiret quidem eisdem praeceptis iam in alia re c. XXVIII p. 49^a9 sqq. se usum esse.

Sollemnis illa anni indicandi formula, quam quasi sigillum suum imperatorem appendici impressisse uidimus, etiam in ipsius Stephani opus saltem semel inlata est c. II p. 40^b6. num quis hoc quoque caput et reliqua Heraclio vindicabit? nouum profecto regiae clementiae exemplum. scilicet imperator quasi cuculus alieno nido abusus nobilitare praeceptoris sui fetum uoluit, dum sibi vindicat. hunc clementem si noueris, concedes uolumen nimis spinosum non ultra primas paginas explicuisse, sed uno loco interpolato acquiesce.

Alium quoque illae temporum notationes usum habent. etenim cum astronomi computi specimina tempore proxima proponere soleant, hic quoque liber quando scriptus sit, certo colligi poterit. Et Stephanus quidem plerumque inductionem VII (incip. kal. sept. a. 618 p. Chr.) annum a Philippo Aridaeo 942, a Constantino magno 315 adhibet, ut c. II sic c. XII et c. XVI; saepe eiusdem anni Byzantini a. d. IV id. apr. (a. 619) ponit, p. 42^a6 sqq. 43^b3. c. VII. XIV. XIX; uno tantum capite XVII illum annum dimisit: "Ινα δὲ καὶ ἐπὶ ὑποδειγμάτος φανερὰ ἡμῖν γίνεται τὰ λεγόμενα, παρειλήφαμεν τὴν γενομένην τοῦ ἥμιον ἔκλεψιν τῷτο ἔτει ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς βασιλείας τοῦ τῆς θείας λίξεως Κωνσταντίνου⁵, κατ' Ἀλεξανδρεῖς ἀθύρῳ (adde ἦ) ἦτοι κατὰ Ρωμαίους νοεμβρίου τετάρτη, et postea, ubi computus adponitur Σύνοδος ἔκλειπτική μηνὸς νοεμβρίου ἦτοι καὶ Ἀλεξανδρεῖς ἀθύρῳ ίνδ. ៥. "Ἐτη ἀπὸ Φιλίππου Βίβα κτλ. quod si eclipsin antea

⁵ Stephanus, quem ut Alexandrinum tempora ad annos Diocletiani reuocaturum fuisse exspectes, primo Constantini magni anno tamquam epocha uititur et hoc loco et p. 40^a8. 41^b12. 14. 43^b29. 31. 45^a33. ^b3. sed discrepat in haec re a laterculo regum tabulis Ptolemaei adjuncto: quarum codex Laurentianus XXVIII 26 f. 89^r et codex Leidensis gr. 78 tabula posterior f. 65^r

Diocletiano annos regni Κ,	a Philippo ΧΚΖ
Constantio	Α
Constantino magno ΚΘ ΧΞ

ascibant, Leidensis tabula prior f. 55^r haec habet

Διοκλητιανὸς καὶ Κωνσταντίνου(τοῦ) ΚΔ	ΧΔΔ
Κωνσταντίνος	ΚΕ [ΚΘ recte m. rec.] ΧΞ

Stephanus igitur Constantini epocham, usque ad quam annos a Philippo DCXXVII lapsos esse statuit, non ab eo anno repetit, quo ille Augustus est proclamatus (a. d. VIII kal. aug. a. 306), sed a decessu Diocletiani: qui cum kal. mai. a. 305 imperio se abdicasset, annus Philippi DCXXVIII inde ab a. d. VI id. iun. a. 304 currens secundum astronomorum usum successori conlatus est. Caeu tamen Stephanum haec nouasse putas. nam et Maximus monachus (*Διοκλητιανὸς καὶ Κωνσταντίνος* ιβ p. 354 Pet.) et chronicus paschalis scriptor p. 518, 8 conl. p. 510, 18 Diocletiano successorem Constantinium magnum dederunt.

prid. non. nou. a. 617 obseruatam (*τὴν γερουένην*) exemplum dedit, ne hoc quidem impedit quominus intra annum, qui a kal. sept. a. 618 deducitur, Stephanum scripsisse statuamus. Eodem anno etiam Heraclius iniciari arte dignatus tantum profecit ut praecepta capitis XXVIII et sequentis (quamquam hoc caret temporis indicio) ipse litteris mandaret. Frigebant interim astronomiae studia, donec imperator uere anni 623 (ind. XI) ad bellum Persicum profecturus de die pasehali definiendo professorem catholicum conuenit. nihil enim antiquius uir superstitiosus habebat quam ut diem salutiferum eum rite celebraret, quo eum suis (quis sciebat an postremum?) celebrato liberis dimissis castra moturus esset. sic natum est caput XXX. In regiam non rediit Heraclius ante a. 628. ad astronomiam spondeo eum numquam rediisse. hoc elamat liber legitimo titulo prohoemioque et olim et nunc destitutus, quia nobilis patronus curis bellicis auocatus addere illa et librum magnifice ut suum edere iam non curauit. i nunc et pete nobiles amicos.

Ego edere eum librum nolui, etiamsi amica Wilmannsii mei liberalitas copiam dabat. nefas enim mihi uisum est in turbidis riulis studia ponи, dum limpidi fontes bybliotheearum situ obruti iaceant. sed specimina promenda existimauи manu non nimis parca, quibus et Stephani ars et Heraclii inertia et mira opusculi fata cognoscerentur; inerunt etiam quae chronologis usui sint. neque eclogas Vaticanas praetermisi, ne cui fallax species spem maiorem excitet.

Restat ut quibus usus sim exemplorum praesidiis, indicem.

C codex Cantabrigiensis, cuius praesto mihi erat apographon Gottingense (cod. ms. philol. 67) cf. supra p. 34 adn. 2.

D codicis Barocciani [an Cromwelliani?] in cap. XXVIII—XXX lectio a Dodwello edita, cf. supra p. 35.

U codex Vrbinas gr. 80 chartaceus s. XV qui Stephani nisi capitum indicem et capita IV prima (sed quartum non integrum) nihil continet. insunt f. 1 excerpta ex Georgii Pachymeris historia, f. 13^r Theonis de tabulis manualibus libellus coepitus tantum, f. 14—17 Stephani initium, f. 19—28 farrago astronomica (adhibetur a. 1413 p. Chr.), f. 30 Nicetas Seid de paschate, f. 36 Ptolemaei geographia, f. 158—185 et 250 sqq. epistulae Byzantinorum, f. 189^r Demosthenis or. Philippica II, denique Platonis dialogi nouem. Pleraque ego excerpteram: quae praetermissem, benivolentissime suppleuit CAROLVS ROBERTVS nunc professor Berolinensis.

V codex Vaticanus gr. 304 chartaceus s. XV. continet f. 1 Theodori Prodromi paraphrasin analyticorum posteriorum, f. 25^r tractatus mathematici exitum, f. 25^v Theonis in Ptolemaei syntaxin commentarium, f. 77^r Diophanti arithmeticā, f. 122^r Theonis de tabulis Ptolemaei ad Epiphanium libellum, f. 135^r [Stephani] de eisdem librum, f. 171^r ignoti scriptoris de eisdem tabulis commentarium (in margine adnotatur ἐτέρον ἔξιγγη-τοῦ εἰς τὸν προσχέδιον κανόνας, constat XIII capitibus, quorum primum est Πῶς αἱ καιρίαι ὥραι ὀφεῖλονται μεταβληθῆναι διὰ μᾶς μεδόδον πρὸς τὰς ἐν ἀλεξανδρείᾳ με-σημβριας καὶ πρὸς ισημεριας ὥρας καὶ πρὸς ὅμαλὰ νυχθήμερα), f. 176^r Ioannis Alexandrini de usu astrolabii, denique f. 181^r—252 tabulas Ptolemaei. ex hoc indicem et capita I—III. XXVIII sqq. mea caussa contulit CAROLVS ROBERTVS.

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ

διασάφησις ἐξ οἰκείων ἐποδειγμάτων τῆς τῶν προχειρών κανόνων ἐφόδου τοῦ Θέωνος.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ
α Όσα δεῖ προειδέρω τοὺς ἀρχο-
μένους τοῦ κανόνος.

β Περὶ τῶν πέντε κεφαλαίων τῆς κατὰ μῆκος ἡλίου τοῦ νομίμου.
καὶ σελήνης καὶ τῶν πέντε πλανημένων ψηφηφορίας.

γ Περὶ τῆς τῶν ὁρῶν διακρίσεως.

δ Περὶ τῆς τοῦ ἡλίου ψηφηφορίας.

ε Περὶ ὄφοσκόπου.

ζ Περὶ μεσουφαρήματος.

η Περὶ τῆς κατὰ μῆκος τῆς σελήνης ψηφηφορίας.

η Περὶ τῆς διορθώσεως τῶν κανόνων ἡλίου καὶ σελήνης.

θ Περὶ τοῦ λοξώσεως.

ι Περὶ τῆς κατὰ πλάτος τῆς σελήνης ἀποστάσεως. ιι ψηφηφορίας.

ιι Περὶ τῆς τῶν ἔκλειπτικῶν συνθέσμων ψηφη-
φορίας, ἵνα τοῦ ἀναβιβάζοντος καὶ τοῦ καταβιβάζοντος.

ιιι Περὶ συνόδων καὶ πανσελήνων.

ιιιι Λιάρκους ὁρῶν τῆς ἀκμοῦ τοῦ πανσελήνου.

ιιιιι Περὶ τῶν τῆς σελήνης παραλλάξεων.

ιιιιι Περὶ τῆς ἔκλειψεως τῆς σελήνης καὶ προσεγε-
σεως αἵτης.

ιιιιι Περὶ τῆς καθ' ἐκαπτον χρόνον τῆς ἔκλειψεως
τῶν ἴσημερανῶν ὁρῶν εἰς καιρικὰς διακρίσεως καὶ περὶ

τῆς σελήνης προσεγέσεων.

ιιιιι Περὶ τοῦ ἡλίου ἔκλειψεων.

ιη Περὶ τῶν τοῦ ἡλίου προσανέσεων.

ιιη Περὶ τῆς κατὰ μῆκος ψηφηφορίας τῶν ἐ πλα-
νηγομένων ἀφθιμῶν τῶν ἐ πλανημένων.

ιιι Περὶ τῆς τοῦ διορθώσεως τῶν διὰ μέσου τῶν
ζωδίων κύκλων ἀποστάσεως τῶν ἐ πλανημένων ψηφη-
φορίας.

ιιii Περὶ τῶν κανόνων τῶν προεγνω-
μένων ἀνεμον ἀναβάσεως καὶ καταβάσεως, καὶ βαθμῶν
σελήνης.

ιiiii Περὶ τῆς τοῦ στηριγμῶν τῶν ἐ πλανημένων

ιiiiiii Περὶ φάσεων τῶν ἐ πλανημένων.

ιiiiiiiii Περὶ τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων ἐποχῆς.

ιiiiiiiiiii Περὶ τοῦ γρῦπαι ποίῳ τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων
συνεγγίζει ἐν οἰωνῆποτε χρόνῳ δὲ ἥλιος ἢ ἡ σελήνη ἢ
εἰς τῶν πέντε πλανημένων.

ιiiiiiiiiiiii Κατέχηται τὸν δύο κανονίων τοῦ τοῦ ἡλίου ἀπὸ¹
μεσημβρίας καὶ τοῦ ἔξαρματος τοῦ πόλου καὶ τῆς ἐπερ-
οχῆς τῶν ὁρῶν.

ιiiiiiiiiiiiiii Κατέχηται τὸν δύο κανονίων τοῦ τοῦ ἡλίου
μεσημβρίας καὶ τοῦ ἔξαρματος τοῦ πόλου καὶ τῆς ἐπερ-
οχῆς τῶν ὁρῶν.

1—2 titulum U testatur solus, cf. p. 34 || 3 εἰρην. numeros capitum adscribit C solus | Κεφάλαια U : om CV || 4 κανόνος. Περὶ τῆς τοῦ ἡλίου ψηφηφορίας U || 5 ἡλίου καὶ σελήνης καὶ om U || 6 ψηφηφορίας CV constanter ut ψηφη-
φορίας; U sed cf. p. 42*3 || 8 δ περὶ . . . ψηφ. C : om UV sed cf. ad u. 4 | 15 caput decimum a nono non separat
ideoque reliquos numeros uno minores dat C | alterum τῆς] καὶ C || 17 τοῦ ante καταβ. om V | 18 καὶ πανσελήνων]
ἡλίου καὶ σελήνης U | 19 ὁρῶν] τῶν ὁρῶν U | ἀτυποῦσα U | 21 καὶ τῶν προσανέσεων U || 24 διακρίσεις CV || 26 τοῦ om V

3 προσεγέσεων V || 6 τῆς om V | ἐκ τοῦ] ἰσχεντον C || 8 μέσου CV : μέσων U || 12 ἡ καταβάσεως C | βαθμοῦ
U || 18 ἀστέρων om V || 19 συνεγγίζειν V | ὁ πρῶτος ἥλιος om C | ἡ ἡ C : καὶ ἡ UV || 21 κανόνων C || 22 ἴσημερας U ||
25 πλούτος; V || 26 καὶ ποιῶν C | διατεξουν V δισεκτον U διατεξικόν C

καὶ Ἀπόδειξ τίνος γάρ ζητοῦντες τοῦ παρ' ἡμεῶν ἐστι τεῖχος τετάρτου, κατὰ δὲ Ἀλγυντίους τεῖχος Λεξανθρεύσι μηνὸς τὴν ποσταίαν ἡμέραν εἰρεῖν τρεῖς μόνον.
ἡμέρας πρὸ τοῦ σεπτεμβρίου πέθεμεν.

*λ. Μέθοδος δι' ἣς τὸ πάσχα εὑρίσκεται κατὰ τὴν
ἐκκλησιαστικὴν παραδόσιν.*

*α Θου δεῖ προειθέναι τοὺς ἀρχομένους
τοῦ κανόνος.*

Ὥα η σύστασις τῶν κανόνων γέγονεν ἐν τῇ κατ' Αἰγυπτον Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ τοῦ ποώπου ἔτους τῆς βασιλείας Φιλίππου τοῦ μετὰ Ἀλεξανδρον τὸν κτίστηρ, κατ' Αἰγυπτίον θάθ ἀ, πληρωθείσης ἐκτῆς ὥραις ἡμερινῆς καὶ ἀρχομένης ἐβδόμητος ὡς πρὸς τὸν δι' Ἀλεξανδρείας μεσημβρινόν.

*'On καὶ Αἰγυπτίονς καὶ Ἀλεξανδρεῖς οἱ μῆνες
οὗται κατονομάζονται· Θώἄθ φασι ἀθέος χοιάκ τεβλί 15
μεχείρ φαμενῶθ φαμουνθί παχών παντὶ ἐπιφί μεσοφί
ἐπαγγόμενος, καὶ ἔστι παρ' Ἀλεξανδρεῖσιν δὲ θώἄθ δὲ
παρὰ Ρωμαίοις σεπτέμβριος, δὲ φασι δεκάβριος, δὲ ἀπόδη
τοφέμβριος, δὲ χοιάκ δεκέμβριος, δὲ τεβλί ιανουαρίος, δὲ
μεχείρ φενοφονάριος, δὲ φαμενῶθ μάρτιος, δὲ φαμουνθί 20
ἀπρίλλιος, δὲ παχών μάϊος, δὲ παντὶ Ιούνιος, δὲ ἐπιφί^τ Ιούλιος, δὲ μεσοφί αὔγουστος. τὴν δὲ εἰρησει τῶν καὶ
Αἰγυπτίονς μηνῶν ἔξει δοσιμεν.*

Τα καπή Ρομαιών και Αρεξηγόδεις ὁ ἀγαυτός

ἥμερῶν ἐστι τῆς τελίστου, κατὰ δὲ Αἰγαντίους τῆς μόνον.

'On κατόπιν καλοῦμεν τὴν οἰανθήποτε πραγματείαν, καν πλειόνων τυγχάνῃ πτυχίων· στίχον δὲ τὸν κατὰ τὸ κοινὸν ἔδος ὄνομαζόμενον στίχον ἀπὸ ἀριστεῶν ἐπὶ δεξιὰ ἀναγινωσκόμενον· σελίδιον δὲ τὸ ἀπὸ πᾶν ἄταθεν ἀναγινωσκόμενον ἐπὶ τὰ κάω.

Ὥποι ὁ ζωδιακὸς κύκλος διαιρεῖται εἰς μέρη ἢ·
καὶ οὐ ταῦτα διδίκιμον καρφίτων λέοντα παρθένον ἔνγον
σκοπείον τυπότητα αἰγακέθωτα ἐδρούσοντα λυθήνα.

Ὥοι πόμενοι ζώδια καλεῖται τὰ ἀπὸ κριοῦ ἐπὶ πιέζον καὶ διδύμους καὶ ἔξης, προσγυνίμετα δὲ τὸ ἀναπαλυ τὰ ἀπὸ κριοῦ ἐπὶ ἰχθύας καὶ ἴδρυσον.

*Ὥν ἐποχῇ ἔστιν ἡ μοῖρα ἡ καταλυμβάνεται ὁ
ῆμος καὶ ὁ σελήνη καὶ ἐξιστος τῶν πλανητῶν· εἰού
οὐτι κατὰ ταῦτα· Φαιών [ἔ καὶ Κρίνος Ή], Φαέθων
[ἔ καὶ Ζεύς Ή], Πηνόδεις [ὅ καὶ Ἀργες δ̄], Ἡλιος,
Φωσφόρος [ἥ καὶ Ἀφροδίτη ♀], Στῖλβων [ὁ Ἐρμῆς ♀],
Σελήνην [Ἥ].*

Ὅπερ ἔκαστον ζῷδιον διαιρεῖται εἰς λόγον, ἀλλὰ λοῦνται μοῖσα.

"Οὐ η̄ μοῖσα διαιρεῖται εἰς ἔ μέοη, ἀ καλοῦνται ποιῶται λεπτά, καὶ τὸ ποιῶν λεπτὸν διαιρεῖται εἰς ἔ πάλιγ, ἀ καλοῦνται δεύτερα λεπτά· πλέον δὲ τῶν δευ-

24 margo U f. 14^v ab eadem manu scripta haec exhibet
σχόλια. Τῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐτῶν ἀφελῶν
εποτὲ ζεῖσι τὰ ἐνταριμένατα ἔτη εἰς τὸν ζητούμενον χρόνον
ἀπὸ τῆς μονῆς Φιλίππων.

*'Απὸ κτίσεως κόσμου μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ μεγάλου Κον-
σταντίνου ἦτη εἰωβ· ἵψελε ἐκ τῶν εἰωβ ἑταῖρη ἦτη εσπε,
λοιπὰ ἔτη γχ.*

1 οὐ C | πορ] περὶ V || 2 τιμοτέαν C || 3 σεπτέμβριον cf. ad l. 18 | τιθέαν V || 4 λ] καὶ C | τὴν ομ C || 6 numerum capitum om UV rubricam om V || 8 τῇ om C || 10 τοῦ ante μετὰ om CVU || 11 ἡώθῃ ὥρας ἡμερινῆς ἡώθ U eisdem eteribus posteriore loco non omissis | ὥρας ἱσημερινῆς C || 12 πόδις τὸ V | δι? U : om CV || 18 αεπτέμβριος C σεπτέμβριος U constanter uterque, αεπτέμβριος V | ante ὀκτώβδυος τοέμβριος δεκέμβριος et 22 αἴγουστος articulum ὁ addit U || 19 ὁ τυψὶ . . . 22 τούτος om U | ταυρούνιος V

1 τετράγονον libri nota solita δ^υ indicant | καὶ ἀγνωτίους δὲ U | τ^ε ημερῶν τ^ε CV || 5 κατὰ καινὸν C || 7 ἐπὶ τὸ CV || 9 καρκίνον καὶ λεοπτ^α U || 10 ασποπτ^α καὶ τεστήν U | νῦν. καὶ τυθίας U || 12 ἔτης V τρέψης U ἔτης, ὄμοιος εἰς τὰ ἐπὶ ἔτης ζωδία C cf. Theo p. 29 Halmae καὶ ἐπέτης ὄμοιος | δὲ τὸ CV : δὲ τὰ U ut nonnulli Theonis libri || 13 τὰ inserui. fort. huic reuocandum quod 1. 12 perperam C exhibet τὰ ἐπέτης ζωδία || 15 πλανητών CV : ἐπλανητών U || 16—19 glossemata et signa addit U solus || 23 διαιρέσται . . . 24 λεπτό] διαιρ. πάλιν εἰς δεύτερα ξ U || 24 τῶν om C

τέοντα λεπτών παραλαμβάνειν ἐν τῷ προχείρῳ κανόνι
οὐκ ἀναγκαῖον.

Οἱ μοῖδαι ἐπὶ μοῖδας πολλαπλασιαζόμεναι μοῖδας
ποιοῦσαι, μοῖδαι δὲ ἐπὶ πρῶται λεπτὰ ποιοῦσαι πρῶται
λεπτά, ἀπερ ὅσα μὲν μεφίζονται παρὰ τὸν ξ., γίνονται 5 εύδοξίᾳ θεοῦ ἡμετέρους βασιλείας ἐπὶ Θμῆ, ποιεόνται
μοῖδαι, καὶ τὰ ὡς εἰκός πολλαπλασιαζόμεναι μένονται λεπτά
πρῶται, μοῖδαι δὲ ἐπὶ δεύτεραι λεπτὰ πολλαπλασιαζό-
μεναι ποιοῦσαι δεύτεραι λεπτά· ἀπερ ὅσα μὲν μεφίζονται
παρὰ τὸν ξ., ποιοῦσαι πρῶται λεπτά, καὶ τὰ ὡς εἰκός
ὑπολημπανόμεναι μένονται δεύτεραι λεπτά. ἐφ' ὁ γάρ ἄν 10 πολλαπλασιαζόη ἡ μοῖδα, φυλάττει ἐκεῖνο τὸ εἶδος
ἐφ' ὁ πολλαπλασιαζεῖται· τοντόντων καὶ ἐπὶ μοῖδας, μοῖδας
φυλάττει, καὶ ἐπὶ πρῶται λεπτά, ποιεὶ πρῶται, καὶ ἐπὶ²⁰
δεύτεραι, δεύτεραι, πρῶται δὲ λεπτά ἐπὶ πρῶται πολλα-
πλασιαζόμεναι δεύτεραι ποιεῖ λεπτά· ἀπερ ὅσα μὲν μεφί-
ζονται παρὰ τὸν ξ., γίνονται πρῶται λεπτά, καὶ τὰ ὡς
εἰκός ἀπομένονται μένονται δεύτεραι λεπτά. πρῶται δὲ
λεπτὰ ἐπὶ δεύτεραι πολλαπλασιαζόμεναι τρίται ποιεῖ-
ἀπερ ὅσα μὲν μεφίζονται παρὰ τὸν ξ., γίνονται δεύτεραι
λεπτά, καὶ τὰ ὡς εἰκός υπολημπανόμεναι μένονται τρίται
λεπτά· οὐ γάρ ἡ τάξις ὡς ἐπὶ τοῖς μοῖδαις ἐφυλάχθη
καὶ ἐπὶ τοῖς λεπτοῖς.

Οἱ ἡ μία ἡμερινὴ ὥρα καὶ ἡ μία νυκτερινὴ ἡμέ-
ραντον εἰσὶ λ., ὥστε συνάγειν τὰς καὶ ὥρας τὸν νυκτερι-
μέραν χρόνους τούς.

β Περὶ τῶν ἐ κεφαλαίων τῆς κατὰ μῆκος
ἡλίου καὶ σελήνης καὶ τῶν ἐ πλανωμένων
ψηφηφορίας.

Ἐπειδὴ ἔσπειρ ἐκ χρόνου πνὸς καὶ τόπου τὴν
ἀστρῶν κίνησιν ἀριθμεῖν, ὡρίσθη ὑπὸ Κλανδίου Πτο- 30
λεμίου τὸν γράμματος περὶ τῆς τῶν ἀστέρων κινήσεως
καὶ ψήφως ταύτην παραδόντος ἐκ τοῦ πρώτου ἔτους

τῆς βασιλείας Φιλίππου, ὃς ἐν τοῖς πρόλαμψιον μένονται
χοησίμοις εἰς τὸν πρόχειρον κανόνα διεξήλθομεν· ὃς
εἴναι ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους Φιλίππου μέχρι τῆς ἐπι-
σταμένης ἐβδόμητος ἐπινεμήσεως τοῦ ἐνάτου ἔτους τῆς
εύδοξίᾳ θεοῦ ἡμετέρους βασιλείας ἐπὶ Θμῆ, ποιεόνται
ἀπὸ τοῦ χρόνου αὐτοῦ Φιλίππου μέχρι τοῦ πρώτου
ἔτους τῆς βασιλείας Κωνσταντίου τοῦ μεγάλου τοῦ τῆς
θείας λήξεως ἐπὶ γκάζη, καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς Κωνσταν-
τίου μέχρι τῆς ἐπισταμένης ἐβδόμητος ἐπινεμήσεως ἐπὶ²⁰
τοῦ δέ σον οὐν ἐπεξελεῖν τὸν Θμῆ ἐπὸν τὰς εἰκοσιπεν-
ταετηρίδας, καὶ ὅσα μὲν ἐπὶ μετοῦνται διὰ εἰκοσιπεν-
ταετηρίδων, ἀπογράψασθαι αὐτὰ μετὰ προσθήκης
ἐπανιοῦ ἐνὸς ἐπὶ εἰκοσιπεντετηρίδων καὶ τὰ λοιπὰ
ἀπογράψασθαι ἐπὶ ἀπλᾶ· διὰ τοῦτο δὲ δέ σον μετὰ προσ-
πλασιαζόμεναι δεύτεραι ποιεῖ λεπτά· ταῦτα εἰκο-
σιπεντετηρίδων διὰ τὸ τῷ πρώτῳ ἐπανιοῦ τῆς βασιλείας
Φιλίππου μὴ παρακείσθαι κίνημα πεπληρωμένου ἔτους
ἐπὶ ἐνὸς τῶν ξ., ἡλίου τε καὶ σελήνης καὶ τῶν ἐ πλα-
νωμένων, εἰ μὴ τὸ ἀπὸ τοῦ οἰκείου ἀπογείου μέχρι²⁵
τῆς εἴρεθείσης ἐκάστου ἐποχῆς κατὰ τὸν ὄφισθέντα
αὐτῷ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς Φιλίππου βασιλείας χρόνου.
τὰ οὖν Θμῆ ἐπῃ γίνονται εἰκοσιπεντετηρίδων ἐπὶ Θμῆ·
αὐτὸν γάρ τὸ πρώτου ἔτους Φιλίππου πρῶτον ἐν τοῖς
κανόναις ἐγκείπεται· καὶ εἰδὼς οὕτως ἡ πρώτη εἰκοσιπεν-
ταετηρίδας ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἔτους ἀρξαμένη· καὶ τὸ
πρώτον οὖν ἔτος ἀπλήρωτον ὃν σύγκειται τῇ πρώτῃ
εἰκοσιπεντετηρίδι, ὡς εἴναι τὴν εἰκοσιπεντετηρίδα τὴν
πρώτην μετ' αὐτοῦ τοῦ πρώτου ἔτους καὶ διῆτην, καὶ

5 scholion margini C adscriptum ἔστιν οὖν τὸ πρῶ-
τον ἔτος Φιλίππου τὸ ἀπὸ κτίστεως κόσμου ἥρτε.

6 et 10 υπολημπανόμεναι C || 7 ὅ V : δὲ CU | ἐπὶ λεπτὰ δεύτεραι ποιεῖ δεύτεραι C || 15 λεπτά om U || 17 πρῶται δὲ . . . 22 λεπτοῖς CV : καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὄμοιος U || 19 ἐπὶ τὸν C || 26 numerum capitis solus C seruat, rubricam om V || 29 ἔστιν C || 30 ἀστρῶν V ἀστρῶν C : τῶν ἀστέρων U || 31 τῆς om C || 31 ὡς] ὡς καὶ C. cf. p. 39^a9

2 διήλθομεν U || 4 ἐβδόμητος om C | ἐπινεμήσεως εἰτ¹ οὖν ἴνδετον τοῦ U | ἴντατον U ἢ C || 6 μέχρι τοῦ] μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ U || 7 βασιλείας τοῦ (articulum om C) μεγάλου κυριοῦ, τοῦ τῆς CV. similiter ab Heraclio imp. Iustinianus ὁ τῆς θείας aut εὐσεβοῦς λήξεως vocatur in Zachariæ iure graeco rom. t. III p. 41 et 35 || 8 τῆς ἀρχῆς om CV || 9 μέχρι] τοῦ μεγάλου μέχρι U | ἐβδόμητος om C || 10 ἐπεξελθεῖν V | εἰκοσιπεντετηρίδας U et nunc et semper || 11 μετρ. διακοσιπεντετηρίδων C || 13 ante ἐτη hiatum indicare uidetur C | καὶ τὰ . . . 15 εἰκοσιπεντετηρίδων om C || 21 ἀρχῆς τοῦ φιλίππου CV || 25 ἀστημενη C || 28 πρῶτου ἔτους ex πρώτου corr V^b

ἀπομένονται ἐξ αὐτῶν τὸν Θμβρ ἐπειν ἀπλᾶ ἵσταται γάρ ἐπὶ τῆς γίνονται ἐπη Πόκε. σύγκειται οὖν τούτοις, ὃς εἰρηται, καὶ τὸ πρῶτον ἐπεις τῆς Φιλίππου βασιλείας· καὶ γίνονται, ὃς εἰρηται, τὰ τῶν εἰκοσιπενταετηρίδων Πόκε καὶ δηλορότα τὰ ἵσταται ἀπλᾶ ἐπη πεπληρωθέντα τὰ πιαντα ἀπλᾶ ἐπη εἰς εἰκοσιπενταετηρίδα, ἔκαστον ἑπεισερχόμενον ὀφείλει εἰς τὰ ἀπλᾶ ἐπη προστίθεσθαι· ὅταν δὲ πληρωθῶσι τὰ καὶ ἀρχήται τὸ καὶ ἐπεις, προστίθεται μὲν μία εἰκοσιπενταετηρίδας ταῖς προσαπογεγραμμέναις εἰκοσιπενταετηρίσι, τὰ δὲ κεφάλαιον τῶν ἀπλῶν ἐπειν ἀρχήται τῷ ἐπαντῷ ἐκείνῳ διὰ τὸ αὐτὸν τὸ καὶ ἐπεις συγκειθα ταῖς εἰκοσιπενταετηρίσι καὶ μὴ ἀπομένειν τοτε ἀπλῶν ἐπεις· ὅταν δὲ πληρωθῶσι τὰ καὶ ἐπη καὶ ἀρχήται τὸ καὶ ἐπεις, τότε μὲν ἀπογράψειν εἰς τὰς εἰκοσιπενταετηρίδας τὰς προλαβούσας τὸ καὶ ἐπη, τὸ δὲ ἐν ἐπεις εἰς τὸ τῶν ἀπλῶν ἐπαντὸν κεφάλαιον. Καὶ οὕτω μὲν ἡ ἀρχὴ τὸν χρόνον δεδήλωται, δη τὸν πώτον ἐπεις ἀπάρχει Φιλίππου, καὶ πῶς αἱ τε εἰκοσιπενταετηρίδες λαμβάνονται καὶ τὰ ἀπλᾶ ἐπη. δὲ τόπος ἀριστηθῇ παρὰ τοῦ αὐτοῦ Πτολεμαίου ἀπὸ πέμπτης ἡμισείας μοίρας τοῦ ὄπον τῶν διδέμων· καὶ αὐτὴν γὰρ τὴν πέμπτην ἡμισείαν μοίραν ὁ ἥπλος ἀπογειότατος γίνεται. καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ ἥπλον· ἐπὶ δὲ σελήνης καὶ τῶν επιλαντιμένων ἐξῆς δηλωθήσοται.

Δέον δὲ καὶ τοῦτο εἰδέναι, ὃς οἱ μὲν Ρωμαῖοι καὶ Ἀλεξανδρεῖς ἔκαστον ἐπεις ὃς εἰρηται τέστε πετάστον ἡμέραν ἀριθμούσαι, οἱ δὲ Αἰγύπται τέστε· διὰ προσπερθεμένον καὶ ἔκαστον ἐπεις τοῦ πετάστον οἱ Ρωμαῖοι

καὶ Ἀλεξανδρεῖς εἰς τέσσαρα ἐπη μίαν ἡμέραν ὑστεροῦσαι, οἱ δὲ Αἰγύπται τὴν αὐτήν μίαν ἡμέραν προλαμβάνονται· εἰς δὲ αὐτῆς ἐπη ποιοῦσιν ἡμέρας τέστε τούτους ἐπαντὸν Αἰγύπτιον ἔνα. ἐγένετο οὖν ἡ τοιαύτη τῶν χρόνων ἀποκατάστασις, ὅπει ἄμα Ρωμαίονς καὶ Αἰγύπτίοντος ἀρχαδημα τοῦ ἐπαντοῦ, ἐπὶ τῷ πέμπτον ἐπεις τῆς Αἰγύπτου Καισαρίας βασιλείας, ὃς δῆλον ἔνα ἐπαντὸν ὀλόκληρον πληρωθῆναι ἐκ τῶν πετασηρίδων ἔνας τότε, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐκτοντος εἰπεις Αἰγύπτίοντος τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐπαντοῦ κοινῶς λαβεῖν τοὺς τε Ρωμαίονς ὃς εἰρηται καὶ τοὺς Αἰγύπτίοντος, ἀπὸ γοῦν τοῦ ἐκτοντος Αἰγύπτίοντος μέχρι τῆς ἀρχῆς τῆς βασιλείας Καισαρίαντον τοῦ μεγάλου ὑπάρχονται ἐπη ταχη, καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν χρόνων τῆς βασιλείας Καισαρίαντον μέχρι τῆς ἐπισταμένης ἑβδόμης ἐπινεμήσεως ἐπη πε, ὃς εἶναι ὅμοι γῆγ. καὶ δῆλον ἔστω ὅπει πῶν ἐπαντὸν τούτων τὰς πετασηρίδας προσέλαβον οἱ Αἰγύπται τούτους ἡμέρας φε. τειράκις γὰρ φε γίνονται ἐπη γη, καὶ ἀπομένονται τοῖα ἐπη, ἀπερούν παραλαμβάνομεν εἰς τὴν ψῆφον, μέχρι οὗ πληρωθῶσι τὴν δ καὶ ποιήσωσι μίαν πετασηρίδα· εἴτε γὰρ ἐπη ἐπεις ἀπομένει εἴτε δύο εἴτε τοῖα μετὰ τὰς πετασηρίδας, οὐ παραλαμβάνεται ἐν τῷ μερισμῷ, ὃς εἰρηται, ὃς μὴ ὄντος ἀναγκαίου καθ' ἔκαστον ἐπαντὸν κατὰ Ρωμαίον τὸ τέταρτον τοῦ μέρος τῆς ἡμέρας προστίθεσθαι, ἔνας ἀπὸ πληρωθῶσι τὰ δ ἐπη καὶ ἀποτελεσθῇ ἡμέρᾳ ὀλόκληρος ἡ ὀφείλονται προστεθῆναι ταῖς πετασηρίδαις.

Δέον οὖν γνῶνται πρῶτον τὸν μῆνα τὸν παρὰ Ρωμαίοις, ἐποίος μὴν παρὰ Ἀλεξανδρεῖσιν ὑπάρχει, οὕτω τε

1—2 καὶ γὰρ ἐπη Λῆ ΣΥ || 3 κατὰ τὸ Β | τῆς βασιλείας φελέππου ΣΥ || 4 ὃς εἰρηται ομ C | τὰ... 5 καὶ U : Πόκε
ἐπη τὰ (art. ομ C) τῶν εἰκοσιπενταετηρίδων καὶ ΣΥ || 5 δηλορότα... 6 ὑπάρχουσι τὰ ἀπομένοντα ἐπη ἵσ
ἀπλᾶ ἐπη C || 8 προτίθεσθαι C | ὅπει libri || 9 ἀρχήται libri || 10 ταῖς ἀπογεγραμμέναις C || 12 διὰ τὸ συγκεῖσθαι τὸ κα
ἐπεις ταῖς C || 14 et 17 ἀπλῶν V || 15 εἰς τὰς εἰκοσιπενταετηρίδας τὰ (ομ. τὰς προλαβούσες) V¹ εἰς τὰς προλαβούσας
εἰκοσιπ. τὰ V² C || 21 πέμπτης καὶ ἡμισείας U || 27 ἐπεις ἔκαστον U || 28 αἰγύπτιοι τέστε μόρον U

2 μέν ομ C | προσλαμβ. libri || 3 ποιοῦσιν ἡμέρας U : ἡμέρας V ἡμέρας ποιοῦσι C || 5 τῶν χρόνων suppleuit V² ||
5 et 10 Ρωμαίον] Ἀλεξανδρεῖς dico oportuit || 6 ἐπὶ πέμπτου ἐπεις αὐγούστου ὃς ceteris omissis ΣΥ || 9 ἀπὸ] αὐτὸ C || 10 κοινὴν C. cf. Theo p. 30 ἄμα ποιοῦσιν — τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐπαντοῦ || 11 ἐπη τοῦ οὖν ἐκτοντος ΣΥ || 13 τοῦ μεγάλου
ομ V, ante Καισαρ. traeicet C || 15 ἐπη ομ C || 16 εἶται] εἰρηται ΣΥ || 17 προσέλαβον libri | τοτέστοι] ἤτοι U || 19
τοτά] καὶ τοτα U || 20 τὸν] τὸν V | μέχρι C : μέχρις UV | ποιήσουσι V || 21 ἀπομένοι U || 24 κατ' UV || 25 ἔνας οὐν ΣΥ :
ἔνας U || 28 οὐν suppleuit V²

ὅποιος μὴν καὶ Ἀιγυπτίους ἐστὶ διὰ τὸ πρός Αἰγυπτίους μῆνας ἐκπίθεσθαι τοὺς κανόνας, καὶ εἴδ’ οὕτως εἴρειν τὸν ἥμιον πρὸ τῆς τῶν ἀλλων ψηφιφροφίας, σελήνης φρεάτι καὶ πόσῳ ἐπλανιμένων, ἐν ποιῷ οἶκῳ ἐστὶ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου καὶ πόσων μοιάζων καὶ πόσων λεπτών. Ορίσουμεν οὖν τὴν ἡμέραν [τοιτέστι] δεκάτην τοῦ παρὰ Ρωμαίους ἀποιλλίου τῆς ἐπισταμένης ἐβδόμητος ἐπινεμήσωσ. ἡ δεκάτη δὲ τοῦ ἀποιλλίου ἐπάρχει τὸν παρ’ Ἀλεξανδρεῖνος ὄντομαζομένου φαρμονθί. γινόσκεται δὲ πᾶς ἔχει δὲ παρ’ Ἀλεξανδρεῖνος φαρμονθί τοῦ πεντεκαιδεκάτην, διὰν ἔχει δὲ παρὰ Ρωμαίους ἀποιλλίος δεκάτην, πάντῳ τῷ τόπῳ· δέοντας ἀπ’ ἀρχῆς σεπτεμβρίουν ψηφιφροφίας τοὺς μῆνας τοῦ ὄντομαζομένου παρ’ Αἰγυπτίους καὶ παρ’ Ἀλεξανδρεῖνος θεῶν, διότι δὲ πρῶτος μὴν παρ’ ἀμφοτέρους θεῶν ὄντομάζεται, ἀφ’ οὐ τὴν ἀρχὴν ^{τοῦ} ἐπινεμήσων παραλαμβάνειν εἰώθασι· καὶ προστίθεσθαι τρεῖς ἡμέρας καὶ οὕτως ἀρχεσθαι τοῦ σεπτεμβρίουν μηρὸς· καὶ δοις μῆνες εὑρεθῶσι πατὴν Ρωμαίους ἔχοντες ἀπὸ λακαρίας, τὴν περισσὴν μίαν ἡμέραν δέοντας προσθεῖναι ταῖς τρισὶ ταῖς πρὸ τοῦ σεπτεμβρίουν ταχθείσας διὰ τὸ παρ’ Αἰγυπτίους καὶ Ἀλεξανδρεῖνος τοὺς μῆνας ἀπὸ λακαρίας ἔχειν, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος. δέοντας οὖν τὴν μίαν τοῦ ὄντομαζομένου προσθεῖναι ταῖς τρισὶ ταῖς πρὸ τοῦ σεπτεμβρίουν ταχθείσας καὶ τὴν μίαν τοῦ δεκεμβρίουν καὶ τὴν μίαν τοῦ Ιανουαρίου ^{τοῦ} δεκάτην τοῦ παντας αὐτοὺς ἀπὸ λακαρίας ἔχειν, καὶ εἴδ’ οὕτως ἐπεξελεῖν τὸν παρὰ Ρωμαίους· γίνονται οὖν αἱ τρεῖς αἱ προταχθεῖσαι καὶ τὰ Ρωμαίους· πατὴν μηρὸν τὸν παρὰ λάγης δὲ ἀριθμὸς καὶ εἰς πόσην τῷ μηρὸς ἡ-

ἀριθμὸν ^{τοῦ} εἴτη ὑπὲρ τοῦ φενδοναρίου δέοντα ὑπεξελεῖν τὰς δύο ἡμέρας διὰ τὸ τὸν φενδοναρίου κατὰ Ρωμαίους ἡμέρας ἔχειν καὶ [καὶ μόνον] ἀνεν τὸν λεγομένον δισέξιν· ἀφαιρουμένων δὲ τὸν δύο ἡμερῶν ὑπὲρ τοῦ φενδοναρίου γίνονται ἡμέρα δ. καὶ πάλιν προσπεθεμένης τῆς μᾶς ἡμέρας τῆς περισσῆς τοῦ μαρτίου γίνονται ἡμέραι ε. τούτων οὖν τῶν πέντε προσπεθεμένων τῇ δεκάτῃ ἡμέρᾳ τῇ διοισθείσῃ τὸν ἀποιλλίου μηρὸς γίνεται πεντεκαιδεκάτη τοῦ λεγομένου παρ’ Ἀλεξανδρεῖνος προσθεῖται τὸ δρεῖν φαρμονθί· εἰ μέντοι δισέξιτον ἐσται ἐν τῷ ἐπινεμήσων παρ’ ἔκεινη, οὐ δέοντας προσπεθεμέναι πρὸ τοῦ σεπτεμβρίουν ἀλλὰ δύο, καὶ ἐπὲρ τοῦ φενδοναρίου οὐ δέοντας δύο ἡμέρας ἀφελεῖν ἀλλὰ μίαν διὰ τὸ πρὸ τοῦ δισέξιτον ἐπαντοῦ ἀνὰ τὸν ὄντομαζομένου παρ’ ^{τοῦ} Ἀλεξανδρεῖνος πενθημένου μηρὸς τὸν ἐπαγόμενον ἐξήμερον ἐπιτελεῖν· πληρουμένον γὰρ τὸν ^{τοῦ} μηρὸν ἀπὸ λακαρίας, τοιτέστι τέ, τῷ περισσευοντοῦ ἐ ἡμερῶν ἀλλον μῆτρα ἐπιτελοῦσαι οἱ Ἀλεξανδρεῖς μετὰ τὸν λεγόμενον παρ’ αὐτοῖς μεσυρῷ, οὐ καλοῦσι πενθημένον, παρ’ αὐτοῖς γίνεται. Λέον δὲ τῇ δεκάτῃ ἡμέρᾳ τῷ ἀποιλλίου μηρὸς τῇ διοισθείσῃ, γενομένῃ τοῦ φαρμονθί, προσπεθεμέναι ταῖς ^{τοῦ} ἡμέραις τὸν τετραμετρίδων, τοιτέστι τῶν γιγγαντῶν ἀπὸ τοῦ ἐκτονῶν εἰς τοὺς ἐπινεμήσων, γούστον μέχρι τῆς ἐπισταμένης ἐβδόμηκτης ἐπινεμήσων, καὶ γίνονται ἡμέραι θεοί, καὶ εἴδ’ οὕτως ἐπεξελεῖν τὸν μῆνας ἀπὸ λακαρίας καὶ ιδεῖν, εἰς ποιὸν μῆτρα Αἰγύπτων λάγης δὲ ἀριθμὸς καὶ εἰς πόσην τῷ μηρὸς ἡ-

2 ἐπεσθαι τοὺς libri || 3 ψηφιφροφίας U || 4 ἐν ὁποῖς U || 6 τοιτέστι om C | τὴν δεκάτην U || 7 τοῦ om V || 8 ἐπίσχει τοῦ] ἐστὶ C || 9 παρ’ V : παρὰ CU | φωμαίοις ὄντο. C || 10 πᾶς ἔχει . . . 12 δεκάτην om C | παρὰ ἀλεξ. V || 12 τοῦτο τῷ τόπῳ τούτῳ. C | σεπτεμβρίου U σεπτεμβρίου μηρὸς V || 14 καὶ παρὰ V καὶ C | θεῶν U || 18 μηρὸς om C || 19 ἀλα C : λα καὶ μᾶς UV cf. infra p. 45^a-24. 50^b-16 || ἡμέραν τὴν CV || 20 προσπεθεμέναι C | τοῦ om C || 23 προσθημα τοῖς V || 24 ταχθεῖσαι om C || 25 δεκεμβρίου UV | λαρυγνάρου UV || 26 ἀλα] ἀνὰ C | ἡμέρῶν U : ἡμέρας V ἡμέραν C | τίταν] ἔχειν C || 28 αἱ τρεῖς εἰ τούτων εἰ τὸν ἀριθμὸν om C

1 φενδοναρίου C ut alibi | δέοντας om U | ὑπεξελεῖται V¹ hic et infra || 3 καὶ μόνον ante ἕτεν U: ante ἡμέρας V om C | δισέστον V || 6 τῆς περισσῆς om C || 7 τῶν τῶν πέντε V || 8 ἡμέρας om C || 9 λεγομένον om U | παρὰ V || 10 δισέστον constanter V δισεκτον U | ἔστιν ἐν] ἐστὶ μόνον libri || 11 προσπεθεμέναι τὸν σεπτεμβρίου C || 13 δέοντας om C || 14 πρὸ πληρουμένου U πληρουμένου CV. cf. infra u. 20 et c. 29 p. 50^b-27 | παρὰ V || 15 ἐπαγόμενον cf. p. 39^a-17 : ἐπιλεγόμενον C || 16 ἐπιτελεῖται C : ἀποτελεῖται UV. exspectes ἐπιτελεῖσθαι || 17 περιστενουσῶν C || 20 ἐν] μόνω libri ut supra l. 10 | πρότοις δισεκτον C || 21 παρ’ αὐτῶν UV | ἡμέρας om C || 23 ἡμέρας om C || 24 ἐτῶν τὰς ἀλα libri | ἔκτου UV² ἐκστον C : πέμπτον V¹ || 25 εὐδόμης V ζ U || 28 ποστήρ U ποστήρ τὴν V πόσην C

μέραν. ἀπὸ οὐν τοῦ δριζομένου μηνὸς δέον ψηφίσαι τοὺς γενομένους μῆρας, ὡσπερ καὶ νῦν ἀπὸ τοῦ φαρμουθὶ λ, τοῦ παχῶν λ, τοῦ παύνι λ, τοῦ ἐπιφὶ λ, τοῦ μεσωφὶ λ, δοις ἐστὶν ὁ αὔγουστος· ὑπεξελεῖν δὲ καὶ τὰς ἐπαγομένας εἱ̄μέρας τὰς κειμένας περισσάς εἰς τὴν κ, τὴν ὧδαν ἀπὸ μεσημβρίας τὴν τρίτην τὰς τεἱ̄μέρας· καὶ αὗται γὰρ ἀλλαγόμεναι μῆραν ὄνομάζονται πενθήμερος παρ' Ἀλεξανδρεῖσιν, ὡς εἴησιν· καὶ εἰρίσκονται αἱ τεἱ̄μέραι εἰς τὸν παρ' Ἀιγυπτίους θώδη λιπίπτονος, τοντέστιν εἰς τὸν σεπτέμβριον. τοῦτον τοῖνυν τὸν τρόπον τὸν μῆρα τὸν παρ' Ἀιγυπτίους εἰρίσκοντες ἔχομεν τὰς εἰκοσιπενταετηρίδας, καθὼς προείρηται, Θάξ, τὰ ἐτη τὰ ἀπλᾶ τοῦ, ἐπειπέρ εἰς τὸν θώδη τὸν πρῶτον μῆρα τὸν παρ' Ἀιγυπτίους ὅγδοης ἐπινεμήσως ἔξεπεσεν ὁ ἀριθμός, ἡμέραν τὴν γενομένην καὶ τοῦ θώδη, ὧδαν ἀπὸ μεσημβρίας τρίτην.

[γ] Δέον δὲ εἰδέναι ὅπι αἱ ὥραι οὐτως ὠρίσθησαν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Πτολεμαίου, ὡστε πρώτην εἶναι τὴν ἀπὸ μεσημβρίας πρώτην, τοντέστιν ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου ἐθδύμητη, ἀριθμεῖσθαι δὲ μέχρι τῆς δωδεκάτης εἱ̄ς ὧδας ἡμερινάς· καὶ λοιπὸν αἱ τοῦ τῆς νυκτὸς καὶ εἰδὴς οὐτως αἱ ἄλλαι εἱ̄ς ὥραι ἀφ' ἡλίου ἀνατολῆς τῆς παρελθούσης ἡμέρας ἐπάρχονται, διόπι, ὡς προείρηται, τὴν ἐβδόμητην πρώτην ὥραν ὧδιστε μετὰ μεσημβρίαν.

δ Περὶ τῆς τοῦ ἡλίου ψηφηφορίας.

Τὸν οὖν πέντε κερατίαιν, τοντέστιν τὸν εἰκοσιπενταετηρίδων καὶ τὸν ἀπλῶν ἑπτῶν καὶ τὸν μηνὸς καὶ τῆς ἡμέρας καὶ τὸν ὧδαν τὸν τρόπον τοῦτον ἐκαθεμένων δέον εἰδέναι, ὅτι ὁ αὐτὸς Πτολεμαῖος βιβλίον συνεγράψατο τὸν λεγόμενον Πρόσχειρον καρόνα, ἐν ᾧ παρεπεις πόσας μοίρας δέον προστιθέναι καὶ λεπτὰ δέον προσιθέναι, ὡσαίτως καὶ εἰς τὸν μῆρα καὶ εἰς τὴν ἡμέραν, τοντέστιν εἴτε πρώτην ἡμέραν ἔχει· εἴτε δευτέραν εἴτε τρίτην καὶ ἔος τῷ λ· ὡσαίτως δὲ καὶ εἰς τὸν μεσημβρίαν παρέταξε. τούτων οὖν τῷ προλεχθέντων

οὐτως δύτων δέον ἐστὶν ἐν ὑποδείγματι τὰ εἰօημένα διελθεῖν εἰς τὸ εὐληπτά οὐι τινὰ γενέσθαι. χοὴ τοίνυν γενέσθαι τῶν εἰκοσιπενταετηρίδων ἐτη Θάξ, καὶ τὰ ἀπλᾶ ἐτη τοῦ, καὶ τὸν μῆρα τὸν θὼδη καὶ τὴν ἡμέραν τὰς ἐπαγομένας εἱ̄μέρας τὰς κειμένας περισσάς εἰς τὴν κ, τὴν ὧδαν ἀπὸ μεσημβρίας τὴν τρίτην

* * *

ιβ Περὶ συνόδων καὶ πανσελήνων.

Τῆς ἐκλείψεως τῆς σελήνης ἐν πανσελήνῳ γινομένης καὶ τῆς τοῦ ἡλίου ἐν συνόδῳ δέον ἐπηγήσασθαι τὸν τρόπον, καθ' ὃν γίνεται ἡ καθ' ἐκαστον μῆρα σύνοδος ἡ πανσεληνος· καὶ ἐπειδὴ χρήσιμός εστιν εἰς τὴν τούτων εὑρεσιν ἡ τῶν ἐπακτῶν κατάληψις, δέον πρῶτον τὴν τούτων εὑρεσιν ποιήσασθαι. γίνεται δὲ ἡ τούτων εὑρεσις καὶ τρόπους δύο, ἕνα μὲν οὐτως· λα-

τι βλίντες τὸν ἀπ' ἀρχῆς τῆς Φιλίππου βασιλείας χρόνον μέχρι τοῦ ἐπιζητούμενον χρόνου καὶ τὸν συναγόμενον ἀριθμὸν μεριζοντες παρὰ τὸν τοῦ καὶ τὸν ἐπολειπόμενον ἐλάτιστα τὸν τοῦ πολλαπλασιαζοντες ἐπὶ τὸν ταὶ τῶν γενομένων ἀρμαροῦντες τριακοντάδα ἡ τριακοντάδας, τὸν τοῦ τέχοι πλείστα τὸν λ, τὰ καταλιμπανόμενα λέγομεν ἐπακτῶν εἶναι τῆς σελήνης ἐν τῷ ἐπιζητούμενῳ χρόνῳ. οἷον ἡνὶ νῦν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς Φιλίππου μέχρι τῆς ἐπισταμένης ἐβδόμητης ἐπινεμήσως συνάγονται ἐτη Θαξ· ταῦτα μεριζομεν παρὰ τὸν τοῦ καὶ τὰ καταλιμπανόμενα

ταὶ ἐπὶ τὸν ταὶ πολλαπλασιαζομεν καὶ ἀπὸ τῶν γενομένων ὅκα ἐκβάλλομεν τριακοντάδας δ καὶ τὴν λοιπὴν μονάδα λέγομεν ἐπακτήν εἶναι. καθ' ἐτεφορ δὲ τρόπον ἡ τῶν ἐπακτῶν τῆς σελήνης κατάληψις γίνεται διὰ τῶν συναγομένων ἐπὶν ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς βασιλείας τοῦ τῆς θείας ληξεως Κωνσταντίου, τοῦ προσιθημένου τρόπου φυλαττούμενον· οἷον ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τοῦ τῆς θείας ληξεως Κωνσταντίου συναγόμενοι χρόνοι εἰσὶ τέ μέχρι τῆς ἐπισταμένης ἐβδόμητης ἐπινεμήσως, ταῦτα τὰ τε ἐτη μεριζομεν παρὰ τὸν τοῦ καὶ τὰ ὑπομένων ὅκα ἐκβάλλοντες τριακοντάδας δ ὡσαύτως τὴν ὑπο-

4 ἐστὶν ὁ om C, ὁ om V | δὲ om C || 7 ὄνομάζεται εἰ παρὰ UV || 11 ἔχομεν 13 δύδοης in marg. V² || 12 τὰ utrumque om C || 15 ὧδες — γ C || 16 numerum capitinis adieci || 17 ὑπὸ παρὰ U || 24 sequentia ex c. δ et iβ ex solo C dedi || 32 εἰσπληστιν C

2 πανσεληνεῖν C || 4 τὰς ἡμέρας τὰς C || 5 τὰς ὧδας ἀπὸ μ. τὰς τρεῖς C || 7 apographi Gottingensis p. 21 sqq. || 15 τῆς] τοῦ C || 24 μεριζόμενα C || 25 πολλαπλασιαζόμενα C || 34 μεριζόμενα C

λιμπανομένην μονίδα φήσουμεν ἐπακτήν εἶναι τῆς σε-
λήνης. εἰ δὲ καὶ τὸν πρώτον ἡ τὸν δεύτερον τρόπον
μεριζόμενος ὁ ἀριθμὸς παρὰ τὸν ίσθ εἰς τὸν ίσθ ἀπο-
τίσῃ, φήσουμεν τὸ τοιοῦτον ἕτος ἀνέπακτον εἶναι. ἔχοντες
οὖν διὰ τούτων τὸν τρόπον τὰς καθ' ἔκαστον ἕτος ⁵
εἰναιακομένας ἐπακτίας τῆς σελήνης εἰς βουλούμεθα χωρὶς
μεριζοῦν τὸν ἐπισυναγομένων ἑτῶν τῷ ἔξης ἐπαντῷ
τὰς καθ' ἔτερον τρόπον ἐπακτίας εῖδεν, προστίθεμεν
τὰ τὰς εἰναιεδίσιας ἐπακτίας καὶ τὰς συναγομένις φή-
σουμεν τοῖς ἔξης ἐπαντοῦ εἶναι ἐπακτίας· οἷον ὃς ἐπὶ⁴
τῆς ἐποιαμένης ἀβδύμης ἐπινεμήσεως ἐπει λίμνης
ἡ εἰρεθεῖσα ἐπακτή, προστίθεμεν αἱ καὶ τὰς γινομένας
ιδιφήσουμεν τοῦ ἔξης ἐπαντοῦ εἶναι ἐπακτίας· ὕδωριτος
καὶ τοῖς ἔξης, εἰ δὲ εἰρεθῇ ὁ ἀριθμὸς ὁ ἐκ τῆς τοιαύτης
προσθήκης πλείων τῶν λ., τὰς μειούσας φήσουμεν εἶναι ⁶
τὰς λειπούσις εἰς τὸν μέ, εἰπὲ δὲ συνόδου τὰς εἰς τὸν λ.,
ἐπακτίας. ὅταν δὲ ἡ ἐπισυναγωγὴ τῆς προσθήκης τῶν
ια εἰς τῇ ἐπακτίας καταντήσῃ, ὅτε καὶ ἡ ὄντεςκαθεκα-
τορίς ἐστι τῆς σελήνης, τότε τὸν ἔξης ἐπαντὸν ἀνέ-
πακτον φήσουμεν καὶ τῷ προσθήσουμεν ἀντὶ τῶν αἱ, ἵνα
εἰς λ. ἀπαρτίσῃ καὶ ἡ ἐποῖσα ἐννεακαθεκατορίς ἀνέ-
πακτος εἴνεθῇ, ὃς ἀντιτέων εἴρηται ἐν τῷ μερισμῷ
τῶν ἐπισυναγομένων ἔποι.

Λαμβάνοντες οὖν τὰς ἐπακτίας καὶ προστίθεντες
αὐτὰς τὸ ἥμισυ τοῦ πλήθους τῶν ἀπὸ θώρακας μηνῶν
ἕως τοῦ δρισθέντος, εἰς βουληθείμενον γνῶνα εἴτε σύνοδον
ἕως τοῦ δρισθέντος, εἰς τὸν πανσελήνην λαμβάνομεν
τὰς λειπούσις εἰς τὸν μέ ἀριθμὸν ἡ εἰς τὸν μέ, εἰ
πλείων εἰσὶ τῶν μέ ἡμερῶν αἱ συναγομένα ἐκ τῶν
ἐπακτῶν μετὰ τοῦ ἡμίσεως τοῦ πλήθους τῶν ἀπὸ θώρα-
κας μηνῶν· εἰπὲ δὲ συνόδου τὰς λειπούσας εἰς τὸν λ. ἀριθμόν, τὸ
καὶ ἔτα τὸ προσθήτον πλῆθος ἐκ τῶν ἐπακτῶν καὶ
τοῦ ἡμίσεως τῶν ἀπὸ θώρακας μηνῶν πλείων εἴη τὸν λ.,
ἀφαιρούμενων τὸν λ. πάλιν τὸν ἐπολυμπανομένων λαμ-
βάνομεν τὰς λειπούσις εἰς τὸν λ. καὶ αὐτὰς ταῖς λει-
πούσις εἰπὲ μὲν συνόδου εἰς τὸν λ., εἰπὲ δὲ πανσελήνη-
τον, ὃς εἴρηται, εἰς τὸν μέ ἡ εἰς τὸν μέ προστιθέντες

τὰς εἰς τὸν ἡγιούμενον χρόνον περιεπηρίδας, καὶ ἐκ-
βάλλοντες ἀπὸ τοῦ δρισθέντος μηνὸς, ὃπου δῶν κατα-
τήσῃ, ἐκεῖνον ἀπογραψόμεθα ἐν τοῖς κεφαλαιοῖς μῆνα
Ἀλγύπτων [γε κεφάλων]. εἰ δὲ ὁ συναγόμενος ἀριθμὸς
τὸ ἐπακτὸν τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡμίσεως τοῦ πλή-
θους τῶν ἀπὸ θώρακας μηνῶν συνέδον μὲν ἐπιζητούμενής
εἰς τὸν λ. ἀπαρτίσῃ, πανσελήνην δὲ εἰς τὸν μέ, τότε τὰς
περιεπηρίδας μόνας λαμβάνοντες ἐκβάλλομεν, ὃς εἴρη-
ται, ἀπὸ τοῦ μηνὸς καθ' ὃν ἡγιούμενον τὴν σύνοδον ἡ
τὴν πανσελήνην, καὶ εἰς ὃν ἀν κατατήσῃ ὁ τὸν περι-
επηρίδων ἀριθμός, ἐκεῖνον φήσουμεν εἶναι μῆνα Αι-
γύπτων· εἰ δὲ ἀνέπακτον εἴη τὸ ἔτος, τὸ ἥμισυ μόνον
τοῦ πλήθους τῶν ἀπὸ θώρακας μηνῶν μέχρι τοῦ δρισθέ-
ντος μηνὸς λαμβάνομεν, καὶ δροίως ἐπὶ μὲν πανσελήνην
τὰς λειπούσις εἰς τὸν μέ, ἐπὶ δὲ συνόδου τὰς εἰς τὸν λ.,
καὶ ταίτις προστίθεμεν τὰς εἰς τὸν ἡγιούμενον χρόνον
περιεπηρίδας, καὶ τὸν συναγόμενον ἀριθμὸν ἀπὸ τοῦ
δρισθέντος μηνὸς ἐκβάλλοντες εὑρίσκομεν τὸν κατ' Αι-
γύπτίους μῆνα. ἔταν δὲ πανσελήνην μηνὸς τυρος ἐπιζη-
τούμενης λαμβανόντων ἡμῶν τὸν λείποντα εἰς τὰς τε
προσθέτους τὰς περιεπηρίδας εὐρεθῇ ἡ πανσελήνης
ἐν τῷ πρὸ τοῦ ἡγιούμενον μηνὸς γινομένη, τότε οὐ δεῖ
λαμβάνειν τὸν λείποντα εἰς τὰς τε ἀλλ' εἰς τὸν μέ, καὶ
εἰρεθήσει τὸν ἡγιούμενον μηνὸς πανσελήνης· ἔταν
δὲ εἰς τὸν ἔξης μῆνα ἐμπέσῃ ἡ σύνοδος ἡ ἡ πανσε-
λήνης, δεῖ ἀφαιρεῖν ἡμέρας λ., καὶ δροίως εἰρεθήσει
ἡ ἡγιούμενη σύνοδος ἡ ἡ πανσελήνης. τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ
πλήθους τῶν ἀπὸ θώρακας μηνῶν φαμὲν προστιθεσθαι
τὰς ἐπακτίας τῆς σελήνης οὐχ ἵνα τὸ ἥμισυ πασῶν
τῶν ἡμερῶν τοῦ πλήθους τῶν ἀπὸ θώρακας μηνῶν, ἔταν
ἄσιν εἰ τέχοι τέσσαρες μῆνες ἀπὸ θώρακας, τῶν δὲ ἡμερῶν
τὸ ἥμισυ, τὰς ἔτη ἡμέρας προσθέμεν, ἀλλὰ τὸ ἥμισυ
τῶν τεσσάρων, τοιτέον τὸ δύο [μηνῶν εἰς μίαν ἡμέραν].

* * *

Καὶ τὴν μὲν ὧδαν τὴν καμπήν τῆς ἡμέρας τοῦ
κατ' Αιγύπτίους μηνὸς εὑρίσκομεν οὕτω. τὴν δὲ ἡμέραν

5 τοιτέον τὸν τρόπον C || 16 ἡ ἐπισυναπτή C || 20 ἐννεακαθεκατορίς C || 25 ὀφισθέντος ἐβούληθημεν C

4 ὁ συναγόμενος ὁ ἀρ. C || 7 εἰς λ. ἀπαρτή C | τὰς τε C || 10 εἰς ὃν κατατήσει C || 13 τοῦ πλήθους post
μηνῶν traiecit C || 15 εἰς τὰς τε ετ συνόδου εἰς τὰς λ. C || 22 πρὸς τοῦ C | τότε οὐ διαλαμβάνειν C || 23 μέ] ετ C || 24
τετρ] ετ C || 34 τῶν δύο C

τὴν καὶ Ἀλεξανδρεῖς καταληφόμεθα οὕτω. λαμβάνομεν τὰς ἀπ' ἀρχῆς τὸν θώρ μέχρι τοῦ ἐν τοῖς κεφαλίαις ἔκκειμένου μηνὸς καὶ τῆς εἰρηθείσης ἡμέρας καὶ ἀπὸ τῶν συναγομένων ἀφαιροῦμεν τὰς ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ τετραετηρίδας. εἰ δὲ ἐλάττονές εἰσιν αἱ συναγόμεναι ἡμέραι ἀπὸ ἀρχῆς τοῦ θώρ ἑνὸς τῆς εἰρηθείσης ἡμέρας τῶν δρειλονισῶν ἀφαιρεθῆναι τετραετηρίδωκ, προστίθεμεν ἐναντὸν ἡμέρῶν τέσε καὶ ἀπὸ τῶν συναγομένων ἡμέρων ἀφαιροῦμεν τὰς τετραετηρίδας, καὶ τὰς μετούσας ἡμέρας ἐκβάλλομεν διοίως ἀπὸ τοῦ θώρ, ¹⁰ τὸ ἥμισυ τῶν ἀπὸ θώρ ἑνὸς τοῦ φαιωφὶ μηνὸς, οὗπιος καὶ εἰς ὃν ἀν καταντήσῃ μῆνα καὶ ἡμέραν τῷ μηνός, ἐν ἐκείνῃ λέγομεν καὶ Ἀλεξανδρεῖς γίνεσθαι τὴν σύνοδον ἢ τὴν πανσέληνον. κατὰ δὲ Ρωμαίους ἀπογραφόμεθα αὐτὴν γίνεσθαι ἀφαιροῦντες τὸν εἰρηθεῖσῶν ἡμέρῶν τριῶς [καὶ τὸν Ἀλεξανδρεῖς], ἃς δεῖ προλαμβάνει ¹⁵ καὶ τὸν προστίθεμεν τὸν τε καὶ Ἀλγυπτίους ὁ καὶ Ἀλεξανδρεῖς θώρ μῆν τὸν κατὰ Ρωμαίους σπιέμεθον, ὅτε μὴ εἴη ἐξημέρος ὁ μετὰ τὸν μεσωὸν τῶν ἐπαγομένων μήν (τότε γάρ δύο, ὡς ἐν ἀρχῇ ἡμῖν εἴσηται, προλαμβάνει), καὶ ὀκτωβρίουν καὶ δεκεμβρίουν καὶ Ιανουαρίουν ἀτὰ μίαν ἡμέραν ἀφαιροῦμεν, καὶ ὑπὲρ τοῦ τοῖς τριοῖς κεφαλαῖοις ἀριθμοὺς ἐπὶ τε τοῦ ἡμέρου καὶ τοῦ τεττάρων σελήνων τῆς σελήνης λαμβάνομεν τὸν συναγόμενον ἐκ τῶν τριῶν κεφαλαῖων τὸν μήκον τοῦ ἡμέρου μετὰ ἀφαιρεσιν κύκλων δύο καὶ τὸν ὑπόλιμπανόμενον ἀριθμὸν μοιῶν δύτια δι λεπτῶν μῆ, ίδιᾳ ἀπογαγόμεθα, ἐπειτα καὶ τὸν τοῦ ἀπογείου τοῦ ἐκκέντησον τῆς σελήνης ἐκ τῶν αὐτῶν τριῶν κεφαλαῖων συναγόμενον ἀριθμὸν μετὰ ἀφαιρεσιν δύο κύκλων μοιῶν δύτια δι λεπτῶν ι^η ίδιᾳ * ὑπὲρ τὸν μήκον τοῦ ἡμέρου καὶ [τὸν ἀπογείου τοῦ ἐκκέντησον τῆς σελήνης] προσθέντες ²⁰ μοιῶν διε λ' τὸν συναγόμενον ἀριθμὸν μοιῶν ὑπάρχοντα ²⁵ λεπτῶν λεπτῶν λεπτῶν ἀπογαγόμεθα καὶ ἐπὶ τὸν ἐκ τῶν αὐτῶν τριῶν κεφαλαῖων τοῦ κέντρου τὸν ἐπικίλον τῆς σελήνης μετὰ κύκλου ἀφαιρεσιν ἀπογαγόμεθα μοιῶν δύτια δι λεπτῶν η^η καὶ τὸν τοίτον λείποντα εἰς τὰς ³⁰ Κιονιστικάς, μηνὸς καὶ Ρωμαίους ὀκτωβρίουν, κατὰ τὸν τε καὶ ταύτας λαμβάνοντες, ἐπειδὴ

* Υπόδειγμα πανσέληνον.

Itra δέ καὶ ἐπὶ ὑποδιήματος φαινούται γένηται τὰ εἰσημένα, ὑποκείσθω ἐπιλογίσασθαι ἡμᾶς τὴν ἐποχὴν καὶ τὸν χρόνον τῆς γινομένης πανσέληνον τῷ πε ²⁵ ἐτεί ³⁰ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς βασιλείας τοῦ τῆς θείας λῆξεως Κιονιστικάς, μηνὸς καὶ Ρωμαίους ὀκτωβρίουν, κατὰ τὸν τε καὶ ταύτας λαμβάνοντες, ἐπειδὴ

12 et 14 γένεσθαι C || 14 εἰρηθεῖστον C || 17 τοῦ κατὰ τὸν C || 18 μηνὸς || 21 φαβριοναρίου C || 26 τὰς ἑπολιμπανόμενας C || 27 ἡμέρας C

11 ζητοῦντες C || 16 ἐρθέμενος C || 18 ἵστ C || 20 uide Ptolemaei tabulas t. II p. 68. 70 (ubi tamen ad ¹⁵ annum τρις ζ', non ζ' scribendum erat). 72 Halmae || 25 καὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ C || 27 στ̄ et 28 μη' uitiose C || 28 fort. nūl deest nisi τε καὶ || 35 μάρκας (solito compendio) λεπτὰ C: suppleui numerum partium

δ ἀπὸ τῶν αὐτῶν τιμῶν κεφαλιών τοῦ μήκος τοῦ ἥλιον καὶ τοῦ ἀπογείου ἐκκέντρου τῆς σελήνης μετὰ μοιωδὲν $\bar{\epsilon}$ λ' μειζονές εἰσιν ὡς πᾶ, τὰς λειπούσας εἰς τὰς τές τοῦ κέντρου τοῦ ἐπικύκλου $\bar{\epsilon}$ γρ' εἰσάγομεν εἰς τὸ τῶν ἡμερῶν κανόνον κατὰ τὸ ἐπικύκλου σελίδιον καὶ τὰς παρακειμένους ἀπὸ $\bar{\epsilon}$ εἰς τοῖς ἐποχάτω $\bar{\epsilon}$ σάχαις ἔγγυτοι ἐλάτιονται αὐτῶν μοίραις ὅρθι λεπτὸν α' ἀπογραφόμεθα καὶ τὴν κατὰ τὸν αὐτὸν σύχον ἐν τῷ πρώτῳ σελίδῳ παρακειμένην ἡμέραν $\bar{\epsilon}$ τέταρτον κεφαλίαν. ἐπειτα πάλιν τὰς λειπούσας τὰς $\bar{\epsilon}$ γρ' μετὰ ἀραιόσεων τῶν ὁρθιῶν λεπτὸν α' μοίρας $\bar{\epsilon}$ λεπτὰ $\tau\alpha'$ ἀπογράφομεν εἰς τὸ τοῦ ἐπικύκλου σελίδιον ὡς ἑπτοτέτακτα, καὶ τὰς ἐπιβαλλούσας αὐταῖς ἐν τῷ τῶν ὠρῶν κανονίῳ κατὰ τὸ πρώτον σελίδιον $\bar{\epsilon}$ ἀναλόγου ὧδης η s'' εἰς πέμπτον κεφαλίων ἀπογράφομεν, καὶ ἐπὶ τοῖς παρακειμένους οἰκείους ἀριθμοῖς καὶ τοῖς δέοντος κεφαλίαις τῷ ὑπὸ ἡμερῶν καὶ τῷ ὧδῶν ἐπὶ τε τοῦ ἥλιον καὶ τῷ λοιπῷ τεττάρων τῆς σελήνης σελίδιων ἀπογραφόμεθα· ἔτι συνάγοντες τοὺς ἐν ἐκάστῳ σελίδῳ παρακειμένους τοῖς $\bar{\epsilon}$ κεφαλαῖος ἀριθμοῖς, ἐπάρχοντας ἐπὶ τοῦ μήκος τοῦ ἥλιον μοιωδῶν $\bar{\epsilon}$ λεπτῶν $\tau\alpha'$, τοῦ δὲ ἀπογείου ἐκκέντρου μοιωδῶν τιμῇ μ', ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπικύκλου μοίρας $\bar{\epsilon}$, ἐπὶ δὲ τῷ κέντρῳ τῆς σελήνης μοίρας $\bar{\epsilon}$ κε', ἐπὶ δὲ τοῦ βροτείου πέριτος μοίρας $\bar{\epsilon}$ ν'' , ἐκαπτον τούτων ἑπτατέξομεν κατὰ τὸ οἰκείον σελίδιον, καὶ ταῖς μὲν τοῦ μήκος τοῦ ἥλιον μοίραις $\bar{\epsilon}$ λεπτὰ $\tau\alpha'$ προσθέντες $\bar{\epsilon}$ λ' καὶ τὰς συναρχθεῖσας μοίρας $\bar{\epsilon}$ ζ'' καὶ ἐκβάλλοντες ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ κριοῦ εἴρομεν τὸν ἥλιον ἀπέχοντα δημιαὶ ζ γυγνοῖς μοίραις $\bar{\epsilon}$ λεπτὰ $\tau\alpha'$. ἀπὸ δὲ τῶν $\bar{\epsilon}$ μοιωδῶν τοῦ κέντρου τοῦ ἐπικύκλου ἀρεβόντων ταῖς ἀπογείου ἐκκέντρου μοίραις $\bar{\epsilon}$ τιμῇ μ' τὰς λοιπὰς $\bar{\epsilon}$ κ' ἀπ' ἀρχῆς κριοῦ ἐκβάλλοντες ἀπεγραφάμεθα καὶ τὴν τῆς σελήνης δημιαὶ ἐποχὴν ἐν κριῷ μοίρας $\bar{\epsilon}$ κ'. καὶ ἔστω ἡ δημιαὶ κατὰ τὴν πανσέληνον ἐποχὴ τῶν δέοντων φωστήρων κατὰ διάμετρον ἐν τῷ προκειμένῳ κατὰ Αἰγαντίους χρόνῳ οὕτω κατεύλημμενή.

Τριὰ δὲ καὶ τὸν τῆς ἀκριβοῦς ἐποχῆς τόπον τε καὶ χρόνον ἐπιλογισμέθα, εἰσάγομεν πρότερον τὸν ὀρθοῦ διὸ τὸν $\bar{\epsilon}$ λα τα' τοῦ μήκος τοῦ ἥλιον καὶ τὸν πρώτων δύο σελίδων τοῦ τῆς ἀνωμαλίας αὐτοῦ κανόνος καὶ τὴν παρακειμένην αὐτῷ κατὰ τὸ τρίτον σελίδιον μοιωδαν $\bar{\epsilon}$ μ β' λαβόντες ἀρεβόμεν τὸν κατεύλημμενων τῆς δημιαὶς ἐποχῆς $\bar{\epsilon}$ κ' κατὰ τὰς τοῦ ζυγοῦ μοίρας $\bar{\epsilon}$ λ β' . ἐπειτα καὶ τὸν $\bar{\epsilon}$ τοῦ κέντρου τῆς σελήνης ἀριθμὸν εἰσαγαγόντες πάλιν κατὰ τὰ πρῶτα δύο σελίδια τοῦ τῆς ἀνωμαλίας αὐτῆς κανόνος τὴν παρακειμένην αὐτὴν αὐτῆς κανόνος τὸν πρώτον σελίδον μέντην αὐτῷ κατὰ τὸ πέμπτον σελίδιον μοιωδαν $\bar{\epsilon}$ ν' ἀρεβόλοντες πάλιν ἀπὸ τῆς δημιαὶς τῆς σελήνης ἐποχῆς, τούτου τῶν $\bar{\epsilon}$ μοιωδῶν καὶ λεπτῶν $\bar{\epsilon}$ τοῦ κριοῦ διὰ τὸ τὰς $\bar{\epsilon}$ κε' ἐλέτωντας εἴλαι τῶν $\bar{\epsilon}$ [τοῦ κέντρου τῆς σελήνης] εἴρομεν καὶ τὴν κατὰ τὸν προκειμένον χρόνον ἀκριβῆ τῆς σελήνης ἐποχὴν κατὰ τὴν τοῦ κριοῦ ἐπάρχοντας μοιωδαν $\bar{\epsilon}$ λ'. λαμβάνοντες οὖν τὴν ἐπεροχὴν τῆς τε τοῦ ἥλιον ἐποχῆς μοιωδῶν $\bar{\epsilon}$ λ β' καὶ τῆς σελήνης οὐδῆς μοιωδῶν $\bar{\epsilon}$ λ', τὰ $\bar{\epsilon}$ β' ἀπεγραφάμεθα πρώτην διάστασιν ἐπὶ τὸν καταγράψαντας ἀριθμὸν τοῦ κέντρου τῆς σελήνης· καὶ τούτων λαμβάνοντες τὸ τέταρτον καὶ τριακοστόν, καὶ τὸ γινόμενον $\bar{\epsilon}$ α' ἔγγυτα προσθέντες τῷ καταγράψαντα τοῦ κέντρου τῆς σελήνης διὰ τὸ πλεύτων μοιωδῶν πιγγάρειν τὴν ἀκριβή τοῦ ἥλιον ἐποχὴν τῆς σελήνης, τὰς διακριθεῖσας τοῦ κέντρου τῆς σελήνης $\bar{\epsilon}$ κε' εἰδότας πάλιν εἰς τὰ πρῶτα σελίδια δύο τοῦ τῆς ἀνωμαλίας αὐτῆς κανόνος τὴν παρακειμένην αὐταῖς κατὰ τὸ πέμπτον σελίδιον $\bar{\epsilon}$ ἀναλόγου μοιωδαν $\bar{\epsilon}$ ν'

έγγιστα διὰ τὸ ὃς εἴησαν ἐλάττονα εἶναι τὸν εἰσαγόμενον ἀριθμὸν τῶν ω̄ πρὸ αφελόντες τῆς διμαλῆς ἐποχῆς τῆς σελήνης, τονιστού τῷτοις μοιδῶν τοῦ κριοῦ, εὐφορμεῖ τὴν ἀκριβεστέραν τῆς σελήνης ἐποχὴν κατὰ τὴν τοῦ κριοῦ μοιάσαν τε λ'. τῶν οὖν τοιούτων ἀκριβῶν ἐποχῶν τῆς τε τοῦ ἡλίου μοιδῶν οὕστις τε λβ' καὶ τῆς σελήνης μοιδῶν τε λ' λαζόντες τὴν δευτέραν διασταύρων ἀπογόνωριμεν χωρὶς δ', καὶ τούτουν λαζόντες τὸ διαδέκατον τὰ δευτέρα λεπτὰ ι'', ἀντρ' ὧν δὲ ἥμιος ἐπικριτικῶν, ὑπετάξαμεν τῇ αὐτῇ δευτέρᾳ διαστάσει· καὶ ἐπειδὴ πλειόνων μοιδῶν ἔσπειρ ἡ τοῦ ἡλίου ἐποχὴ τῆς σελήνης, προσεδήκαμεν τῇ μὲν τῆς σελήνης ἀκριβεῖτερῇ τὰ τῆς δευτέρας διαστάσεος μετὰ τοῦ ἴψ αἰτῆς συναγόμεναι λεπτὰ πρώτα β' καὶ δεύτερα ι''. ἔχομεν τὴν ἀκριβῆ κατὰ τὴν πανσέληνον ἐποχὴν τῆς σελήνης κριοῦ μοιδῶν τε λβ' ι''. τῇ δὲ τοῦ ἡλίου ἀκριβεῖτερὴ προσθέντες τῆς δευτέρας διαστάσεως τὸ ἴψ τὰ ο' ι'' ἔχομεν καὶ τὴν τοῦ ἡλίου κατὰ τὴν πανσέληνον ἀκριβῆ ἐποχὴν ἔνγονο μοιάσαν τε λεπτὰ λβ' ι''.

δεύτερα ι', τὸ γιγόμενον ὡραὶ μὲν ἔγγιστα προσθέντες
ταῖς ἐν τοῖς κεφαλαιοῖς ἐγκεψένταις ὡραὶ ἀπὸ μεσημ-
βρίαις ἡ 8^η οὐκέτι τὸν φαμενῶθ ταῦτα τοῦτον τὴν πόλιν την
μηνὸς διὰ τὸ ἔλασσόν των μοιρῶν τυγχάνειν τὴν πόλιν τῆς
διασπάσεως τῆς ἑπεροχῆς καὶ τοῦ διωδεκάτου ἀκριβῆ
τῆς σελήνης ἐποχὴν τῆς ἡλιακῆς ἔχομεν καὶ τὸν ἀκριβῆ
τῆς πανσέλήνου χρόνον μεταξὺ ὡραὶ ἡ 8^η οὐκέτι τὴν μεσημ-
βρίαις τῆς κατὰ τὸν φαμενῶθ ταῦτα τοῦτον τὴν πόλιν την

ἴνα δὲ καὶ τὸν οὕτω κατειλημμένον τῆς παισεω^ο λήγον χρόνον πόδες τὰ ὄμαλὰ πυχθήμερα καὶ ὥραις ισημερινάς τυγχάνοντα καὶ πόδες τὸν Ἀλεξανδρείας με- σημερινὸν εἰς καρκίνας μεταγάγωμεν, λαμβάνοντες τὰς εὐρεθείσας ἡ⁸ ιε'⁹ ιε'¹⁰ ὥρας ἐπὶ τὸν οὐ τῆς μιᾶς Ιση- μερινῆς ὥρας πολλαπλασιάζομεν καὶ τοῖς γινομένους χρόνους φύλα λ' ἀπορρόφομεν. καὶ εἰσάγομεν τὰς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀκριβοῦς παισελήνου κατειλημμένας τῆς ἀκριβοῦς τοῦ ἥλιου ἐποχῆς τῷ ζυγοῦ μοίρας ἐπι- λεπτὰ λῃ¹¹ κατὰ τὸ πρῶτον σελίδιον τοῦ τῆς δευτῆς σφαιρίου κυρόνος, καὶ τῶν παρακεμένων αὐταῖς κατὰ τὸ τρίτον σελίδιον ἐξ ἀναλόγου ὥραιων ἔξημοσιῶν ἀ τρ¹² τὸ τέταρτον λαβόντες τὰ δοκιματικά εἰσάγομεν καὶ ἐπὶ τὸ διάφρον τοῦ μήκους τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τοῦ Βυζαντίου μοίρας δὲ λεπτὰ λ'. καὶ τὰς ὁμοῖς συναγο- μένας μοίρας δὲ λεπτὰν τῇ ἀφελόντες ἀπὸ τῶν ἀπογε- γνωμένων ἡμῖν χρόνων φύλα λ' ἔχομεν ὑποληπτανομέ- νους χρόνους φύλα λβ'. εἰσάγοντες δὲ πάλιν τὴν τοῦ ἥλιου κατὰ τὴν παισέληνον εὐρεθεῖσαν ἀκριβῆ ἐποχὴν τον- τεσπι τὰς οὐ τῆς μοίρας καὶ λεπτὰ λῃ¹³ εἰς τὸ ἐκλίμα, τοὺς παρακεμένους κατὰ τὸ αὐτὸν διωδεκατημέριον τοῦ ζυγοῦ ἐξ ἀναλόγου τὰς οὐ μοίρας καὶ λεπτοῖς λβ' ἡμε- ριοῖς ὥραιόντες χρόνους δι¹⁴ οὐ καὶ ἐπὶ τὰς αὐτοῦ ζυγοῦ

⁵ τοιούτων] τούτων C || 6 οὐσης] δητῶν C || 9 ἐπικεντεῖται C || 12 ἀκριβῆ C || 24 προκατόντων] τ. 1 p. 146 H. | προκατόντων C

μοίρας ὡσπάτως εἰσάγοντες εἰς τὸ ἔκτον κλίμα καὶ τοὺς
 ἐξ ἀναλόγου ἐπιβάλλοντας ἡμερινὸς ὡριαίονς χρόνους
 ἵγης καὶ ἀμφοτέρους ὥμα συνθέντες τοὺς τε κατὰ τὸ
 ἕκλιμα εἴνεθέντας καὶ τοὺς κατὰ τὸ ζεῖ καὶ τὸν γενο-
 μένον τὸ ἥμισυ λαβόντες ἔσομεν κατὰ τὸ Βιζαντιον
 ἐπιβάλλοντας τῇ εἰ μοίρᾳ τὸν ξυγοῦ καὶ λεπτοῖς λῃ^β
 ἡμερινὸς ὡριαίονς χρόνους ἰδεῖς καὶ τούτους πολλα-
 πλασιάσαντες ἐπὶ τὰς ἀπὸ μεσημβρίας ἡμερινὸς ὥμας
 καὶ τὰς γνομένους χρόνους πᾶς λεπτὰς λῃ^β ἀφελόντες
 ἀπὸ τῶν ἀπολειψθέντων ἡμίν χρόνων ὅκει λῃ^β ἔσομεν τοῦ ἐπάξιμου τοῦ πέμπτου καὶ ἔκτου κλίματος.
 λοιποὺς χρόνους πικτερινοὺς μῆβοντας· οὓς μερισάντες πιρὰ
 τοὺς πικτερινοὺς ὡριαίονς χρόνους τοὺς εἰ μῆν τοὺς λε-
 πτοντας εἰς τὸν λαβόντες ἡμερινὸς ὡριαίονς εἰδο-
 μεν τὴν προδεδηλωμένην πανσέληνον γνομένην ὥστη
 πικτερινὴ καιρικὴ β' 8^η 1^η κ^η. ἐπειτα λαβόντες τὰς ἀπὸ τοῦ ἡμέραι β^η αἱ λείπονται εἰς τὰς εἰ ἡμέραι ἵγης προσθένται τῷ θώδη ίων τῆς ἀπογεγραμμένης ἐν τοῖς κεφα-
 λαιοῖς τῷ φαμενῷτοι ἡμέραις συναγομένας σῆρα καὶ
 ἀφελόντες τὰς κατὰ τὸν προκείμενον ἡμίν χρόνον περα-
 ετηρίδας β^η καὶ τὰς λοιπὰς ἡμέρας μῆβοντας ἐπιβάλλοντες ἀπὸ
 θώδη εὑρομενής τὴν πανσέληνον γνομένην κατὰ Αλεξαν-

* * * * *

"Ἐτη ἀπὸ Φελίππου Θμῆ. ταῦτα παρὰ τὸν ιθ,
 λοιπὰ ταῦτα δὲ ἐπὶ τὸν τα γίνονται ὥστε ἀρ' ὁν
 τιμακοντάδις δ, λοιπὴ ἐπακτὴ ἄ. πρόσθετες τὸ ἥμισυ
 πῶν ἀπὸ θώδη μηνῶν ἓως φασφί, ἡμέραν ἄ, γίνονται
 τετραετηρίδις οξεῖδις, διοῦ φογ· δὲ ἀπὸ τῶν φασφί^η
 γίνεται κατὰ Αλγυπτίους μήν φαμενώθ.

[sequitur computationis conspectus et διάχρονος
 ὥρῶν τῆς ἀκριβοῦς πανσελήνου].

* * *

κη Μέθοδος δι' ἡς εὐθρίσκεται ἐκάστον
 μηνὸς οιαδήποτε ἡμέρα καὶ εἰς ποιαν τῆς
 ἐβδομάδος ἡμέραν καταντᾷ καὶ ποιον ἐγιαυ-
 τὸν γίνεται τὸ δίσεξτον.

'Ἐν τῷ προσείδῳ κανόνι τὸν Πτολεμαίον μετὰ τοὺς
 κανόνας τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων ἔχεται κανόνα, δι' ὃν

τὸ ἐπὶ ἱγης οὖτε γάρ φασιν ὁ Στέφανος· τοιτέστιν
 διι. ἔγραστα πληροῦντα αἱ τρίη ἡμέραι καὶ ἀρχεται ἡ ἱγη,
 κατὸ δὲ Ρωμαίους οὔτες· ἀφετὲ ἀπὸ τῶν μῆβοντας ἡμέ-
 ρας γ, ἐπειδὴ μὴ ἐστι βίσεκτος ὁ έτηποτός τημακῆτα γάρ
 διον μόνον ἀφαιρετέον. λοιπαὶ ἡμέραι λ. ταῦτας ἀπὸ τῆς
 τοῦ σπετερθόντος ἀρχῆς, καὶ ληγεῖ ὀκτωβρίου ὁ ἀριθμὸς δ [cod.
 ιθ], ἡς μετὰ ὧνται ἴσημερινὰς [Ι. ἡμερινὰς] καιρικὰς ἀπὸ^η
 μεσημβρίας ἡ μεταξὺ δισταὶ ἡ πανσελήνος.

7 Cod. Vatic. gr. 1059 f. 525^η ἡλίου πανσεληνική
 ἐποχὴ δὲ τε λῃ^β, παράκειται αὐτῇ ἐξ ἀναλόγου ὡραῖοι
 χρόνοι τοῦ πέμπτου κλίματος τὸ σ', ἡμερινὸς δηλονότι.
 ὠσπάτως δὲ τῆς αὐτῆς ἐποχῆς τοῦ ἡλίου εἰσαχθεῖσης καὶ
 κατὰ τὸ ἔκτον κλίμα, παράκειται αὐτῇ ἐξ ἀγελόγου ἱγη^η.²⁵
 διοῦ πέμπτου καὶ ἔκτου κλίματος κατὰ δ'. τούτον τὸ ἥμισυ
 τὸ δ' [οὐτε. εἰ μῆβοντας· τούτον τὸ ἥμισυ
 καὶ οὗτοι εἰσὶν ὡριαίοι ἡμερινοὶ χρόνοι
 κατὰ τὸν φιλόσοφον Στέφανον οἱ ἀφελόντες παρα-
 κεισθαι τῇ τοῦ ἡλίου ἀκριβεῖ ἐποχῇ ἐπὶ τοῦ διὰ Βιζαντίου
 παρατητῶν.

20 Cod. Vat. ibidem τὴν δὲ ἡμέραν τὴν κατὰ Αλε-
 ξανδρεῖς οὔτως εἰρήσομεν· ἀλλὰ ἀρχῆς θώδη ἓως τῆς κατὰ
 φαμενοῦτοι εἰσὶν ἡμέραι σῆρα. ἀφετὲ ἀπὸ τούτων τὰς τοῦ
 προκείμενον χρόνους τετραετηρίδας οξεῖδις λοιπαὶ ἡμέραι μῆβοντας
 ταῦτας ἀλλὰ ἀρχῆς θώδη, καὶ γίνεται κατὰ Αλεξανδρεῖς φασφί

1 ἔτετον κλίμα] t. II p. 46 H. || 4 τὸν ξον C || 6 λεπτοῦ in comp. C || 13 εἶρομεν C || 15 ι^η κ^η C. immo ι^η ξ^η.
 cf. cod. Vat. I. s. ὥραι — πικτερινὴ καιρικὴ βλ^η ητοι ὥραι β' 8^η 1^η κ^η || 16 ἐν inserui

2 ι^η C ut supra || 4 λεμβάνομεν C || 6 tabulae climatis Byzantini, quales se componuisse Stephanus h. l. testa-
 tur, non raro extant in libris, sicut in Leidensi gr. 78 f. 153 sq. || 7 ἀναφορικὸν χρόνον C || 8 ι^η ι^η C || 10
 τοῦ τὸν C || 11 Ἐτη] τῆς C || 14 ἡμέρας C || 21 hinc CDV in usum ueniunt || titulum om C in spatio uacuo, numerum
 omnes || 23 καταντᾷ καὶ om D || 25 κατὰ τοὺς V || 26 ἵγεται C. has tabulas Halma non edidit, leguntur in codice
 Leidensi gr. 78 f. 52^η—53^η

δίναται τις γνῶναι τὴν ἐκάστον μηνὸς ἡμέραν, εἰς ἕτη τὰ μετὰ τὸ δίσεξτον, καὶ τούτων τέως οὐ λαμβάνομεν ποιαν τῆς ἑβδομάδος ἡμέραν κατατά̄ ἀλλ' ἐπειδὴ ἀνευ τῶν τοιούτων κανόνων οὐ δίναται τις εὐθίσκειν τὴν ἐπιζητουμένην ἡμέραν, ἐφεύρομεν ἡμεῖς σύντυμον μέθοδον, ὥστε χωρὶς τοῦ τοιούτον κανόνος εὐθίσκειν εἰχεῖν τὴν ἐν οἰαδήποτε ἐπινεμήσει ἐκάστον μηνὸς ἡμέραν ἐν ποιᾳ τῆς ἑβδομάδος ἡμέρᾳ κατατά̄, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ δίσεξτον ἐν ποιῷ γίνεται ἔτη.

δεῖ τοίνυν λαμβάνειν τὰ συναγόμενα ἔτη ἀπὸ ἀρχῆς τοῦ γένετος τῆς εἰδοκίᾳ θεοῦ ἡμετέρας βασι- 10 λείας, τοιτέοντιν ἀπὸ τῆς πρώτης ἐπινεμήσεως, καὶ τῷ συναγομένῳ ποσῷ τῶν ἐτῶν ἀεὶ προσπέθεντι τὸ ἰδιον τέταρτον, καὶ μετὰ τὴν προσθέσειν τοῦ τετάρτου δέον ἐκάστῳ τὸ ἐν ἀφαιρεῖν καὶ εἰλ̄' οὕτω προσθεῖντα τὰς ἡμέρας τοῦ μηνὸς τὰς ἐπιζητουμένας ὡς κατ' Ἀλεξαν- 15 δρεῖς, καὶ ἀφιθεῖν ἀπὸ τοῦ σεπτεμβρίου μηνὸς ἐνώς τοῦ ἐπιζητουμένου μηνὸς, πόσαι μῆνες εἰσι, καὶ τούτους διπλασιάζειν καὶ προσθεῖται τῷ συναγθέντι ποσῷ καὶ τὸ γινόμενον ποσὸν μερίζειν εἰς τὸν ζ., καὶ δισὶ ἡμέραι καταλειφθῶν, πρὸς ἐκείνῳ τὸ ποσὸν λέγειν εἶναι τὴν ἐπιζητουμένην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος· εἴτε γάρ μία ἓπολειψθείη, κυριακὴ πάντως ἡ ἡμέρα εἰδοίσκεται, εἴτε δύο, δευτέρῳ καὶ ἐφεξῆς ὅμοιώς ἔως τοῦ σαββάτου.

Ὑποδείγματος δὲ ἔρετεν ἵποκείσθω ἡμᾶν ἡ δεκάτη τοῦ ἀπολλίου μηνὸς τῆς ἐνισταμένης ἑβδόμης ἐπινε- 25 15 τε τινάτις προσθεῖται τοῖς ζ. τοῖς μετὰ τὴν ἀφαιρεσίν τοῦ ἐνός, καὶ γίνονται κβ. δέον δὲ μετρῆσαι ἀπὸ τοῦ σεπτεμβρίου πόσαι μῆνες εἰσὶν ἐν τῷ ἐπιζητουμένου μηνὸς τοιτέοντιν ἀπολλίου, καὶ εἰσὶν ἡ, καὶ τούτους διπλα- σιάσαντες τὰς προστίθεμεν τοῖς κβ., καὶ γίνονται τῷ

2 ἡμέραν ante τῆς DV || 4 συντομωτέραν D || 7 ἡμέρα om C | μὲν C || 8 δίσεξτον C || 10 ἐνδοκτας D, in cuius marginē hoc erat glossema ἦγοντο γένετος τῆς εὐθίσκειας θεοῦ ἡμετέρας βασιλείας ταῦτα τὸ ἀπὸ κτίσεως κόσμου σον || 11 τῆς om C || 13 μετά] κατὰ V | τῆς D | προσθήκην Stephanus dicebat, ut infra legitur b19. p. 51 b26 || 16 σεπτεμβρίου DV σεπτιῷ coependio C | ἔως] ὡς D etiam infra l. 23 || 19 εἰς] in tribus capitibus postremis numquam, quo Stephanus utitur, μερίζειν περά, septiens μερίζειν εἰς dicuntur, cf. p. 35 || 20 ἐπείτω V || 24 ἐνθεάτη V in D || 25 τῆς om V || 26 ἦγοντο] ἡς D | τοῦ τρίτου] τούτου D || 28 αὐτῆς post ἑβδόμης D | ἑβδομάδος V || 29 ἀπονέμοντα D

1 τὸ om C | δίσεξτον C ut in his nouissimis capp. constanter || 2 τὸ τέταρτον ante τέως traicit C | ἔως οὐ] ὡς DV | τέσσαρα CV : ἡ D || 3 γένεται DV || 6 ὅπερ V | ἐπί] περὶ D | εἰσέντα ἡ DV || 7 καταλληπάντε V || 8 ἐτος om D || 10 τὸ (ante τις) omissoe uidetur pr C: τὸ D || 11 τοῦ μερισμοῦ D || 14 μέχος V || 15 ὅτε] τότε libri | τὸ δ libri. singularem habes etiam l. 3 et 20 || 16 ἐπίτι V ζ D ἐπὶ τὰ C || 18 ἐνισταμένης D | ἑβδόμης ἐπινεμήσεως γν. C || 19 αὐτοῖς om D || 19 προσθέσει D || 20 ἀφελεῖν D || 24 παρὰ C | ιτ] η C || 26 σεπτεμβρίου V ut plerumque || 28 τούτοις διπλασιά- ζοντες D

ἀριθμῷ ἀῃ τοῦτον οὖν τὸν ἀριθμὸν μερίζοντες εἰς τὸν ἐπτά ἐκβάλλομεν ἐπτάδις πέντε καὶ εὐθίσκομεν ἀπομενούσας γ, καὶ δηλοῦται ὅτι ἡ δεκάτη τοῦ ἀριθμοῦ μηνὸς εἰς τοῖτην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος κατατέθη.

καθ' Ἀπόδειξις τίνος χάριν ζήτειν τοὺς παρὰ Ἀλεξανδρεῖς μηνὸς τὴν ποσταίαν ἡμέραν εἴρειν, τοεῖς ἡμέρας πρὸ τοῦ σεπτεμβρίου τίθεμεν.

Ἐπειδὴ ἀναγκῶν λεπταὶ γινώσκειν, τίνος ἔτεσεν ζητούντων ἡμῶν εἰρεῖν πόσας ἔχει ὁ παρὰ Ἀλεξανδρεῖς δρεῖν μήν, τοεῖς ἡμέρας λαμβάνομεν πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ σεπτεμβρίου, λοτέον ὡς ἡμῶν τῶν Ρωμαίων τὴν ἀρχὴν τῶν μηνῶν ἀπὸ τοῦ λαρυναρίου μηνὸς ψηφίζοντας, τοῦ δὲ Ἀλεξανδρέων ἀπὸ τοῦ σεπτεμβρίου τοῦ λεγομένου θῶθ παρ' αὐτῶν συνάργοντα ἕως τοῦ 15 γούστου, τῶν τεσσάρων ἀνὰ μίαν ἡμέραν· οὕτω γὰρ αἰγούσιον πληρουμένου τρεῖς ἡμέρας περισσαὶ πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ σεπτεμβρίου, ἐκάστον μηνὸς ἀπὸ ἣ ἡμερῶν ψηφίζομέν εἰναι, καθάπερ οἱ Ἀλεξανδρεῖς τοῖς μῆνας ψηφίζειν εἰώθαστο· συναγομένου γάρ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπὸ τοῦ λαρυναρίου μηνὸς μέχρι τοῦ αἰγούσιον πληρουμένου τοτεστον τῶν δικτύων μηνῶν γίνονται ἡμέραι σμιγ, ὑπεξαρρομένων δὲ τῶν δικτύων μηνῶν ἀπὸ ἣ ἡμέραιν, ὡς εἰρηται, καθὼς οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐπιτελοῦνται τοῖς μῆναις, μέρονοι ἡμέραι τρεῖς, καὶ εὐθίσκονται αἱ αὔται τοεῖς ἡμέραι τοῦ ἐνάτου μηνὸς παρὰ Ρωμαίοις τοντοῦ τοῦ σεπτεμβρίου τῷ παρ' Ἀλεξανδρεῖς πρώτῳ.

ὅταν οὖν ἔχουμεν ἡμέρες καθ' τοῖς αἰγούσιον, οἱ Ἀλεξανδρεῖς πρώτην ἔχουσι τοῦ θῶθ τοτεστον τοῦ σεπτεμβρίου· ὅταν δὲ ἡμέρες πρώτην ἔχωμεν τοῦ σεπτεμβρίου, οἱ Ἀλεξανδρεῖς πετάστην ἔχουσι τοῦ αὐτοῦ μηνὸς. πρὸς τὸ 20 τὸ ἔθος ἐν τῷ αἰγούσιοι οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐκείνων τῷ περιηρωμένην ἔχονται. οὕτω δεῖ πάλιν ψηφίζειν τοὺς μῆνας καὶ ἐκάστον μηνὸς τῇ μίαν ἡμέραν τὴν περιττήν προστίθειν ταῖς τρισίν.

ἡτοι γε καὶ τοὺς ἐρεζῆς καὶ πόστην ἔχει παρ' ἐκείνοις δι μήν, ἀνάγκη τὰς τρεῖς ταύτας ἡμέρας τὰς περισσεύοντας προστίθειν καὶ εἰς τὸν οὐτος ἀσχεσθαι ἀπὸ τοῦ σεπτεμβρίου καὶ ψηφίζειν ἕως τοῦ αὐγούστου πληρου-

μένου τοῦ διοικούμενου παρ' αὐτῶν μεσωφί. πληρουμένου οὖν τῷ μίαν αὐγούστου εὐθίσκονται οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἡ ἡμέρας ἔχοντες περισσάς τῶν γὰρ γ προστίθεμέν ειναι πρὸ τοῦ σεπτεμβρίου οὕτως ἐκάστον μηνὸς τῶν ἀπὸ

λα ἡμερῶν τὴν περιστὴν μίαν ἡμέραν προστίθεμεν πάντες ἀπὸ λα ἡμέρας ἔχονται προστίθεμέν ειναι τῷ τεσσάρων γίνονται ἡ πληρουμένου τοῦ αἰγούστου. οἱ δὲ Ἀλεξανδρεῖς ἐκ τῶν ἡ ἀριθμοῦνται τὰς ἡ ἡμέρας καὶ ἐπιτελοῦνται ἔνα μῆνα τὸν λεγόμενον παρ' αὐτοῖς πενθήμερον καταλιμάνουσι τρεῖς ἡμέρας, ἃς πάλιν τοῦ σεπτεμβρίου ἀρχομένου δέονται πάλιν προστίθεσθαι διὰ τὸ εὐθίσκεσθαι τὸν κατ' Ἀλεξανδρεῖς θῶθ μῆνα τὸν μετὰ τὸν πενθήμερον ἀρχόμενον τοίτην ἡμέραν ἥδη περιηρωμένην ἔχονται. οὕτω δεῖ πάλιν ψηφίζειν τοὺς μῆνας καὶ ἐκάστον μηνὸς τῇ μίαν ἡμέραν τὴν περιττήν προστίθειν ταῖς τρισίν.

διτε δὲ δίσετον ἔσται, ἐν τῷ πρὸ τοῦ δισετον ἐνιαυτῷ, ποτέστων διται πληρωθῶσι τὰ γέτη τὰ μετὰ τὸ δισετον περισσευονταν ποτίστων τῶν ἡ ἡμερῶν κατὰ Ἀλεξανδρεῖς πετάστην ἔχουσι τοῦ αὐτοῦ μηνὸς. πρὸς τὸ 20 τὸ ἔθος ἐν τῷ αἰγούσιοι οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐκείνων τῷ περιηρωμένην ἔχονται τοὺς αὐτοῦ μηνὸς D (V?) || 30 αὐτοῦ εἰς αἰγούστου corr V* || 31 κατὰ V ἀλεξανδρεῖς D

1 εἶται D | παρ' αὐτοῖς D || 2 ἡμέρας om D || 5 αὐτοῦ CV : αὐτοῖς D || 6 τοῦ V : τοῦ αὐτοῦ D om C || 10 ὀκτωβρίου V || 12 ὑπεξαρρομένων D | πεντηκοπίου C || 15 μίας ἡμέρας D || 18 ἐκ τῶν ἡ κεφαλαῖσιν ἀφεντο C || 23 μετά τὴν D || 24 πληρωμένην V πιπληρωματα D | δεῖ C || 25 τὴν περὶ | περὶ τὴν C || 26 τοῖς D || 27 sqq. cf. Boeckhius stud. epigr. chronol. p. 96 sq || 28 ὅταν ὅτε libri | τὰ γ 30 αἰγούστῳ om D | ἐτη τὰ] ἐτη τὴν C ἐτη V || 29 ἡ om V || 31 μετά] κατά V

1 εἶται D | παρ' αὐτοῖς D || 2 ἡμέρας om D || 5 αὐτοῦ CV : αὐτοῖς D || 6 τοῦ V : τοῦ αὐτοῦ D om C || 10 ὀκτωβρίου V || 12 ὑπεξαρρομένων D | πεντηκοπίου C || 15 μίας ἡμέρας D || 18 ἐκ τῶν ἡ κεφαλαῖσιν ἀφεντο C || 23 μετά τὴν D || 24 πληρωμένην V πιπληρωματα D | δεῖ C || 25 τὴν περὶ | περὶ τὴν C || 26 τοῖς D || 27 sqq. cf. Boeckhius stud. epigr. chronol. p. 96 sq || 28 ὅταν ὅτε libri | τὰ γ 30 αἰγούστῳ om D | ἐτη τὰ] ἐτη τὴν C ἐτη V || 29 ἡ om V || 31 μετά] κατά V

παρ' αὐτοῖς μεσωῷ ἀντὶ τοῦ πενθημέρου μηνὸς ἔξη-
μερον ἐπιτελοῦσιν. ἀφαιροῦντες δὲ αὐτῶν τὰς ἵ γῆρας
ἐκ τῶν ἡ πόνη περισσευνούσων ἡμέρων εἰδοίσκονται πε-
ρισσούς β ἡμέραν ὑπολιμπανόμενα καὶ διὰ τοῦτο τῷ
ἔνιαντῷ ἔκεινον καὶ μόνον τῷ τοῦ διοξέτου δύο ἡμέραιν
προστίθενται πρὸ τοῦ σεπτεμβρίου, καὶ ὑπὲρ τοῦ γεν-
νησαφίου οὐκ ἀφαιροῦνται δύο ἀλλὰ μία διὰ τὸ τοὺς
Τριμαίους ἐν τῷ διοξέην καὶ - ἡμέραν ποιεῖν τὸν γεν-
νησαφίον.^{*)}

[λ] Μέθοδος δι' ἣς τὸ πάσχα εἰρίσκεται τοῦ της κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν.

'Η πάγιμος ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τῆς ὥσποποι ἀνα-
στάσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀληθινοῦ

*) Cod. Monacensis gr. 105 post Theonis in tabulas man. introductionem scholiorum et praeceptorum farraginem f. 80—84^r exhibet; postrema f. 84^r hue pertinent:

"Οπως εὐρέσκεται δεῖ ἐκάστην τοῦ μηνὸς
ἡμέραν, ποτα ἡμέρα τῆς ἔβδομάδος ἐστίν:

Λαμβάνομεν τὰ ἀπὸ τοῦ τοίτου ἱεροῦ τῆς πρώτης
τιμίστικων τῆς Ἡμακλείου βασιλείας μέχρι τοῦ προσκυμ-
μοῦ ὅντος ποντίκων ἀπὸ κτίσεως κόσμου [a. 1343—4 p.
Chr.] μετὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπισταμένου, καὶ τούτῳ λαμβά-
νομεν τὸ τέταρτον καὶ προστίθεμεν αὐτῷ καὶ ἀφαιροῦμεν ἔν.
εἶτα λαμβάνομεν τὴν τοῦ μηνὸς ἡμέραν κατὰ Ἀλεξανδρεῖς
καὶ προστίθεμεν αὐτοῖς καὶ τὸ τῶν μηνῶν ἀπὸ θώρ απῆ-
γος, καὶ διπλασιάζομεν καὶ προστίθεμεν καὶ αὐτό· καὶ
ἀπὸ τῶν οὕτω συναρχέντων ἀφαιροῦμεν ἐπιτίθας, καὶ τὰς
ἐπιπολεμφείσας ἔλαττονας τῶν ἐπτὰ κατέχομεν· οἷον ἡ
μὲν μία ἐστὶ πρώτη, ἡ δὲ β δευτέρα· εἰ δὲ τοῖς ἡ τέσ-
σαρες, τοτῇ ἡ τετάρτη καὶ πέμπτη, εἰ πέντε καὶ ἕξης:²⁰

Τὰ ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐτη μέχρι τοῦ τοίτου ἱεροῦ
τῆς Ἡμακλείου βασιλείας σημεῖ.

Τοῦ ἐπιτελεῖται ἀπὸ καὶ τοῦ μαρτίου μηνὸς καὶ αὐτῆς
τῆς καὶ ἓως τῆς καὶ τοῦ ἀπριλλίου μηνὸς καὶ αὐτῆς τῆς
καὶ οὐδὲ γάρ καὶ τοῦ μαρτίου τελεῖται οὐδὲ καὶ τοῦ
ἀπριλλίου. γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς σελήνης καὶ αὐτῆς
ἴως καὶ τῆς σελήνης καὶ αὐτῆς· οὐ γάρ ἐν αὐτῇ τῇ ιδ
τῆς σελήνης γίνεται οὐδὲ τῇ καὶ. ἡ δὲ τοιαύτη δορι-
στικὴ ἡμέρα εὑρίσκεται διὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ψήφου
τῷ τρόπῳ τούτῳ.

δέον ζητεῖν τὰς ἐπακτίας τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελή-
νης τοῦ διελθούσης πρώτης ἐπινεμήσεως τοῦ τοίτου
ἴεντος τῆς εἰδοκίᾳ θεοῦ ἡμετέρας βασιλείας δέον ἀριθ-
μεῖν πάντας τοὺς συναγομένους ἔνιαντούς, ὥσπερ νῦν
μέχρι τῆς ἐνισταμένης οὐσιαστικῆς συνάγονται ἔτη
ια· καὶ δέον λαβεῖν τὸ τέταρτον αὐτῶν καὶ προσθεῖναι
αὐτοῖς, ὥπερ ἐστὶ δύο· τετράκις γάρ δύο ἡ, καὶ ἀπο-
μένονα γ ὡν πιναρον οὐ δέον τὸ τέταρτον λαβεῖν· αὐτὰ
γάρ τὰ τοιαὶ τὰ μένοντα σημαίνονται τὸ ἔτη τὰ μετὰ
τὸ διοξέτον· οὐδὲ γάρ μένοντα μετὰ τὸ λαβεῖν τὸ τέ-
ταρτον, εἴτε ἐν εἴτε δύο εἴτε τοιαὶ εἴη, τὰ ἔτη, ὡς εἴδη-
ται, τὰ μετὰ τὸ διοξέτον σημαίνοντα καὶ οὐ δέον τοίτων
λαμβάνειν τὸ τέταρτον. δέον οὖν, ὡς εἴρηται, τὸ τέταρτον
τοῦ συναγομένων ἐτῶν ἀπὸ τῆς πρώτης ἐπινεμήσεως
πάντοτε προστίθενται αὐτῇ, ὥσπερ νῦν τοῖς ία ἔτεοι τὸ
τέταρτον αὐτῶν ποιέονται τὰ β, καὶ μετὰ τὸ γενέσθαι
τὴν προσθήκην τοῦ τετάρτου δέον πάντοτε ἀφαιρεῖν ἐν
καὶ μεριζεῖν εἰς τὸν ζ ἀριθμὸν καὶ τὰ μένοντα λέγειν
τὰς ἐπακτίας εἰναι τοῦ ἡλίου. ὥσπερ νῦν εἰσιν ία
τὰ ἀπὸ τῆς πρώτης ἐπινεμήσεως· τὸ τέταρτον ποιέον
β· προστίθεμένων τῶν β γίνονται γ· ἀφ' ὡν α πάν-
τοτε, γίνονται ιβ· καὶ μεριζούστε εἰς τὸν ζ ἀριθμὸν καὶ
ποιοῦντες ἐπακτίας έν, ζ· εὐδίοικομεν ἐ τὸν μένοντα

1 ἀγν̄ τοῦ αὐτοῦ C || 2 ἀποτελοῦσιν. ἀφαιροῦνται D || 3 περισσῶν V περιπτῶν D || 5 ἐπιστή φοι V¹ || 7 μίαν C ||
8 -ἡμέραν] ἡμέρας C ἡμέρας DV | τὸν φοι D || 11 τὴν φοι C

1 ἀπὸ τῆς D | τὸν φοι D || 2 primum τῆς φοι C | τῆς post αὐτῆς φοι D || 3 οὐδὲν γάρ DV | τὸν ante ἀπὸ²
φοι DV || 4 ἀπὸ τῆς D || 5 ἓως V : ἓως τῆς CD | ἐν αὐτῇ φοι D || 8 τούτῳ τῷ τρόπῳ C || 16 τετράκις ζ D | δύο
δύο γίνονται D | καὶ φοι D || 17 ὡν . . . 18 σημαίνουσι τὰ in margine suppleuit V¹ || 18 τὰ post τρόπῳ φοι C | τὰ
την] τὰ τρόπῳ (γ C) την libri. cf. p. 49²⁹ et infra 1. 20 | μετὰ τὸν D || 21 τὰ φοι V | μετὰ τὸν D || 22 ὡς εἴρηται
post τέταρτον traicit C || 24 αὐτῇ φοι τῷ ἐνεστισῃ ἐπινεμήσει || 25 μετὰ γενέσθαι V || 26 προσθεται τοῦ ἐτῶς ζ D || 27 τὰ
γινόμενα ἦτοι μένοντα D || 29 τὰ suppleuit V² || 30 ἀφ' ὡν] ἀφελὸν D | γίνονται φοι D || 32 ἐπτάκις φοι D

ἀφιθμόν, καὶ αὗται εἰσὶν αἱ ἐπακτιά τοῦ ἡλίου τῆς
αἱ ἐπινεμήσεως.

αἱ δὲ ἐπακταὶ τῆς σελήνης εἰρίσκονται οὐπος· δέον ἀπὸ τῆς ὅγδοης ἐπινεμήσεως τῆς ἐπὶ Μαρικίου τοῦ ἐν εἰσεβεὶ τῇ λήξει μερισμαὶ ποὺς χρόνους, οἵτις εἴσι μέχρι τῆς αἱ ἐπινεμήσεως λᾶ, καὶ δέον πάντοτε δοῦι ἐντεκαυδεκετηρίδες εἰρίσθωσιν ὑπεξελεῖν ἐκ ποὺ συναγομένων χρόνων καὶ τοὺς ἀπομένοντας χρόνους πολλαπλασιάσασι εἰς τὸν αἱ ὥραμόν, καὶ δέον ἀμφαρεῖν δύοντας ἄν εἴρωμεν μῆτρας ἀπὸ λ. ἡμερῶν, καὶ εἰρίσκεται δικαυλημπανόμενος ἀμθυμὸς αἱ ἐπακταὶ τῆς σελήνης. ὁπερε τὸν λαμβάνομεν ἀπὸ τῆς ὅγδοης, ὡς εἴδηται, ἐπινεμήσεως μέχρι τῆς ἐποταμένης αἱ ἐπινεμήσεως ἐπαντοὺς λᾶ, καὶ ἀμφορεῦμεν τούτων τὴν μίαν ἐντεκαυδεκετηρίδα, καὶ μέρονται ἡτη τοῦ ταῦτα πολλαπλασιάζομενοι ἐπὶ τὸν αἱ συνάγοντας φέρεται· ἀμφορεῦμεν ἀπὸ αἵτινων τοὺς ἀπὸ λ. ἡμερῶν μῆτρας τοτέσιν πεντάκις λ., ὃν ἡμέραι· καὶ μέρονται ἡμέραι τοῦ, αἱ πινες εἰσὶν αἱ ἐπακταὶ τῆς σελήνης τῆς αἱ, ὡς εἴδηται, ἐπινεμήσεως. τοίτῳ τῷ τρόπῳ εἰρίσκονται καὶ αἱ τῆς σελήνης ἐπακταὶ.

καὶ δέον πάγτοτε προσιτεύηναι ταῖς ἐπακτιᾶς τῆς
οἰλήνης ὅπιώ ἡμέρας. ὅποιος οὖν ἔχοντες ἐν τῇ ἐπιστα-
μένῃ τῇ ἐπικενήσι τὰς ἐπακτιᾶς τῆς οἰλήνης, προσι-
θεμεν αὐτῶν τὰς ἡ ἡμέρας, καὶ γίνονται τῷ ἀριθμῷ
καὶ δέον λαβεῖν πάγτοτε τοῦ ἀριθμοῦ τούτου τὸν
λείποντα εἰς τὰς μὲν ἡμέρας ἀριθμόν, ὃς νῦν λαμ-
βάνοντες τὸν λείποντα εἰς τὰς μὲν ἡμέρας ἀριθμὸν
εξερίσκουμεν γενόμενον τὸν ἀριθμὸν καὶ καὶ σημαίνει
ὅτι καὶ τοῦ μωσίτον τῆς ἐπισταμένης τῇ ἐπικενήσι

4 ὄγδοης om D || 5 μερίζει D || 7 ἐντεκαπιθετηρόδες V ut infra quoque || 10 ἀπὸ] ἀπὸ τῶν V || 13 Μαυρικίου
κτινεμέστως dicendum erat || 15 μένουσιν ἐπι V | πολυτλασιαζόμενα V πολλαπλασιάζοντες D || 16 ἐπὶ τὴν D || 17 τοὺς
fort. τοὺς ἔ | πεντάκις] ἔ D || 18 prius ἡμέραι] ἡμέρα D ἡμέρας Dodwellus || 19 εἰ ante ἐπ. om C | τῆς οὐ . . . 21 ἐπιτελεῖ
om D || 22 προστιθέντα D | ταῦς ἐπιτελεῖς om libri || 23 ἐπι ante ταῦς iterat D || 24 οὐ] οὐ D || 25 τῶν ἀριθμῶν D || 27
εἴπεισθε V | οὐ . . . 28 ἀναθηγόν om D | οὐς C : zai V || 28 εἰς ταῦς V : εἰς C¹ εἰς τὸν C² || 29 γνώμηνa D || 30 τοῦ om DV

1 ἡ C | τὸν ἔτοις ἡ D | ἀπομεῖναι in compendio C ἀπομένει V ἀπομένοι D || 2 μετά τὸ λαβτίν] μετελασθεῖν D | τὸν λείχοντα om libri | τὸ μέτρον μερον D ἡμέρας οονι. Dodwellus || 3 τριηγάδια C || 4 ἔτοις ἡ D | εὐρισκόν DV εὐρισκόν(η) C || 5 δὲ ἡ CV ὅτι ἡ D || 6 ἔτοις ἔτοις C : ἔτοις τοῖς D || 7 τὸν δὲ CV : μετὰ D || 9 τὸν om D | φέτη φέτη D || 10 εὐρισκεται ante 9 τῆς C | εἰ δὲ 13 εὐρισκεται in marg. suppleuit V² | εἰτε D | εἰς τὰς C | hiatum notauit || 11 νησέσαιρυ D || 13 οἱ δὲ V || 15 leg. εἰς τηνακαδεκαιησθίας | μιδὲν V || 18 τὸν post ἀριθμὸν om DV || 21 αὐτὸν] αὐτὸν libri || 22 τὴν V : τῆς C om D | εἴναι τῆς σειήνης C || 25 τὸ λείχοντα D || 27 μετεντοῦ C : μετεντοῦ V μετεντοῦ D | ὁ ἔτοις β D | σπουδαῖς D || 29 τετέμην 30 τοτίν om C || 30 ἡ εἰτε D | ὄποιας D

γίνεται ή ιδ τῆς αελήνης, εἴ τι γάρ ἐπάνω τὸν καὶ ὁπο-
μένεις μετὰ τὸ λαβεῖν τὸν λείποντα εἰς τὰς μόδας, τὸ
μέτρον τοῦ μαρτίου ἐστί, καὶ οὕτω δεῖ τηρῆσαι τὴν
ιδ τῆς σελήνης· εἴ τι δὲ ἔττον τῶν καὶ εὐθείας, εἰδέναι
δέοντα ὅπι τοῦ ἀπομίλιον ἐστίν, ὅτε δὴ ηδὶ τῆς σελή-
νης ἐστί. καὶ ἐὰν ἐλαττον τὸν καὶ ὥρα τοῦ ἀπομίλιον, δέοντα
τοῦ αὐτῶν τῶν μεινάντων εἰς τὸν λείποντα εἰς τὸν μόδα-
αριθμὸν ἐν πάντοτε ἀμφορεῖν, καὶ ὁ καταλυμανόμενος
ἀριθμός ἐστι τοῦ ἀπομίλιον, ἐν ᾧ ηδὶ τῆς σελήνης
εἰρίσκεται. εἰ δὲ ὁ λείπων εἰς τὸν μόδαριθμὸν τῶν
συναγομένων ἐπακτᾶν τῆς σελήνης, δέοντα τῷ λα-
χεῖν καὶ εἰδέναι, διὰ δὲ ἀπομένων ἀριθμὸς ἀπομίλιον
ἐστίν, ἐν ᾧ ηδὶ τῆς σελήνης εἰρίσκεται. εἰ δὲ ἀπολύ-
μενοι οἱ χρόνοι ἀπὸ τῆς ὡροθής ἐπινεμήσονται τῆς ἐπὶ¹
Μαντικίου τοῦ ἐν εὐθεῖᾳ τῇ λήξει τῆς ἐπινεκαΐδεκα-
τηρίδος εἰς μηδὲν λήξουσιν, ἀλλὰ πάντες οἱ χρόνοι εἰς
ἐπινεκαΐδεκατηρίδας ἀναλεθῶν, δέοντα τὸν ἐπινεκτὸν ἐκεί-
νον ἀνέπακτον λέγειν καὶ μόνον τὸν ηδὶ ἀριθμὸν τὸν
πάντοτε προσαθέμενον ταῖς ἐπακτῖαις τῆς σελήνης λαμ-
βάνειν, καὶ τὸν λείποντα τοπιό τῷ ἀριθμῷ εἰς τὸν
μόδαν ἀντὶ τοῦ δέοντος ποσεῖν καὶ ἀπὸ τούτον ἀφωνεῖν λα-

καὶ τότε λέγειν τὴν ἴδιαν σελήνης εἶναι. τῆς γάρ ἐπι-
νεμήσεως ἐκείνης ἀνεπάκτουν οὐσίαις ἔχομεν τὸν προσπ-
θέμενον ταῖς ἐπωκταῖς τὸν ἕτερον καὶ λαμβάνομεν
τὸν λείποντα εἰς τὸν μὲν, καὶ γίνεται ὁ μέρον ἀριθμὸς
λέπτων ἀφαιροῦμεν οὖν, καθὰ ἀνωτέρῳ εἴρηται, τὸν λα-
μβάνοντα μέρει ὁ ἕτερος σημαίνων, ὅπις τῇ πέμπτῃ
τῷ ἀπολλίσιον γίνεται ἡ ἴδια σελήνης, ὅπερ ἀνέπακτος
ἔστιν ἐκείνη ἡ ἐπινέμησις.

⁹ Η μέρτη της ομέδας της ιδεομάθησε όποια εστίν εν τῷ

ἡ ἵδ τῆς σελήνης εἰρίσκεται, εἴτε εἰς μάρτιον εἴτε εἰς ἀπρīλλον τυχὸν αἱτ' ἐπιπλέτε, γινώσκεται πῷ τῷ πόρῳ τούτῳ. δέον τὰς ἐπακτίας τοῦ ἡλίου προστιθέντα ταῖς ἡμέραις τοῦ μηνὸς, ἐν ὧ ἡ ἵδ τῆς σελήνης εὐφίσκεται. ὥσπερ νῦν ἐπακτιαὶ τοῦ ἡλίου ἐγένοντο πῷ ἀφθιμῷ ἐ·, ἡ δὲ ἵδ τῆς σελήνης καὶ μαρτίου ἐνέπεσεν· δέον οὖν προσθένται τὰς ἐπακτίας τοῦ ἡλίου τὰς ἐ τῇ καὶ τοῦ μαρτίου, ἐν ἡ ἡ ἵδ τῆς σελήνης ἔφθασε, καὶ γίνονται καὶ τῷ ἀφθιμῷ, καὶ δέον πάντοτε, καθότιε ἐστίν ἐν μαρτίῳ ἡ ἵδ τῆς σελήνης, τέσσαρας προστιθέντα γίνονται δὲ ἐν τῇ ἐπισταμένῃ ἡ ἐπινεμήσει λ. ἐάν δὲ εἰς ἀπρīλλον ἔμπλει ἡ ἵδ τῆς σελήνης, οὐ δεῖ προστιθέναι τὰς δ. δέον τοίνυν μεριζεῖν τὸν γινόμενον ἀφθιμὸν εἰς τὸν ζ, ὥσπερ νῦν μεριζούσες τειράνις ξ, κη, εἰρίσκομεν μενούσας ἐκ τῶν λ δύο ἡμέρας, αἱ πιες σημαίαι τούσιν ὅπι δευτέρᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος ἐστίν ἡ καὶ τοῦ μαρτίου μηνὸς, ἐν ἡ ἡ ἵδ τῆς σελήνης ἔφθασε. τῆς οὖν καὶ τῷ μαρτίου οὐσίῃς, ὡς εἴρηται, ἐν δευτέρᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος, καὶ προσποθεμένον τῷ ἡμερῶν

τῷ μέχοι τῆς κυριακῆς εἰρίσκεται τῇ καὶ τῷ μαρτίῳ ἡ ἡγία καὶ ζωοποὺς ἴμέθου τῆς ἀναστάσεως ἐπὶ τῆς οὐρανεμήσεις.

κατὰ τὸν ὄμοιον οὐν τῷπον ἐν ἑκάστῳ ἐπιαυτῷ καὶ τοιαύτῃ ἡγίᾳ καὶ ζωοποὺς ἡμέρα τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ τοῖς βανδομένοις γνωστῇ γίνεται προδέλτως, τοῦ ἐνδός ἐπιαυτοῦ πάντοτε προσποθεμένον καθ' ἑκάστην ἵνδικτον ἀπὸ τῆς πρώτης ἐπινεμήσεως τῆς ἡμερέας οὐν θεῷ βασιλείᾳ εἰς τὸ γινώσκειν τὰς ἐπακτίας τοῦ ἡλίου, καὶ ἀπὸ τῆς δύσης ἐπινεμήσεως τῆς ἐπὶ Μαρτιού τοῦ ἐν εὔσφετῃ τῇ λήξει εἰς τὸ εἰρίσκειν τὰς ἐπακτίας τῆς σελήνης κατὰ τοὺς προειρημένους τῷπον, καὶ εἰρίσκομεντα κατὰ τὴν ἀποστολικὴν καὶ τὴν ἡγίων πατέρων παράδοσιν τὴν ζωοποὺν ἀνάστασιν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπιτελοῦντες, χαιρούτες καὶ δοξάζοντες τὸ πανάγιον αἵτον δόνατα οὐν τῷ ἀνάστητον πατρὶ καὶ ζωοποῷ καὶ πανάγιῳ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

1 ἡ om D | alterum εἰς om C || 2 εἰ; τὸν ἀπρ. D | αὐτὴν D || 5 νῦν αἱ ἐπακτιαὶ D | ἐγίνοντο CD | τῷν ἀφθιμῷν D || 6 ἡ δὲ ἡ ἵδ C | δέον . . . 8 μαρτίου om D || 11 ἦ] post ἐπινεμ., ponit C, τν μ D || 13 γενόμενον D || 14 τερψάκις] δ D || 18 μαρτίου] μαρτίου μηνὸς D || 19 καὶ delendum

2 ἄγιος DV | ἐπὶ τῆς . . . 5 ἀναστάσεως om D || 5 ἄγιος V || 6 Ἰησοῦ Χριστοῦ om D || 8 ἐπαστον D || 9 πρώτης om D || 14 καὶ τὴν] καὶ CV om D || 15 ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ D || 18 καὶ παναγίᾳ C : om DV | τοὺς om DV.

Stephani qui in codice Vaticano gr. 1059 f. 523—531^r feruntur computi lunares quales ex quo fonte ducti sint, supra p. 34 dictum est. eorum ut supra aliquot locos cum uero auctore conparauit, sic speciminis caussa hoc loco principium saltem prioris commentarioli propono.

[Πανοδηγὸς ἐκλεπτικὴ μηνὸς διπορθίου ὃς ἐστι κατὰ Ἀλεξανδρέας φωσὶ ἵνδικτανος ἐβδόμης]

Ψηφοφορίᾳ πανοδηγικῆς συζήγιας ἐκλεπτικῆς τυχανοίσης ἐν ἐποδείγματι, σιεφάνον μεγάλον φιλοσόφον τοῦ ἀλεξανδρέως καὶ καθόλικον διδασκάλον, ὡς ἐν παλαιοῖς ἀντιγράμμοις εἴρηται. [sequitur scholion supra p. 8 sq. editum].

*Ἀπὸ Φιλίππων μέχοι καὶ τοῦ ἀναδιδομένου χρόνου ἐτη πεπληρωμένα Νηβ· ταῦτα μέρισον παρὰ τὸν ἰθ· πλάτος δ μῆ· συνάγεται γὰρ Νηλα· λείπονται ταῦτα ἐνδεκάκις, γίνονται ωκα· ἀφες τριακοντάδας δ· λοιπὰ

α, ἐπακτιὴ σελήνης κατὰ τὸν προκειμένον χρόνον. ἀριθμὸς μηνῶν ἀπὸ θὼδ ἐως τὸν προκειμένον φωσὶ β· τὸ ἡμισυν τούτων ἀ. πρόσθτες ταῖς ἐπακτιαῖς τὸ ἡμισυν τοῦτο τὸν ἀπὸ θὼδ μηνῶν, γίνονται δέον. πρὸ δύο ἡμερῶν τοῦ προκειμένου μηνὸς ἥγονται τὸν φωσὶ γέγονεν ἡ πανσέληνος ἡ προπέρα, αἱ λείπονται ταῖταις ταῖς δυοῖν ἐπακτιαῖς εἰς τὸν οὐρανόν τοῦν καὶ ἐπειδὴ αἱ ἐπακτιαὶ ἐντὸς εἰσηγηται τῷν εἰ· ἐάν δέ ποτε γένων-

ταὶ ἐπέκεινα τῶν [τὸν cod.] οὐ, μετὰ τῆς προσθήκης λέγω τὸν ἀπὸ θῶθ μητῶν, τότε δὴ τότε τὰς λειπούσας αὐταῖς εἰς τὸν με ληφθείαν ζητουμένης πανσελήνου· συνόδου δὲ ἄλλως ἐφοδεύεται. πρόσθετες ταύτας ταῖς λειπούσας εἰς τὸν οὐ τὰς ἀπὸ τῶν τετραεπηρίδων ἡμέρας ρεῖ· γίνονται διοῦ φογῷ ταύτας ἀπόλυτον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ προκειμένου μητὸς ἥγουν τοῦ φωνῆς εἰς τὰ τῶν Αἴγυπτικῶν μητῶν ἐπόμενη, καὶ καταλήγει διάφθιμος ἔντος φαρμακονθί.^{*)}

Περὶ τῆς τῶν τετραεπηρίδων εὑρέθεως,
‘Υποκείωθα ἡμίν χόρος ἀπὸ τῆς βασιλείας Κωνσταντίου τοῦ μεγάλου μέχρι τῆς ἐνισταμένης ἐβδόμης ἐπινεμήσεως εἴτε οὖν ινδικτῶνος, καθ' ἣν ἔστιν ἡ ἐπιζητούμενη πανσέληνος, ἐπὶ τε, μητὸν κατὰ Ἀλεξανδρέας φωνῇ· εἰσὶν οὖν ἀπὸ ἀρχῆς Φιλίππου μέχρι καὶ τὸν ἀναδιδομένου χρόνου ἐπη Θμβ., τόρδε τὸν τρόπον· ἀπ-

ἀρχῆς Φιλίππου ἔνως τῆς βασιλείας Κωνσταντίου τοῦ μεγάλου ἐπη χρκ^τ; καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς βασιλείας Κωνσταντίου τοῦ μεγάλου μέχρι καὶ τοῦ νῦν ὑποκειμένου ἔτους τῆς ἐνισταμένης ζεπινεμήσεως ἐπη τε· ἥγουν ἴμοι ἐπη Θμβ· τούτων εἰκοσαπενταεπηρίδων μὲν εἰσὶν ἐπη Θκ^τ, ἀπλᾶ δὲ ἐπη ις· πρὸς δὲ τὸ μεταλαβεῖν τὸν κατὰ Ἀλεξανδρέας χρόνον ἐπὶ τὸν (τοῦ cod.) κατὰ Αἴγυπτίον, εἰσὶν ἀπὸ τοῦ ἐτοῦς τῆς Αἴγυπτου βασιλείας ἔτος τοῦ νῦν ἐπη χμγ^τ; τούτων τὸ τέταρτον ρεῖ τετραεπηρίδες τιμῶν περιττεύονταν. πρόσθετες ταύταις τὰς ἀπὸ ἀρχῆς φωνῇ μέχρι τέλους φωνῇ ἡμέρας λ, γίνονται διοῦ ἡμέραι ρεῖ· ταύτας ἀπόλυτον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ προκειμένου μητὸς τοῦ φωνῆς· καὶ λήγει διάφθιμος ἔντος πάλιν τοῦ φαρμακονθί· ἔχομεν ἀριθμὸς καὶ τὰς τετραεπηρίδας τίταν τρόπον εἰνδικογοττα.

[sequitur computatio in tabulam redacta]

*) Scholion mg. ἄλλως η τῶν ἐπακτῶν ἔνθεσις, ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς Αἴγυπτου βασιλείας μέχρι καὶ τοῦ ἐνεπόπτους καὶ τρέχοντος εἰσὶν ἐπη χμη· ἐπεὶ γάρ εἰσὶν ἀπὸ τοῦ ἐτοῦς τῆς αὐτοῦ βασιλείας, εἰσὶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ξου ἔτους (οὗτοι γάρ εἰσιν κάλλιον λέγειν) χμγ^τ. ἐπεὶ προσθῶμεν τούτοις καὶ αὐτὰ τὰ πέντε ἐπη τὰ ἀπὸ τῆς καταρχῆς τῆς αὐτοῦ βασιλείας, τὰ προειρημένα χμη γενήσεται· οἷς τοιν ἀεὶ προσπιθέντες ἐπη θ καὶ τὰ γενόμενα μερίζοντες παρὰ τὸν ιδ καὶ τὰ λοιπὰ ἐνθεάκις ποιοῦντες καὶ ἀφαιροῦντες ἐξ αὐτῶν τὰς διατυπωσάς τριακοντάδας, τὰ καταλειπόμενα ἔξομεν ἐπακτᾶς τῆς σελήνης συμφώνως τῇ λοιπῇ μεθόδῳ κατὰ τὸν προσειρημένον χρόνον. οὖν οἵς ἐπιταῦθα ἐὰν τὰ γενόμενα χμζ^τ ἐπη μετὰ τὴν προσθήκην τῶν θ ἐτῶν μερίζωμεν παρὰ τὸν ιδ, ἐσται μὲν πλάτος ὁ λδ [οἱ οὐδ οὐτ. cod.], συνάξῃ γάρ χμζ^τ. λοιπὰ ια· ταῦτα ἐνθεάκις γίνεται ωκα· ἄφες τριακοντάδας δ· λοιπά (sic) α, ἐπακτή σελήνης κατὰ τὸν προσειρημένον χρόνον. + ἀπότε ἐὰν ἀφέλης ἀπὸ τῶν ἀπὸ κιτίστως κόσμου μετὰ καὶ τοῦ ἐνισταμένου ἐπη ινοδ, τὰ καταλεπόμενα ἔξεις ἐπη ἀπὸ τῆς καταρχῆς τῆς Αἴγυπτου βασιλείας.

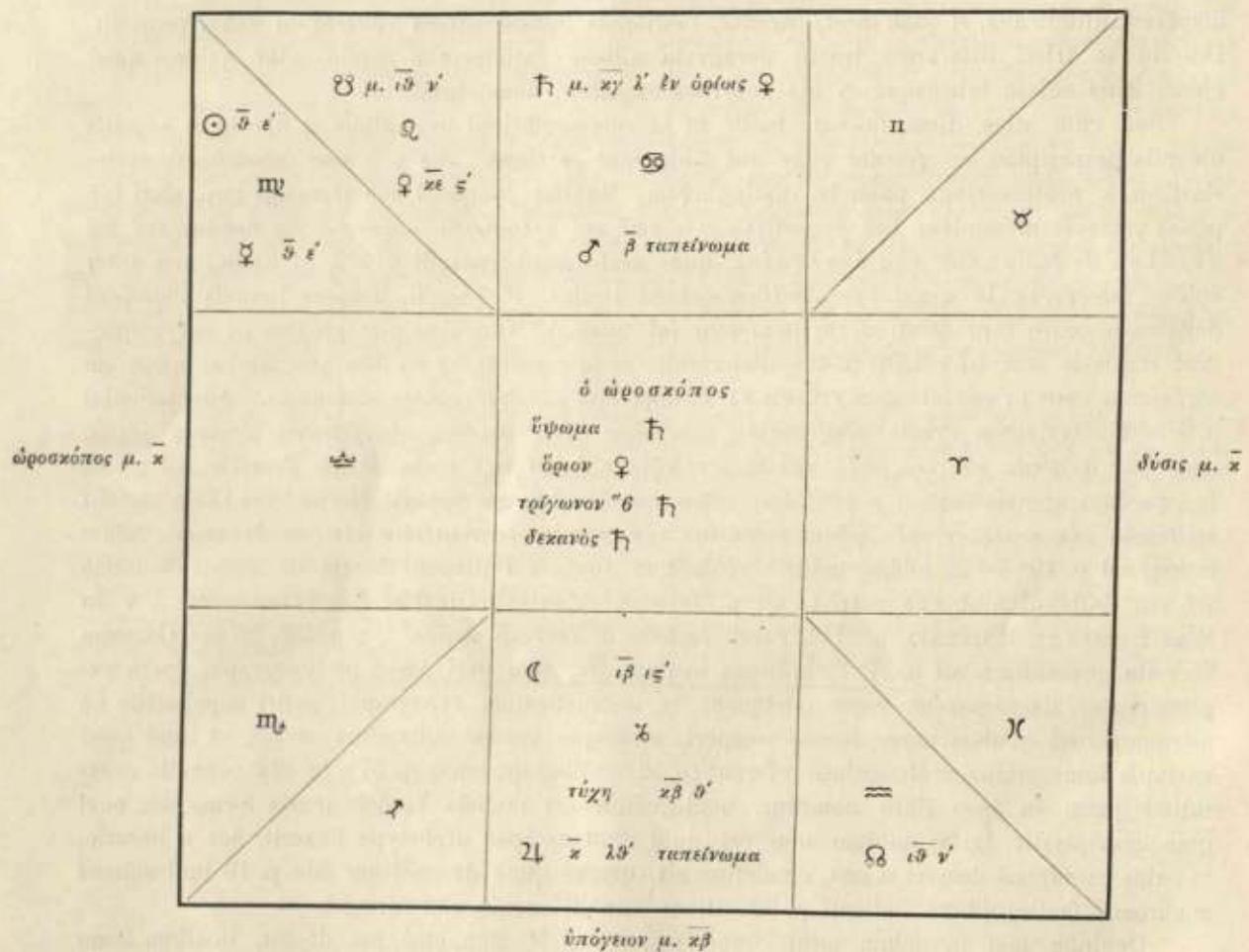
EPILOGVS

Haec quae ad instaurandam Stephani Alexandrini memoriam composui, tribus scholarum nostrarum indicibus adiuneta hoc et proximo anno publice edita sunt. nunc ea, ne disiuneta et dispersa utilitate sua, si quae inest, careant, bibliopola honestissimus collecta in unum proponit. Deserto ac tristi litterarum tractu peragrato aliisne satisfecerim nescio. mihi quidem quod videor satis lubensque ex his ueribus expedior, nemo inuidet.

Sed cum dies diem doceat, facile fit ut commentationi urgentibus et operis et negotiis diuersis perscriptae succrescant quae aut addas aut corrigas. Sic p. 5 cum διδασκάλους ecclesiasticos a professoribus publicis distinguerem, Maximi monachi sub Heraclio imp. clari (cf. p. 35) poteram meminisse τοῦ ἀγιωτάτου μοναχοῦ καὶ φιλοσόφου μάρτυρος καὶ δύολογητοῦ καὶ μεγάλου διδασκάλου τῆς ἐκκλησίας, quae uerba sunt Syncelli p. 597, 14 Bonn., non aliter opinor interpretanda quam Ioannis Chrysostomi titulns. P. 6 sq. in tempore Ioannis Philoponi definiendo aegre fero quod eorum immemor fui quae A. Nauekius uir egregius in encyclopaediae Halensis sect. III t. XXIII p. 465 disputauit: unde efficitur ut eo loco quo nitebar numerum corruptum esse et saeculo non VII sed VI Philoponum aetatem egisse statuamus. Adnotacioni 8 p. 6 addo, Syrianum Proculo adulescenti praeiuisse Λαζαροτέλους πραγματείας, λογικὸς ἡθικὸς πολετικὸς φυσικὸς καὶ τὴν ὑπὲρ ταίτας θεολογικὴν ἐπιστήμην teste Marino Procli c. 13 p. 30. In opuseculo apotelesmatico p. 18^a 23 sq. uitium a me notatum egregie Hermannus Diels sustulit scribendo τὴν κυκλικὴν τοῦ ζῳδιακοῦ κίνησιν τὴν τε τῶν πλανωμένων ἀστέρων δίνησιν. Adnotacioni ad p. 19^a 6—22 addas uelim luculentum Ioannis Philoponi locum de mundi creatione v 5 (in Gallandi bibl. uet. patr. t. XII p. 566 sq.), Anastasii Sinaitae in hexaemeron I. v in Mignii patr. gr. t. LXXXIX p. 914^b, Pselli *bulletin de corresp. hellén.* t. I p. 130, 26 sq. Codicum themata genethliaca ad p. 21^b 13 indicata neglexeram, cum fieri posse ut typographi opera ex-primerentur desperasse. nunc postquam in instructissima typographi nostri supellectile ne astronomorum quidem notas deesse comperi, utrumque thema imitandum curaui, et illud quod exempla Laurentiana ac Monacense referunt (p. 56) et Vindobonense (p. 57). in illo nonnulla accuratius quam in ipso libro notantur, neglegentior est codicis Vindobonensis forma nec noui quicquam prodit: igitur dubium non est quin illud ex ipso archetypo fluxerit, hoc a librario, in cuius exemplari deesset thema, confictum sit: qua re quae de codicu fide p. 16 indicauimus confirmari facile uideas. Indiculi p. 32 uitium ‘conlati’ nemo non corriget.

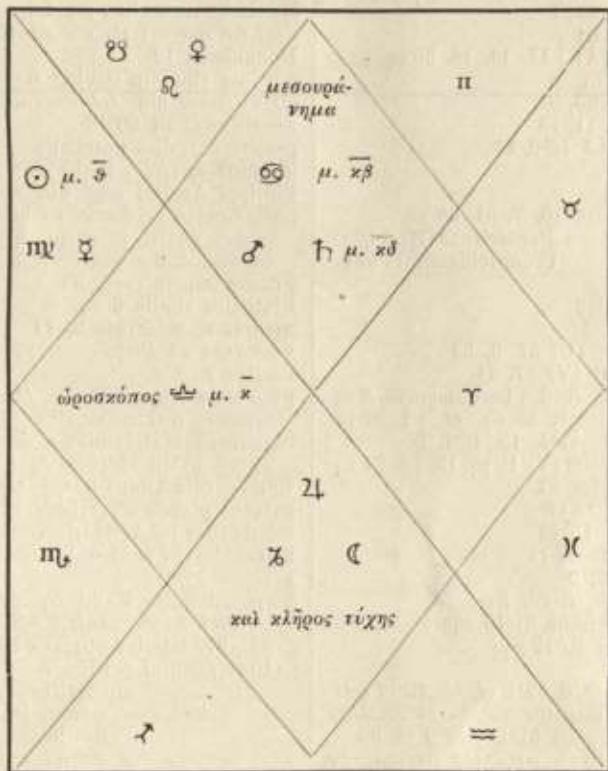
Denique non taceendum mihi, quod nuperrime M. Bonnetus me docuit, libellum illum ἔτερον ἐξηγητοῦ εἰς τὸν προχείρους κανόνας, quem in codice Vaticano comitem esse Stephani p. 37 dixi, etiam in codice Parisiensi 2492 Stephano subiungi f. 167^r—173^v eisdem uerbis in margine adnotatis inseriptum; scriptorem aliquanto posteriorem esse Stephano eo intellegas quod annis mundi Byzantinis utitur ut c. II f. 167^r Κράτει τὰ ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἔτη. καὶ ἀρελε ἐξ αὐτῶν ἥρπε κτλ.

Thema codicum Laurentianorum et Monacensis

μεσονθάημα μ. $\bar{\alpha}\beta$

in primo trigono superiore ΠΩ om AM || in medio quadrato superiore ♂ β ταπείνωμα R (♂ V): om M || in margine dextro δύσις] αν A δη M || quod in imo marg. legitur, om A.

Thema codicis Vindobonensis

INDEX

Aegyptiorum anni 39^a1. 41^a26 sqq. eorum reuolutio
41^b4—16 cf. 33. menses 39^a14. dies quomodo ex-
putentur 42^b21 sqq. conl. 41^b3. 16 sqq., quomodo
in dies Alexandrinos mutentur 45^a1 sqq. 48^a15 sq. et
adn. ad 48^a25, item in dies Romanos 45^a13 sqq., adn.
sub p. 48^b

Alexandrinorum annus 39^a24. anni embolimai 42^b10—
21. 50^b27—51^a11. menses 39^a14. menses diesque quo
modo ad rationes Romanorum reuocentur 42^a12 sqq.
50^a5 sqq. cf. 35

al Kindi 15

anni ab Augusto ducti 41^b6 sqq. 54. a Constantino magno
cf. Constantini epocha. a Philippo Aridaeo 39^a9. 40^b

2 sqq. 14. Seleucidarum vel Antiochenorum 14. cf. Ae-
gyptii Alexandrini Romani. ἐτη ἀπλῆ 40^b16—41^a20 cf.
τερατηγοῖδες, στροφεντατηγοῖδες, ἔννιακαιδεκατηγοῖδες
et distributium ad 42^a19
ἐποκτένω 22^b12

Arabum reges a Mohammede usque ad Musam 26^a5—
30^b7 cf. 11 sq. Wathik et Mutawakkil 31^a15—^b19 cf.
15, 19

Aristotelicae philosophiae studia 8. cf. scholia et Ste-
phanus
astrologia defendit 17^b9—20^b10. cf. genethliaci
bibliotheca Constantinopolitana 4 sq.

Cedrenus 10. 15

- characterismos 11. 15
 chemia 9
 codex mser. Cantabrigiensis coll. Trinitatis (C) 34. 37
 Gottingensis phil. 67 (C): 34. 37
 Laurentianus pl. 28, 12: 34, 1
 — 13 (B)
 — 14 (A) { 11. 14. 16. 55 sq.
 — 16 (C)
 — 26: 36, 5
 — 34: 11, 13
 Leidensis gr. 78: 36, 5. ad 48^b6. 31
 Marcianus gr. 299: 3. 9
 489: 3 sq.
 Monacensis gr. 105 (M) 10. 16. 7. 51. 55 sq.
 Oxoniensis bybl. Bodleiana Baroccianus (?) 35. 37
 Cromwellianus 12: 34
 Parisiensis gr. 1630: 36
 2419: 10, 12
 2492: 35, 55
 Vaticanus Vrbinas gr. 80 (U) 37. 3. 33
 Vaticanus 304 (V) 37. 34
 1059 (cod. Chortasménī) 3. 8 sq.
 34. 53 sq. cf. ad 46^a14.
 47^b4. 15. 48^a7. 25
 Vindobonensis gr. phil. 108 (V) 10 sq. 13. 15. 31 sq.
 55. 57
 gr. med. 14: 3
 codices imaginibus illustrati 15 sq.
 commenta Lucani explicantur 9, 11
 Constantini magni epocha 36, 5
διδάσκαλος; καθόλικος et οἰκουμενικός 3—5. 55
 dies paschalis quomodo definiantur 51^a10 sqq.
εἰκοσιπενταετῆρος; Ptolemaei 40^b12 sqq.
 Elmacinus 11
ἔγγυαιαδεσπατηροῦτες; lunae 44^a20. 52^b7 cf. 35. 43^b17 cett.
 epactae lunae quomodo definiantur 43^b13—44^a22. 45^b2
 — 9. 52^b3—21 cf. 35. item solis 51^a10—52^b2 cf. 36
πενθήμερος (μήτρ) 39^a17. 42^b15 ὁ μετὰ τὸν μεσομήνιον πενθήμερος
 τοῦ 45^a17 cf. *πενθήμερος*
τιτζῆ 39^b14
ἴην αὐλᾶ cf. anni
 feriae uid. hebdomas
 Fihrist 7, 4
 generatio spontanea 19^a6—20 cf. 55
 genethliacorum disciplina uid. astrologia, loci
 Georgius Choeroboscus 3 sq.
 hebdomadis feria dato die quomodo indagetur 48^b26 sqq.
 hegira 14
 Heraclius imperator 5. 34—37. eius *σύνταγμα* 36. eduntur tria capita 48^b26—53^b19
 horae definitio 40^a23
 Ioannes Philoponus 6 sq. 55
κατόνος 39^a3
κτένος uid. *ἀποκτήνω*
 Leo Armenius imperator 16
λῆστις; in appellatione regum mortuorum: ὁ τῆς θελας λῆ-
- ξεως* 40^a9. 43^b30. 32. 45^a34. 14 ὁ ίπετεβει τῆς λῆστης
 52^b5. 15. 53^b12. cf. ad 40^a7
 loci duodecim genethliacae praedictionis 24^a9—25^b20
 ἀρετίκοι 23^b1
 Maximus monachus 35. 36, 5. 55
μελέτειν παρά et εἰς 35. ad 49^a19
 Mohammed 12
 musicae studium iacebat 6
οἰκουμενικός uid. *διδασκαλος*
παντοδαπῆς ad 20^a19
 pascha uid. dies paschalis
πενθήμερος (μήτρ) 42^a19. 43^a7. 50^b20. 51^a1 cf. *πενθήμερος*
 Philippi Aridaei anni uid. anni
 philosophiae professio mathemata complectebatur 6. Plat-
 tonem neglegere coepit 6 sq. quibus Aristotelis libris
 commentandis uacauerit 8
 Phocas imperator 5. 35
 Platonica studia 6 sq.
ποιητῆς chemicorum 9, 11
προσθῆκη ad 49^a13
 Psellus 7. 8
 Ptolemaei tabulae 33 etc. *Πρόχειρος καρών* 43^a28; a quo
 tempore deducatur 39^a9. 40^b2, a quo loco 41^a20
 regnum suum Heraclius a deo repetit: *εἰδοξή θεοῦ* 40^b7.
 49^a10. 51^b12 *κελεύσει θεοῦ* 49^a27 *σὺν θεῷ* 53^b9 cf. 35
 Romanorum annus 39^a29. *18. 42^b7 sqq. 50^b12 sqq.
 Saturni planetae perihodi 12 sq. 15, 19
 scholiorum in Arist. de caelo collectio 7, 2
 Seleucidarum anni uid. anni
στιλδῖος 39^b8
 Stephani aetas 5. 36 sq. professio philosophiae 17^a12
 —^b7 cf. 5—8. tituli 3—5. Heraclius imp. ei fuit 5.
 34—37. tabulas climatis Byzantini composuit 18^b2—10
 libri genuini perdit 7
 superstites
 comm. in Arist. *π. έργητις* 7
 de Ptolemaei tabulis 33 sqq. eius spe-
 cimina c. I—IV. XII eduntur 38 sqq.
 spurii:
 lectiones chemicae 9
 I. apostolesmaticus de regno Arabum
 9—16, editur 17—32 (themata 56 sq.)
 eclogae Vaticanae uid. codex Vat. 1059. earum
 scriptor nonnumquam rectius Stephano
 computat sed corriger auctorem non
 audet cf. ad 47^b15. 48^a15
 Stephani alii 8
στίχος 39^b4
 Symeon Seth 7
 tabulae manuales astronomorum uid. Ptolemaeus et Ste-
 phanus. ignotus de eis scriptor Byzantinus 37. 55
τριπατηροῦτες 41^a28—^b27 etc.
 Themistius 8, 6
 Theonis Alex. de Ptolemaei tabulis libri 33
 tituli professorum 3 sq. Heraclii imp. u. regnum. regum
 defunctorum n. λῆστης
ζῷα ἐπόντα et προηγούμενα 39^b11.

